

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA
CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

STRICT SECRET

9604 Vol. 11

DOSAR

PRIVIND CAZURILE

Dr. PLACINȚEANU GHEORGHE

Prof. PLACINȚEANU ION

Regizor GRIGORIU CEZAR

50334

D 000019, Vol. 11

Δ/9/ Vol. 11

3 iunie 1968

R A P O R T

=====

privind cazurile dr. PLACINTEANU
GHEORGHE, prof. PLACINTEANU ION
și regizor GRIGORIU CEZAR.

.....

În baza ordinului primit din partea conducerii Consiliului Securității Statului, o comisie a verificat împrejurările care au condus în august 1959 la arestarea și condamnarea dr. PLACINTEANU GHEORGHE. În acest scop au fost studiate 18 dosare din arhivele securității statului și s-au purtat discuții cu 19 persoane, stabilindu-se următoarele:

PLACINTEANU GHEORGHE, fiul lui Gheorghe și Clemensa, s-a născut la 3 decembrie 1924 în Iași. A fost de profesie medic chirurg, era necunoscut cu activitate politică și fără antecedente penale, iar ultimul domiciliu l-a avut în București, Calea Victoriei nr.2.

În luna aprilie 1958, dr. PLACINTEANU GHEORGHE a cunoscut întâmplător, la braseria „Continental” din București, pe TANTI GHEORGHIU și CEZAR GRIGORIU, cu care s-a împrietenit și după circa două săptămâni - la domiciliul acestora - a cunoscut-o pe LICA GHEORGHIU.

Deși LICA GHEORGHIU era căsătorită în acea perioadă cu MARCEL POPESCU, la scurt timp după cunoașterea doctorului PLACINTEANU GHEORGHE a început să întrețină relații intime cu acesta. Deoarece relațiile dintre ei au devenit publice, în familia lui GHEORGHIU DEJ au avut loc numeroase discuții în urma cărora a survenit divorțul între LICA GHEORGHIU și MARCEL POPESCU.

Menționez că GHEORGHIU DEJ aflând de legăturile existente între LICA și GHEORGHE PLACINTEANU, care începuse să o viziteze

la domiciliu, și-a manifestat în mod hotărât dezacordul față de aceste relații și a căutat pe toate căile să le destrame și să împiedice intențiile lor de căsătorie.

În legătură cu motivele care au determinat împotrivirea lui GHEORGHIU DEJ ca LICA să se căsătorească cu dr. PLACINTEANU GHEORGHE, cpt. IRIMIE IOAN - care pe atunci era șeful de casă al familiei GHEORGHIU - relatează că aflându-se la o petrecere în localitatea Titu, la care au participat LICA GHEORGHIU, PLACINTEANU GHEORGHE, ing. TICU (nepotul lui GHEORGHIU DEJ) și alte persoane, între PLACINTEANU GHEORGHE și ing. TICU au survenit discuții violente care au degenerat în scandal. În această împrejurare, cpt. IRIMIE afirmă că întrebându-l pe ing. TICU de ce nu se împacă cu dr. PLACINTEANU GHEORGHE, acesta i-a explicat că dr. PLACINTEANU GHEORGHE nu poate fi acceptat în familia lui GHEORGHIU DEJ deoarece mama lui GHEORGHIU DEJ a murit din cauza tatălui dr. PLACINTEANU GHEORGHE (pag. 57-58).

Precizăm că GHEORGHIU DEJ este originar din Birlad iar tatăl lui PLACINTEANU GHEORGHE (de profesie tot medic) a fost o anumită perioadă directorul spitalului din Birlad. Cpt. IRIMIE a mai menționat și faptul că tot de la ing. TICU știe că în acel timp mama lui GHEORGHIU DEJ, având nevoie de un tratament medical, a solicitat internarea în spitalul din Birlad, pe atunci condus de tatăl dr. PLACINTEANU GHEORGHE; întrucât nu dispunea de suma de bani necesară, dr. PLACINTEANU i-a refuzat internarea în spital, în urma cărui fapt, aceasta la scurt timp a decedat.

Dat fiind faptul că sfaturile date de GHEORGHIU DEJ lui LICA pentru a renunța la dr. PLACINTEANU nu au avut influența scontată, iar relațiile dintre aceștia au evoluat, s-au încercat din ordinul lui GHEORGHIU DEJ și alte metode care să ducă la destrămarea acestor legături. Astfel au fost luate măsuri severe prin care se interzicea accesul lui GHEORGHIU DEJ la domiciliul lui LICA și concomitent s-a lăsat în rândul rudelor, cunoștințelor și personalului de pază și de deservire vorbirea (probabil pentru a justifica măsurile luate), din care rezultă că atât PLACINTEANU cât și familia sa ar fi desfășurat activitate legionară și acesta ar intenționa să intre în familia lui GHEORGHIU DEJ cu scopuri dăunătoare.

În realitate, din materialele studiate cât și din verificările efectuate, nu a rezultat ca PLACINTEANU GHEORGHE sau rudele sale apropiate să fi desfășurat activitate legionară.

În această atmosferă existentă în familia lui GHEORGHIU DEJ, dr. PLACINTEANU GHEORGHE apare în raza de activitate a organelor de securitate ca legătură a soției lui ARNALSTEIN JOSEPH, reprezentantul comercial al Belgiei la București. Soția acestuia - ARNALSTEIN ARNEDELE - fiind pusă în filaj, a fost văzută în luna octombrie 1958, într-un parc din centrul Capitalei în timp ce preda un pachet lui PLACINTEANU GHEORGHE. Acesta din urmă fiind urmărit pentru a i se stabili domiciliul și identitatea, a fost văzut intrînd în sediul Comitetului Central al Crucii Roșii de unde a ieșit însoțit de LICA GHEORGHIU. Situația respectivă a fost raportată pe cale ierarhică lui ALEXANDRU DRAGHICI și acesta lui GHEORGHIU DEJ.

Din felul în care au evoluat ulterior lucrurile, rezultă că împrejurarea susamintită a constituit un bun prilej pentru GHEORGHIU DEJ în vederea compromiterii și înlăturării lui GHEORGHE PLACINTEANU.

În legătură cu cele de mai sus, colonelul în rezervă HOLINGHER IZIDOR, pe atunci șef al direcției de contraspionaj, în raportul prezentat la 11 mai 1968, face următoarele precizări :

"Am luat materialul (na. raportul de filaj) și l-am prezentat lui DRAGHICI ALEXANDRU. A doua zi m-a chemat și mi-a spus că a arătat nota lui GHEORGHIU DEJ, că se cunoaște că PLACINTEANU GHEORGHE are relații cu LICA GHEORGHIU, că el vrea să se infiltreze în familia lui GHEORGHIU DEJ și că trebuie împiedecat acest lucru. Mi-a dat ordin să urmărim pe PLACINTEANU GHEORGHE, să-l punem în filaj, să facem investigații, să-l punem în interceptare telefonul și să stringem toate datele despre el și familia sa...

Abit din filaj cât și din supravegherea telefonului nu a rezultat vreo nouă suspiciune sau culpă privitor pe PLACINTEANU GHEORGHE. În afară de unele legături banale, fără importanță operativă, apăreau legături frecvente cu LICA GHEORGHIU cu care se întâlnea în oraș și care îl vizita la domiciliu. Conform ordinelor primite de la ALEXANDRU DRAGHICI, eu îl informam imediat despre aceste întâlniri. O copie după interceptările telefonice la prima și tov. general NEGREA VASILE. De asemenea, uneori DRAGHICI ALEXANDRU îmi dădea ordine în cazul PLACINTEANU și în prezența tov. NEGREA VASILE". (pag. 36)

Din verificările făcute în acea perioadă referitor la data când familia ARNALSTEEN a intrat în legătură cu dr.GHEORGHE PLACINTEANU, a rezultat că acesta din urmă în iarna anului 1957 spre 1958 a cunoscut întâmplător la restaurantul Athenes Palace pe reprezentantul comercial al Belgiei la București anume ARNALSTEEN J. și pe soția acestuia. Cu aceștia a legat mai întâi o prietenie iar ulterior a început să întrețină [redacted] cu doamna ARNALSTEEN. Din aceleași verificări a mai reieșit că la 23 aprilie 1958, dr.PLACINTEANU GHEORGHE, sărbătorindu-și ziua numelui, a invitat la domiciliul său, printre alții, pe dr.ROGOZ ION (prieten și coleg) și familia ARNALSTEEN. Cu această ocazie, discutându-se despre faptul că soția lui ARNALSTEEN urma să facă o călătorie în Austria (la rude) unde dr.ROGOZ ION avea o fostă logodnică (DAISY ARIAN) - plecată din România - acesta a rugat-o pe doamna ARNALSTEEN să o viziteze pe DAISY ADRIAN căreia să-i transmită salutări.

La reîntoarcerea de la Viena în septembrie 1958, soția lui ARNALSTEEN a adus din partea lui DAISY ARIAN pentru dr.ROGOZ ION o scrisoare și un pachet cu 120 perechi ciorapi de nylon (50 perechi erau pentru dr.ROGOZ ION, iar restul erau destinați unei familii din București pe care aceasta nici nu o cunoștea).

Major ROTARI DUMITRU din direcția de contraspionaj, care răspundea de urmărirea familiei ARNALSTEEN, considerând împrejurările susarătate ca fiind propice ca prin dr.PLACINTEANU GHEORGHE și dr.ROGOZ ION să se acționeze operativ asupra soției lui ARNALSTEEN, a propus recrutarea ca informatori a celor doi doctori. Propunerile făcute nu au fost acceptate de fostul șef al direcției - colonel HOLINGHER IZIDOR - care a motivat, așa după cum arată mr.ROTARI D. în raportul prezentat la 16 mai 1968, că :

"...nu este de acord cu propunerile făcute, întrucât în cazul acestor doi doctori există interese mai mari..." (pag.42.).

Deoarece pînă la sfîrșitul lunii februarie 1959, din verificările întreprinse în legătură cu dr.PLACINTEANU GHEORGHE și familia sa nu au rezultat fapte deosebite care să-i compromită, DRAGHICI ALEXANDRU s-a declarat nemulțumit, ordonînd lui HOLINGHER IZIDOR să aresteze în secret pe unchiul dr.PLACINTEANU GHEORGHE,

respectiv pe profesorul universitar PLACINTEANU IOAN (la acea dată pensionar) și pe dr.ROGOZ IOAN, în scopul ca prin aceștia să obțină date compromițătoare privitor la dr.PLACINTEANU GHEORGHE.

Despre faptul că nu se dețineau materiale compromițătoare despre membrii familiei PLACINTEANU, HOLINGHER IMIDOR, arată următoarele :

"... alte materiale în acest caz nu am putut obține, fapt ce-l nemulțumea pe DRAGHICI ALEXANDRU..., mi-a dat dispoziție să arestăm în secret pe PLACINTEANU ION și dr.ROGOZ ION. Scopul anchetei era de a obține date despre activitatea lui PLACINTEANU ION cu nemții, date despre contrabanda lui ROGOZ ION cu PLACINTEANU GHEORGHE și de a obține cât mai multe date compromițătoare despre PLACINTEANU GHEORGHE..." (pag.47...).

Ca urmare a acestui ordin, la 15 martie și respectiv 21 martie 1959, dr.ROGOZ IOAN și profesorul PLACINTEANU ION au fost arestați fărâ forme legale, după care au fost încarcerati în arestul Direcției de anchete penale și ținuti la dispoziția organelor de contraspionaj în vederea "documentării" activității lui PLACINTEANU GHEORGHE.

După cum a rezultat din documentele studiate în cazul lui PLACINTEANU ION, nu au existat materiale care să justifice arestarea, iar ca urmare, timp îndelungat nici nu s-au emis forme legale de reținere. Acest lucru rezultă în mod expres și din adresa înaintată de Serviciul Inchișori la 19 mai 1959 (după 2 luni de reținere ilegali) cu nr.00841425 către fosta Direcție a II-a, prin care solicita : "...să se trimită mandatul de deținere, întrucât susnumitul nu are la dosarul personal nici un act din care să reiasă reținerea sa..."

De la data arestării și până în iulie 1959, prof.PLACINTEANU IOAN și dr.ROGOZ ION au fost anchetați de mr.ROZARI DUMITRU și col.VASILESCU TRAIAN, ambii din direcția de contraspionaj, fărâ însă a obține de la ei datele scontate la adresa dr.PLACINTEANU GHEORGHE.

Discutind cu mr.ROZARI DUMITRU despre PLACINTEANU ION, acesta raportează că :

"...declarațiile luate de mine și col. VASILSCU TRAIAN nu cuprindeau fapte în baza cărora se putea emite un mandat de arestare. Mai concret, nu se refereau la nici o faptă de natură infracțională ce putea fi reținută în sarcina prof. PLACINTEANU ION și deci arestarea era o măsură abusivă și ilegală". (pag. 44).

Despre PLACINTEANU ION se cunoaște că este născut în Dorohoi la 15 februarie 1893, că în perioada 1921-1926 a făcut studii universitare în Germania, iar până în anul 1944 a îndeplinit diferite funcții didactice la Facultatea de Științe din Iași. După 1944 s-a stabilit cu domiciliul în București și în perioada 1945-1952 a fost colaborator extern la institutele de metrologie și fizică și la Institutul de documentare tehnică. Din 1952 și până în 1956 a funcționat ca șef al catedrei de matematici la Academia Militară Tehnică. După această perioadă și-a desfășurat activitatea în calitate de colaborator extern la diferite institute de cercetare și documentare științifică din București, până în 1959 când a fost arestat.

Co. HOLINȘCHI IZIDOR, referindu-se la ancheta efectuată cu PLACINTEANU ION, precizează că :

"...ancheta nu a adus elemente noi împotriva lui PLACINTEANU GHEORGHE. Ea am raportat lui DRAGHICI ALEXANDRU rezultatul anchetei, propunându-i ca de PLACINTEANU ION să se ocupe Direcția de anchete, iar de RĂCOZ ION, miliția, însă el s-a fost de acord, conștient să se întreprindă ancheta, deși era clar că nu ai ce ancheta". (pag. 37.).

În discuțiile purtate de HOLINȘCHI cu ALEXANDRU DRAGHICI privitor la desfășurarea acțiunii, acesta din urmă a repropus exprimându-se că :

"LICA GHEORGHIU nu vrea să renunțe la PLACINTEANU GHEORGHE, că GHEORGHIU DEJ este foarte necăjit, iar noi nu ne ocupăm în suficientă măsură pentru a-l demasca pe PLACINTEANU GHEORGHE". (pag. 37.).

Tot HOLINȘCHI IZIDOR a mai precizat că ALEXANDRU DRAGHICI i-a cerut să întocmească o fișă completă asupra lui PLACINTEANU GHEORGHE, fișă ce a fost cerută de GHEORGHIU DEJ. Pentru aceasta HOLINȘCHI IZIDOR a trimis pe rând la Iași doi ofițeri - Dr. POPARI DE IERU și col. IMAN IGHAI - cu misiunea de a face verificări complete asupra întregii familii a Dr. PLACINTEANU GHEORGHE și a rudelor sale.

Intrucît din verificările efectuate asupra familiei FLACINTEANU nu au rezultat probleme deosebite care să poată fi consemnate în fişa solicitată şi care să constituie temeiul unor măsuri asupra lui FLACINTEANU GHEORGHE, atât ALEXANDRU DRACHICI cît şi GHEORGHIU DEJ şi-au manifestat nemulţumirea faţă de nepuţinţa organelor de securitate de a obţine date compromiţătoare asupra lui FLACINTEANU GHEORGHE. De altfel, HOLINGER IZIDOR arată că ALEXANDRU DRACHICI, după ce a prezentat lui GHEORGHIU DEJ fişa privind pe FLACINTEANU GHEORGHE, l-a chemat şi i-a spus:

"GHEORGHIU DEJ este nemulţumit de materialul prezentat şi că pe altă linie sînt date compromiţătoare asupra lui FLACINTEANU GHEORGHE" (pag.37...)

Deoarece măsurile întreprinse pe linia organelor de securitate pentru verificarea lui FLACINTEANU GHEORGHE şi a familiei sale, nu au reuşit să scoată la iveală fapte infracţionale contra securităţii statului, materialele culese privitor la infracţiunea de contrabandă (cu cioporii) în care ROGOZ ION era inculpatul principal, iar FLACINTEANU GHEORGHE era considerat în mod nejustificat drept complice, s-au trimis la Direcţia Generală a Miliţiei.

Reţinerea dr. FLACINTEANU GHEORGHE s-a făcut din ordinul lui ALEXANDRU DRACHICI sub conducerea lui HOLINGER, la 13 august 1959, într-un moment considerat favorabil, cînd nu se afla în compania lui LICA GHEORGHIU.

În cazul dr. FLACINTEANU GHEORGHE, un rol important l-a avut şi procurorul ZEIGER SAMUEL, pe atunci şef al serviciului anchete speciale din Procuratura Generală, care a manifestat un zel deosebit pentru agravarea artificială a încadrării juridice a faptelor puse în sarcina învinuîţilor. Dealtfel la arestarea lui FLACINTEANU GHEORGHE se remarcă şi prezenţa procurorului ZEIGER SAMUEL, fapt ce atrage atenţia ca un procedeu neobişnuit.

Cu toate că probele erau îndoielnice, totuşi procurorul ZEIGER SAMUEL în instanţă a susţinut cu tărie vinovăţia dr. FLACINTEANU GHEORGHE şi dr. ROGOZ ION în vederea condamnării lor cu maximum de pedeapsă.

Menţionăm că, deşi pentru organele de contraspionaj era evident că nu existau motive de suspiciune asupra lui FLACINTEANU GHEORGHE, iar materialele pentru presupusa lui activitate de contrabandă fuseseră trimise organelor de miliţie, totuşi s-au continuat măsurile speciale de urmărire, inclusiv filajul, pînă la data

arestării sale.

Pe întreaga perioadă de urmărire a lui PLACINTEANU GHEORGHE și stabilirea momentului arestării, între ALEXANDRU DRAGHICI și GHEORGHIU DEJ a existat o legătură directă de comunicare operativă.

Un alt aspect din care rezultă caracterul abuziv și ilegal al rezolvării cazului dr. PLACINTEANU GHEORGHE și dr. ROGOZ ION îl constituie modul în care s-a organizat judecarea și condamnarea susnumiților de către Tribunalul Popular al fostului raion Tudor Vladimirescu. Astfel, deși dr. ROGOZ ION fusese arestat încă din luna martie 1959, cazul său și al dr. PLACINTEANU GHEORGHE a fost judecat în mod surprinzător la procedura de urgență, conform Decretului 324, în ședință închisă, în ziua de 17 august 1959. Un alt viciu de procedură constă în faptul că atât dr. ROGOZ ION cât și dr. PLACINTEANU GHEORGHE au fost împiedecați să fie apărați de către avocații pe care i-au cerut și ca urmare apărarea a fost numită din oficiu și de fapt aceasta, așa după cum rezultă din pladoariile făcute, nu i-a apărat, ci din contră i-a acuzat.

În ceea ce privește sentința dată prin care atât ROGOZ ION cât și PLACINTEANU GHEORGHE sunt condamnați la câte 5 ani închisoare corecțională, evidențiază subiectivismul și influența exercitată pentru obținerea unei astfel de condamnări. De altfel, din depozitia lui PLACINTEANU GHEORGHE în fața completului de judecată, rezultă că singura sa vină o constituie faptul că i-a făcut cunoștință dr. ROGOZ IOAN cu familia ARNALSTERN, însă aceasta întâmplător și nu cu intenția de a-l ajuta în procurarea ciocrapilor. De asemenea, PLACINTEANU GHEORGHE a mai arătat în apărarea cauzei sale că ROGOZ ION este acela care a rugat pe soția reprezentantului comercial belgian să-i facă acel serviciu, că el nu putea să indice adresa de la Viena a lui DAISY ARIAN, deoarece nici nu o cunoștea.

Întrucât că argumentele aduse în apărarea sa de PLACINTEANU GHEORGHE nu au fost luate în considerare de instanță, iar la baza luării hotărârii de condamnare nu a stat nici o altă probă decât o declarație dată de dr. ROGOZ prin care acesta caută să-l implice și pe dr. PLACINTEANU GHEORGHE în afacerea cu ciocra-
pi.

În legătură cu cele declarate de dr. ROGOZ ION în anchetă, PLACINTEANU GHEORGHE arată că în mod intenționat acesta caută să-l implice și pe el în cauza respectivă, sperând că astfel va putea scăpa de pedeapsă, având în vedere relațiile sale cu LICA GHEORGHIU.

Ilustrativ pentru a evidenția lipsa de obiectivitate este și scoaterea din această cauză a numiților WEISS EMANOIL și KANNER LIZA, care au fost într-adevăr compliciti dr. ROGOZ ION la comercializarea ciurapilor.

Acțiunea de lovire în membrii familiei PLACINTEANU, care de fapt nu aveau nimic comun cu legătura dintre LICA GHEORGHIU și dr. PLACINTEANU GHEORGHE, a avut un caracter organizat, fapt ilustrat și prin arestarea prof. PLACINTEANU ION, căruia i se imputau fapte nejustificabile petrecute înainte de 23 August 1944.

Această acțiune este de fapt confirmată și de afirmația făcută chiar de LICA GHEORGHIU față de CEBĂR GRIGORIU (cumnatul său), căruia, după arestarea dr. PLACINTEANU GHEORGHE i-a spus :

"acum întreaga familie va avea de suferit" (pag. 54.)

Intr-adevăr, pe lângă prof. ION PLACINTEANU, care fusese arestat abuziv în martie 1959, a mai avut de suferit și sora dr. PLACINTEANU GHEORGHE, regizoarea SORANA COROAMA, care a fost destituită din serviciu, din ordin superior.

x

x

x

Intrucât condamnarea la 5 ani închisoare corecțională a lui PLACINTEANU GHEORGHE nu constituia o rezolvare convenabilă care să asigure înlăturarea lui definitivă din viața lui LICA GHEORGHIU, ALEXANDRU DRACHICI a dispus trecerea cazului în directă răspundere a gl. locot. NEGREA VASILE și anchetarea în continuare a dr. PLACINTEANU GHEORGHE și a prof. PLACINTEANU ION de către Direcția de anchete a Ministerului Afacerilor Interne, în al cărei arest se aflau acceptia.

Comisia a constatat că, de fapt, ceea ce a urmat începând din luna august 1959, în cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE, a fost o înscenare și mai grosolană, de data aceasta a unui proces cu nuanță politică, la baza căruia nu au existat probe de vinovăție, ci o vădită acțiune tendențioasă de răzbunare și, în ultimă instanță, de exterminare a dr. PLACINTEANU GHEORGHE.

Pentru a asigura executarea ordinului primit, gl.locot. NEGREA VASILE personal s-a ocupat, începând din luna august 1959, de acest caz, pe care l-a încredințat spre anchetare lt.col. ANGHEL MARIN, pe atunci locțiitor șef serviciu în cadrul Direcției de anchete din Ministerul Afacerilor Interne, pe care l-a instruit și cu care a ținut legătura direct și permanent, fără ca despre desfășurarea anchetei să aibă cunoștință șefii ierarhici ai ofițerului.

În legătură cu cele de mai sus, locot.col. ANGHEL MARIN în raportul prezentat la 8 mai 1968, arată următoarele :

"În jurul datei de 23 august 1959, am fost chemat personal de tov. gl.locot. NEGREA VASILE... Cu această ocazie mi-a spus că va trebui să încep o anchetă într-o problemă mai doosobită, despre care n-am voie să discut cu absolut nimeni, cazul în sine avînd tangență cu o persoană din conducerea partidului... De asemenea, mi-a mai spus că LICA GHEORGHIU ține foarte mult la acest om, din care cauză se impune să-l anchetăm cît mai repede pentru a-l trimite la locul cuvenit... Mi-a mai dat de înțeles încă o dată, că anumite interese mai mari reclamă terminarea anchetei cît mai urgent posibil... În plus mi-a dat dispoziție să "legalizăm" situația acestuia din urmă (n.n. PLACINTEANU ION) care ora deja arestat. În acest scop am fost pus în situația să antedatez sau mai precis să falsific mandate de arestare, ordonanțe de prelungirea reținerii pentru o perioadă de 5-6 luni de zile" (pag. 20-21).

Pentru a avea o imagine mai precisă asupra materialelor ce se posedau despre PLACINTEANU GHEORGHE și prof. PLACINTEANU ION și a modului în care s-a început ancheta, redăm în continuare cele raportate de locot.col. ANGHEL MARIN :

"Întrucît aici fosta Direcție a II-a nu poseda materiale concrete cu privire la presupusa vinovăție a celor de mai sus (n.n. PLACINTEANU GHEORGHE și PLACINTEANU ION), am început ancheta numai în baza indicațiilor primite inițial din partea tov. gl. lt. NEGREA VASILE. Raportez că încă de la începutul

anchetei mi-am dat seama că ceva nu este în regulă, că nu se confirmă nimic din presupunerea acuzatiei de uneltire, neavând cit de cit materiale de care să mi pot lega. Incercam să scot ceva, să stabilesc relațiile lui PLACINTEANU GHEORGHE, care de fapt reprezenta figura centrală și nu unchiul său - PLACINTEANU ION...." (pag.27..).

In legătură cu înscenarea în care a fost folosit anchetatorul și modul în care i s-a cerut să instrumenteze acest caz, acesta arată următoarele:

"... vă rog să luați notă cum s-a procedat cu libertatea unor oameni, întâi erau arestați și apoi se încerca procurarea de materiale "probatorii" și în ultimă instanță falsificarea adevărului. Cu toate eforturile și insistențele depuse în anchetă, nu se conturau fapte din care să rezulte că PLACINTEANU GHEORGHE a încălcat legile statului nostru. Singura "vină" comisă de PLACINTEANU GHEORGHE a constat de faptul că a cunoscut-o pe LICA GHEORGHIU..." (pag.28..)

Faptul că atât PLACINTEANU GHEORGHE cât și PLACINTEANU ION erau nevinovați și că persoane interesate făceau presiuni asupra organului de anchetă pentru a face totul ca cei doi să fie condamnați, rezultă și din cele raportate de lt.col.ANGHEL MARIN și anume:

"...tov. NEGREA VASILE mi-a dat ordin să fac totul ca PLACINTEANU GHEORGHE și PLACINTEANU ION să intre în pușcărie, să fie condamnați, pentru ca astfel primul să fie descurcit de LICA GHEORGHIU". (pag.33....).

Dirijarea anchetei și preocuparea deosebită manifestată de către gl.locot. NEGREA VASILE rezultă cu tărie din faptul că zilnic se interesa de modul în care se desfășura ancheta și despre rezultatele obținute. In legătură cu aceasta, anchetatorul precizează:

"....acest caz prezenta atîta interes încît și în ziua de 25 august 1959, tov. NEGREA VASILE m-a întrerupt la telefon (cu la tribuna oficială) despre rezultatele obținute". (pag.34....).

Faptul că în anchetă nu s-au putut obține depoziii care să ducă la condamnarea lui PLACINTEANU GHEORGHE, l-a intrigat

po cl.locot.INGREA VASILE atât de mult, încît a hotărît să se treacă la măsuri de constrîngere fizică. Referitor la acest aspect, lt.col.ANGHEL MARIN arată că :

"...în jurul datei de 29-27 august 1959, raportînd că nu se conturează nimic concret, am primit dispoziție din partea tov. pl.it.INGREA VA. Îm să recurg la alte metode în anchetarea lui PLACINTEANU GHEORGHE, concret mi-a spus să chem un sergent de la pază arestului care să-l țină cîteva levituri în spate acestui răufăcător", adăugînd : "pea cînd o să se mai pînă de el ? Conform celor de mai sus, eu am executat această dispoziție". (pag.29).

Din studiul tuturor declarațiilor date de PLACINTEANU GHEORGHE în fața lt.col.ANGHEL MARIN, rezultă că pînă la data cînd a fost bătut, el nu a recunoscut faptele imagero ce i se sugerau în anchetă, refuzînd să-și însușească faptele pe care nu le săvîrșise, menținîndu-se pe linia susținerii nevinovăției sale. După ce a fost bătut, PLACINTEANU GHEORGHE a "recunoscut" tot ceea ce i s-a cerut. Schimbarea survenită în timpul anchetei duse asupra lui PLACINTEANU GHEORGHE rezultă și din cele relatate de anchetator :

"...îmi amintesc că PLACINTEANU GHEORGHE fiind și un element fricos, după una sau două levituri primite la spate, a cerut să fie lăsat decît de aceea va recunoscut faptele ce i se impută. Apoi a început PLACINTEANU GHEORGHE să recunoască presupusele fapte de care s-ar fi făcut vinovat". (pag....).

"...din momentul în care PLACINTEANU GHEORGHE a început să recunoască, ca urmare a măsurilor de constrîngere, acesta a început să declare unele aspecte din traiectoria sa activitate dușinască. Dar pentru a că colorit declarațiilor sale, pentru a smulge fapte care să se încadreze în prevederile incriminării de incitare contra securității statului, PLACINTEANU GHEORGHE, pentru a nu mai fi supus din nou la represiuni - era bîrbolesc cu că a pîdit - și-a dat seama pe parcurs, din timpul anchetei cam ce arame se umbrase. În plus, este neîndoielnic faptul că și eu am canalizat ancheta pe această linie, sugerîndu-i în unele cazuri ce arame să vorbească, săi precizez cum să fie interpretate faptele". (pag.29-30).

În legătură cu folosirea unor metode de constrîngere fizică de către organele de ordine penală pentru a obține mărturiile privind fapte infracționale ilegale, în conversația avută cu dr. ION ION a zădit tot ce și eu el s-a procedat aceluiași,

fiind forțat și sugerându-i-se să declare că lucrează pentru serviciul de spionaj belgian sau american, precum și despre presupusa atitudine potrivnică regimului nostru pe care ar fi avut-o dr. PLACINTEANU GHEORGHE.

Intruoft din depozitiile celor doi anchetați (PLACINTEANU GHEORGHE și PLACINTEANU ION) nu rezultau fapte care să asigure incriminarea lor certă, s-a recurs la lărgirea în mod artificial a cercului de persoane cu care ar fi avut discuții dușmănoase în mod organizat, dându-se cazului caracterul unei activități de grup, știindu-se că în astfel de situații măsurile de tragere la răspundere penală sînt mai severe. În acest mod au apărut ca inculpați în cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE și numiții : ALEXANDRU PASTOREL TEODOREANU, BARTOS IVA, VOICULESCU V. și PILAT CONSTANTIN. Despre situația nou creată, anchetatorul arată următoarele :

"...Dar ilegalitățile nu s-au oprit aici. Era necesar să strîngem și alte "probe" care să confirme mărturiile sale (n.n. ale lui PLACINTEANU GHEORGHE). Scriitorul PASTOREL TEODOREANU a fost pus pînă la urmă în libertate și folosit ca martor împotriva lui PLACINTEANU GHEORGHE". (pag. 22.).

Referindu-se la scutirea lui PASTOREL TEODOREANU din proces, anchetatorul pînă la urmă face următoarele precizări :

"...I-am informat pe tov. NEGRU VASILE că nu se poate pune bază pe declarațiile acestuia, el fiind făcut cu foarte multă ușurință... părea necesar procesul lui PLACINTEANU GHEORGHE legat de doi oameni bătîrîni și bolnavi... scutirea sa din proces s-a făcut din dispozițiile tov. NEGRU VASILE, pe baza unuia din criteriile de mai sus" (pag. 22.).
"Tot în calitate de martori au fost folosiți și numiții BARTOS IVA, VOICULESCU V. și PILAT CONSTANTIN, toți arestați, care să "întîrească", să "probeze" declarațiile făcute de acesta (n.n. PLACINTEANU GHEORGHE) după folosirea "metodei" arătate (n.n. constrîngerea fizică)" (pag. 22.).

Cu toate că obiectivul principal al anchetei îl constituia PLACINTEANU GHEORGHE, din lipsă de probe privind activitatea sa, în concluziile de învinuire figura centrală apare unchiul său - profesorul PLACINTEANU ION, deoarece din activitatea sa se puteau reține cîteva aspecte negative. Astfel se cunoștea că înainte de 25 August 1944 publicase unele articole în presă cu caracter filogerman, deținuse timp de cîteva luni - în perioada de guvernare

legionară - funcția de decan al Facultății de Științe din Iași (fără însă a fi membru în organizația legionară), cunoscută pe fosta ambasadă ai Germaniei hitleriste la București, iar după 23 August 1944 și-a manifestat uneori față de cunoscuții unele nemulțumiri privind anumite stări de lucruri de ordin economic și politic existente la acea dată în țara noastră.

Deși faptele reținute în sarcina lui PLACINTEANU ION sînt în esență cele arătate mai sus, pornindu-se intenționat de la o apreciere denaturată a faptelor și interpretindu-se în mod exagerat gradul de vinovăție, s-au reținut atît în sarcina lui PLACINTEANU ION cît și a lui PLACINTEANU GHEORGHE fapte care au determinat încadrarea lor în mod ilegal la infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale, prevăzută și pedepsită de art.209, lit.a, c.p.

Atrage în mod deosebit atenția faptul că deși prevederile art.209 c.p., lit.a, dau posibilitate instanței de judecată să aplice o pedeapsă cuprinsă între 3-le ani - în raport de fapte și gravitatea lor - totuși celor doi inculpați li s-au aplicat pedeapsa maximă.

Despre această stare de lucruri, lt.col.ANGHEL MARIN arată :

"...și în cazul în care PLACINTEANU GHEORGHE ar fi comis în realitate faptele reținute și nu i-an fi omis declarații în mod arătat, în nici un caz nu merita acordarea unei asemenea pedepse. Am forma convingere că condamnarea acestor oameni a fost hotărî-tă deja de persoane interesate cu mult înainte de judecarea cazului. De altfel, rețin precis că imin-tion judecării procesului, care s-a desfășurat în se-cret, s-a discutat în Tribunalul Militar București să fie luate măsuri pentru a nu se divulga nimic".
(pag.30.).

În legătură cu ancheta făcută în cazul PLACINTEANU GHEOR-GHE și PLACINTEANU ION, lt.col.ANGHEL MARIN în raportul prezentat, analizîndu-și activitatea în lumina documentelor Plenerii din 22-25 aprilie 1968, arată :

"...față de conștiința mea, oricît a-și căuta nu am cu ce o acoperi, ea rămîne pătată". (pag.31.).

Un alt aspect care a rezultat din verificările efectuate subliniază faptul că de la început starea sănătății lui PLACINTEA-

NU GHEORGHE a fost neglijată, a fost izolat permanent, urmărindu-se exterminarea sa.

Ignorarea stării sănătății lui PLACINTEANU GHEORGHE rezultă evident din modul în care s-a rezolvat propunerea făcută de medicul închisorii Direcției de anchete la 19 august 1959 în raportul nr.3958, prin care solicita ca lui PLACINTEANU GHEORGHE să i se facă radiografie la Spitalul Văcărești, întrucât suferea de T.B.C. pulmonar. Col.ILIE MIHAI din D.G.I.E., pe atunci locțiitor director la fosta Direcție a II-a, a dat ordin telefonic la arestul Direcției de anchete, ofițerului de serviciu locot.BOACA, căruia i-a spus că PLACINTEANU GHEORGHE să nu fie dus la spital.

Preocuparea conducerii Ministerului Afacerilor Interne ca despre cazul PLACINTEANU GHEORGHE să nu cunoască decât un cerc restrâns de persoane, s-a manifestat din prima zi a arestării și până în ultima zi a vieții sale, el stînd singur în celulă.

După condamnare, lui PLACINTEANU GHEORGHE i-a fost fixat ca loc de detenție - de către PINTILIE GHEORGHE - Penitenciarul Rîmnicul Sărat, unde de obicei erau trimiși cei mai periculoși dușmani ai regimului, știut fiind că condițiile grele existente în acest loc, conduceau în mod cert la exterminarea lui fizică, mai ales că se cunoștea faptul că suferea de ulcer duodenal și T.B.C. pulmonar.

Despre acest aspect, anchetatorul penal mai precizează că :

"...pentru a se întregi complet această crimă - ce nu poate fi calificată altfel - PLACINTEANU GHEORGHE a fost internat imediat în penitenciarul Rîmnicul Sărat, pentru a fi izolat" (pag.32.).

Decesul survenit la 1 mai 1961, deci la 14 luni de la internare, confirmă intenția cu care a fost trimis PLACINTEANU GHEORGHE în acest penitenciar, fiind rezultatul direct al regimului alimentar și al lipsei de asistență medicală.

Menționăm că fixarea locului pentru executarea detenției în Penitenciarul de la Rîmnicul Sărat se făcea numai din ordinul sau cu aprobarea conducerii Ministerului Afacerilor Interne în atenția căreia se afla tot timpul în mod nemijlocit, acest loc de detenție.

Din relatările Mr. VISINESCU ALEXANDRU, comandant al Penitenciarului Rîmnicul Sărat în perioada respectivă, rezultă că în timpul detenției PLACINTEANU GHEORGHE și-a manifestat revolta față de înscenarea a cărei victimă a fost, afirmînd tot timpul că este nevinovat. Același lucru a rezultat și din discuțiile purtate de comisie cu dr. DUMITRESCU AUREL, care era însărcinat cu asigurarea asistenței medicale în acel penitenciar. Discuțiile purtate de comisie cu dr. DUMITRESCU AUREL au avut loc în urma nădărnirilor create de modul în care a fost completată fișa dr. PLACINTEANU GHEORGHE. Astfel, datorită cantității mari de medicamente ce apar prescrise în ultimele trei zile ale vieții lui PLACINTEANU GHEORGHE, lăsa să se tragă concluzia că fișa a fost completată ulterior decesului și deci în perioada premergătoare morții, asistența a fost inexistentă. În orice caz, asistența medicală nu a fost în raport cu evoluția bolii deținutului.

De asemenea, neinternarea în spital în asemenea condițiuni a unui bolnav, vadește reaua credință a celor răspunzători de starea deținuților, lipsa de umanitate într-un caz care necesita intervenție. Acest lucru era cu atât mai necesar, cu cît încă din 25 aprilie 1961 se cunoștea că PLACINTEANU GHEORGHE, așa cum rezultă din buletinul de analiză, avea două grame de uree în sânge, cantitate nocivă și care în mod sigur conducea la deces în caz de neintervenție urgentă și internare în spital.

Dezinteresul general manifestat față de deținuții de la Penitenciarul Rîmnicul Sărat rezultă și din faptul că asistența medicală, datorită lipsei infirmoriei, în caz de îmbolnăvire se făcea în celula în care deținuții erau încarcerati (cîte unul).

Un alt element care reprezenta o încălcare a legilor, îl constituie faptul că la acest penitenciar, spre deosebire de celelalte, în caz de deces nu se efectua autopsia medico-legală pentru a se cunoaște cauza reală a morții. Acest fapt îl sesizăm deoarece nici în cazul PLACINTEANU GHEORGHE nu s-a făcut autopsia, cu toate că împrejurările impuneau o clarificare a cauzelor reale care au determinat moartea acestuia.

În ceea ce privește regimul de detenție aplicat prof. PLACINTEANU ION, precizăm că și acesta în perioada 21 martie 1959-17 februarie 1960, cît a stat în arestul Direcției de anchete, a avut același regim cu cel aplicat și nepotului său PLACINTEANU

GHEORGHE, cu diferența că periodic i s-a introdus câte un informator de cameră, fără ca să rezulte însă probleme deosebite. După condamnarea la 10 ani închisoare corecțională (în decembrie 1959) și după o încarcerare de 73 zile la Penitenciarul Jilava, prof. PLACINTEANU ION a fost trimis pentru executarea pedepsei la Penitenciarul GHERLA, unde la 14 decembrie 1960 a decedat.

În legătură cu starea sănătății și cauzele morții prof. PLACINTEANU ION, din studierea fișei medicale existentă la dosarul de penitenciar, rezultă că la data arestării (21 martie 1959) susnumitul avea o maladie cardio-vasculară-cord pulmonar. În timpul detenției, cu toate că i s-a acordat asistență medicală, boala s-a agravat. Precizăm că la interpretarea datelor consemnate în fișa medicală a fost solicitat și un specialist, formându-ne convingerea că în ceea ce privește decesul lui ION PLACINTEANU nu sînt suspiciuni, în sensul că moartea reprezintă un proces firesc al evoluției maladiilor de care a suferit, în condițiile existente în detenție.

Un alt aspect care a reținut în mod deosebit atenția, privește rolul avut de fostul procuror ZEIGER SAMUIL în cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE.

Organele procuraturii reprezentate în acest caz prin procurorul ZEIGER SAMUIL, în loc să vegheze la respectarea legalității, au contribuit în mod direct la comiterea ilegalităților privind acțiunea întreprinsă împotriva lui GHEORGHE PLACINTEANU. Astfel, ZEIGER SAMUIL a participat la arestarea și la percheziția domiciliară efectuată lui PLACINTEANU GHEORGHE și a făcut parte din completul de judecată care l-a condamnat pe acesta.

Verificîndu-se îndeaproape rolul pe care l-a avut procurorul ZEIGER SAMUIL în cazul PLACINTEANU GHEORGHE, cu intenția de a organiza o discuție cu acesta, s-a constatat că de fapt el este plecat cu forme legale din țară încă din martie 1965. În această situație verificînd împrejurările în care a plecat ZEIGER SAMUIL din țară, s-a stabilit că susnumitul în februarie 1961 a fost arestat de organele Direcției de anchete penale ale Ministerului Afacerilor Interne și deferit justiției pentru infracțiunea de luare de mită.

Din studiarea cazului în care a fost implicat, rezultă că doși împotriva lui nu au existat probe neîndoielnice, iar în timpul anchetei și la proces și-a susținut nevinovăția, totuși a fost condamnat la maximum de pedeapsă (10 ani închisoare corecțională).

Ca și în cazul dr. PLACINTEANU, de ancheta făcută de organele securității fostului procuror ZEIGER, s-a ocupat personal gl. lt. NEGREA VASILE. Din ordinul acestuia, în ziua arestării, la domiciliul lui ZEIGER SAMUIL au fost introduse mijloace T.O., iar rezultatele obținute erau înaintate zilnic la cabinetul său. După părerea noastră această măsură a fost luată în vederea obținerii unor eventuale probe, întrucât așa cum s-a menționat mai sus, până la data arestării, probele existente erau îndoielnice.

Menționăm că ZEIGER SAMUIL și-a început executarea pedepsei la Penitenciarul Văcărești unde a fost recrutat ca informator, iar la 14 aprilie 1964 (la 3 ani de la arestare), conform decretului 176/1964 a fost pus în libertate. La data de 17 martie 1965 comisia pentru pașapoarte și vize a Ministerului Afacerilor Interne i-a acordat viza de plecare definitivă din țară, atât lui cât și familiei (soție și copil).

Atrage atenția faptul că acordarea vizei de plecare din țară a lui ZEIGER SAMUIL s-a făcut cu multă ușurință, dovadă fiind hotărîrea Comisiei care nu a fost semnată decît de gl. nr. DUMITRU IOAN și col. VASILESCU TRAIAN (pag. 62.).

Precizăm că medul în care s-a acordat viza de plecare din țară lui ZEIGER SAMUIL crează serioase suspiciuni cu privire la corectitudinea unor membri ai comisiei care au semnat hotărîrea respectivă. În legătură cu aceasta, col. VASILESCU TRAIAN avea toate motivele să sesizeze persoana solicitantului, întrucît pe fostul procuror ZEIGER SAMUIL îl cunoștea din perioada arestării dr. PLACINTEANU GHEORGHE, mai ales că el a fost șeful serviciului care se ocupa de cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE.

De asemenea, se remarcă și faptul că ZEIGER SAMUIL a părăsit țara la 17 martie 1965 cu avionul, chiar în ziua cînd i s-au eliberat pașapoartele, fapt ce se poate în evidență că susținutul a cunoscut data eliberării pașapoartelor și a putut procura din timp biletele de avion pentru ziua respectivă.

Toate cele de mai sus conduc la concluzia că arestarea, condamnarea, eliberarea din închisoare și ulterior acordarea vi-zei și plecarea precipitată a lui ZEIGER SAMUIL din țară, fac parte dintr-un sistem folosit pentru îndepărtarea voită a unor persoane care cunoșteau prea multe ilegalități și la care general locotenent NEGREA VASILE a contribuit efectiv.

x

x

x

Un alt caz care a rezultat în timpul verificărilor efectuate în legătură cu dr. PLACINTEANU GHEORGHE și care ilustrează sistemul practicat în situațiile în care o persoană nedorită încerca să intre în relații cu fiicele lui GHEORGHIU DEJ, se referă la cele petrecute cu regizorul GRIGORIU CEZAR. Ca și în cazul PLACINTEANU GHEORGHE, din dispoziția lui ALEXANDRU DRAGHICI organele de securitate au fost angrenate în urmărirea și timorarea lui GRIGORIU CEZAR, cu scopul de a-l determina să renunțe la relațiile și intențiile de a se căsători cu TANTI GHEORGHIU.

Această situație rezultă și din cele raportate de colonelul în rezervă HOLINGER IZIDOR - fostul șef al direcției de contraspionaj :

"Fîn anul 1955-1956 am fost chemat de PINTILIE GHEORGHE care mi-a spus că, TANTI GHEORGHIU este îndrăgostită de cîntărețul CEZAR GRIGORIU... că tov. GHEORGHIU DEJ este foarte necăjit și că trebuie împiedecată această căsătorie. Mi-a dat dispoziție să mă ocup de acest caz și să-l pun în lucru pe CEZAR GRIGORIU, adică să-l țin periodic în supraveghere și să-i interceptez telefonul... Mi-a spus că despre aceasta știe și DRAGHICI ALEXANDRU. Am executat această sarcină, însă atît din filaj cît și din interceptare nu a rezultat nimic compromițător. Au rezultat relațiile cu TANTI GHEORGHIU care-l vizita des la domiciliu, date pe care eu le raportam lui PINTILIE și uneori eram chemat și la DRAGHICI ALEXANDRU pentru a-l pune la curent cu lucrarea..." pag. 38, 39

Faptul că GHEORGHIU DEJ a întreprins toate măsurile posibile pentru a o determina pe TANTI să renunțe la CEZAR GRIGORIU,

rezultă și din discuția avută în prezența lui IOSIF CHISINEVSKI cu fiica sa în 1953 la Moscova - unde aceasta se afla la studii.

În legătură cu această discuție, CEZAR GRIGORIU a relatat:

"...GHEORGHIU DEJ a făcut o vizită împreună cu Chisinevski fiicei sale TANTI. Discutând despre persoana mea, GHEORGHIU DEJ i-a atras atenția lui TANTI că nu este de acord cu simpatia ce mi-o poartă, explicându-i că sînt un burghez inveterat. TANTI nu a crezut acest lucru. Tatăl ei s-a infuriat. Atunci a intervenit CHISINEVSKI care i-a promis lui GHEORGHIU DEJ că la întoarcere, în primele 3 zile, voi fi lichidat". (pag 52).

În urma rugămintelor insistente ale lui TANTI GHEORGHIU și a angajamentelor luate că va renunța la prietenia cu CEZAR GRIGORIU, ulterior nu s-au mai întreprins măsurile preconizate.

În legătură cu cele arătate de HOLINGHER IZIDOR, privitor la măsurile întreprinse împotriva lui CEZAR GRIGORIU, acesta din urmă precizează că :

"...am fost urmărit pas cu pas de doi bărbați și o femeie însoțiți de o mașină neagră...Acțiunea de intimidare a început să se facă simțită și pe linie profesională". (n.n. fraților GRIGORIU nu li s-a mai aprobat plecarea în turnee în străinătate, au fost înlăturați de la diferite spectacole, fapte care în ultimă instanță, au dus la desființarea acestei formații vocale). pag 55

Paralel cu măsurile de urmărire a lui GRIGORIU CEZAR și de șikanarea întregii formații vocale pe linie artistică, organele de securitate au reținut în mod ilegal pe acesta și ulterior timp de circa 2 ani au exercitat asupra lui presiuni morale în scopul de a-l determina să renunțe la căsătoria proiectată cu TANTI GHEORGHIU.

Despre acțiunile întreprinse împotriva sa, în informarea adresată Consiliului Securității Statului, CEZAR GRIGORIU arată următoarele :

"...în toamna lui 1956 ori primăvara anului 1957, întorcîndu-mă acasă după un spectacol, în jurul orei 12 noaptea, am fost luat din plină stradă în preajma restaurantului "Izvorul rece" în cartierul în care locuim, de trei indivizi civili însoțiți de o mașină de culoare neagră, care punîndu-mi ochelari de tablă pe ochi, m-au împins în mașină și m-au transportat...Am întrebat ce se întîmplă cu mine. Drept răspuns am primit cîteva pumni și mi-au adresat cîteva injurături, spunîndu-mi că nu am voie să vorbesc... am fost introdus într-o

cameră, am fost așezat pe un scaun și mi s-au luat ochelarii. Atunci am văzut că eram înconjurat de doi civili, de un sublocotenent... și de o femeie cu grad de plutonier. Mi s-a ordonat să mă dezbrac până la piele. Am fost condus iar pe niște trepte până am ajuns într-o celulă... Am fost lăsat singur, din acest moment la fiecare 10 minute sublocotenentul deschidea ușa celei, îmi dădea un pumn în coaste, ordonându-mi să mă întorc cu fața spre ușă și invers, asta cu regularitate până dimineața. Dimineața mi s-au pus din nou ochelarii și am fost condus într-un birou... În spatele unei mese era un civil de 45-50 ani, ciupit parcă de vânt pe față, păr negru, chelie proeminentă, adus de spate și ținând capul puțin într-o parte (n.n. este vorba de col. în rezervă HOLINGHER IZIDOR recunoscut de CEZAR GRIGORIU după ce i s-au prezentat mai multe fotografii). Am fost întrebat pentru cine lucrez, pentru americani sau pentru englezi... În acel moment m-a lovit și m-a înjurat, ordonând unui alt civil să mă ia și să mă ducă acolo unde am timp să mă gândesc. Din nou am fost dus în celulă. Seara am fost scos și condus până la mașină. La un anumit punct din oraș mi s-au scos ochelarii (pe str. Olari). Ajunși aici, individul care m-a întrebat pentru cine lucrez, m-a lovit și m-a înjurat din nou, ordonându-mi să nu povestesc nimănui ce mi s-a întâmplat"... (pag. 56-57).

De menționat, că de fapt acesta era doar începutul acțiunii de durată la care a fost supus CEZAR GRIGORIU cu scopul de a fi timorat permanent și astfel determinat să respecte indicațiile ce i se dădeau.

Subliniind acest aspect, CEZAR GRIGORIU arată relatând indicația primită la despărțire de la HOLINGHER IZIDOR :

"...de astăzi înainte vei primi zilnic un telefon de la un anume IONEL care îți va spune ora și locul unde trebuie să te prezinți. Ajuns acasă... am fost chemat de urgență la cabinetul lui MARCEL POPESCU. Ajuns acolo am găsit-o pe TANTI disperată. Ulterior TANTI mi-a povestit cum a căzut la picioarele tatălui ei rugându-l să mă elibereze. Atunci el l-a chemat pe DRAGHICI și l-a întrebat dacă eu într-adevăr sînt închis. Acesta s-a jurat pe carnetul de partid că nu sînt închis... Din această perioadă am început să fiu sunat la telefon de respectivul IONEL. Am avut prima întâlnire cu el în Grădina Icoanei. Spre surprinderea mea, IONEL nu era altul decît cel care mă anchetase cînd am fost închis. (n.n. adică col. HOLINGHER IZIDOR care locuia chiar lângă Grădina Icoanei). De cîte ori mă duceam la ora propusă și locul ordonat eram întîmpinat cu cele mai groaznice injurături.

De aici eram condus în diferite garsoniere (str. Batistei, bloc Creditul Minier, etaj 6-7; blocul Patria, etaj 6-7) unde eram anchetat în continuare sub următoarea formă : scotea pistolul din buzunar, băga un glonte pe țeavă, trăgea piedeca explicându-mi că dacă nu spun pentru cine lucrez, va apăsa pe trăgaci. Mi se dădea o coală de hîrtie pe care trebuia să scriu acest lucru... Altă dată sub impulsul aceluiași pistol și maltratări fizice, am scris numele femeilor cu care am trăit. Prin diferite căi erau aduse la cunoștința lui TANTI, pentru a o putea îndepărta. Un lucru care mi se pare deosebit s-a întîmplat atunci cînd sub aceleași amenințări "IONEL" mi-a spus că dacă voi iscăli că nu mă voi mai vedea cu TANTI mi se va da un pasaport și bani pentru a pleca definitiv în orice țară dorește. Refuzînd și acest lucru, răspunsul lui era același : bătaie, amenințări, injurături. pag. 57-58

Altă dată eram dus la fostul sediu al Ministerului Afacerilor Interne la etajul II sau III, unde eram anchetat de la ora 16,30 pînă la 19,30 cînd mi se dădea drumul să plec la spectacol". (pag...).

În legătură cu cele relatate de CEZAR GRIGORIU, HOLINGHER IZIDOR relatează următoarele :

"...am primit ordin să-l invit pe GRIGORIU CEZAR la M.A.I. și să-l ameninț că va avea de suportat consecințe grave dacă n-o părăsește pe TANTI GHEORGHIU. Totodată, să-i promit că va fi ajutat să facă carieră dacă o abandonează". (pag.39).

Intrucît măsurile arătate mai sus, întreprinse împotriva lui CEZAR GRIGORIU, nu au dat rezultatele scontate, în urma analizei ce-a avut loc la DRAGHICI ALEXANDRU, în prezența lui PINTILIE GHEORGHE și a lui HOLINGHER IZIDOR, s-a hotărît să se întreprindă și alte acțiuni în care să se folosească o gamă mai largă de mijloace ale organelor de securitate. Astfel, în vederea compromiterii lui CEZAR GRIGORIU cu ocazia unui turneu făcut de acesta la Arad, s-a organizat marșrutizarea unei informatoare din București în localitatea respectivă și instalarea unor mijloace tehnice (foto și de înregistrare) într-o casă conspirativă etc.

Despre această acțiune organizată și condusă de colonelul în rezervă HOLINGHER IZIDOR, acesta relatează următoarele :

"...După cîtva timp am fost chemat la DRAGHICI ALEXANDRU unde era și PINTILIE GHEORGHE și unde mi s-a spus că tov. GHEORGHIU este disperat că TANTI insistă să se căsătorească cu GRIGORIU CEZAR și că trebuie să împiedecăm această căsătorie.

PINILIE a dat sugestia să procurăm fotografia în care să-l prindem pe CEZAR GRIGORIU când are relații de perversitate cu altă femeie și să fie arătate lui TANTI GHEORGHIU, care datorită acestui fapt îl va păzi. Eu am primit această dispoziție și știind că după cîtva timp CEZAR GRIGORIU va pleca într-un turneu la Arad, am pregătit condițiile pentru a executa astfel de fotografii. Astfel, într-o casă conspirativă a raionului Arad a fost executată de către Direcția Tehnică o instalație de fotografiere. Direcția II-a avea ca agent pe cîntărețul V.D. care pleca și el în turneu la Arad. Am pus în legătură pe V.D. cu o agentă (femeie de moravuri ușoare) ce am deplasat-o la Arad cu scopul de a fi prezentată lui GRIGORIU și de a avea relații cu el. În spectacol V.D. a prezentat-o pe agentă lui GRIGORIU care a mers după spectacol la ea acasă (respectiv la casa conspirativă). A avut [redacted] cu ea, iar echipa Direcției Tehnice a fotografiat acest lucru și a înregistrat discuțiile. Fotografiile și banda de magnetofon le-am dat lui PINILIE GHEORGHIU. După cîteva zile am fost chemat de DRAGHICI ALEXANDRU care mi-a spus că tov. GHEORGHIU DJI a arătat fotografiile fiicei sale, dar că nu au avut nici un efect și că ea se căsătorește cu CEZAR GRIGORIU". (pag. 394).

Despre cele petrecute la Arad, CEZAR GRIGORIU arată că în anul 1957, fiind în turneu, cîntărețul V.D. i-a prezentat o fată cu care a avut relații intime la "domiciliul" acesteia. La întoarcerea în București, TANTI GHEORGHIU i-a arătat niște fotografii obscene în care el s-a recunoscut împreună cu femeia întâlnită la Arad. TANTI GHEORGHIU a spus că pozele respective le are de la tatăl său și că în cazul că este dispus, poate asculta și o bandă de magnetofon pe care sînt înregistrate discuțiile lui cu femeia respectivă.

Deoarece nici această provocare n-a avut influență asupra relațiilor dintre CEZAR GRIGORIU și TANTI GHEORGHIU, iar accepția totuși s-au căsătorit, acțiunile de compromitere întreprinse de către organele de securitate pînă la această dată, au încetat.

Concluziile care se desprind din verificările efectuate asupra cazurilor prezentate mai sus, scot în evidență următoarele:

1) PLACINTEANU GHEORGHE și PLACINTEANU ION nu au săvârșit fapte contra securității statului, iar condamnarea și exterminarea lor în detenție constituie o crimă.

2) Arestarea și anchetarea lor, constituie o ilegalitate comisă de organele securității statului din ordinul și sub directa conducere a lui ALEXANDRU DRAGHICI și VASILE NEGREA.

3) Instrumentarea acestor cauze, procesul și pedepsele aplicate, reprezintă o înscenare juridică grosolană, o încălcare a legilor și procedurii penale făcute pentru rezolvarea unor interese personale.

4) Organele de anchetă penală din ordinul lui ALEXANDRU DRAGHICI și VASILE NEGREA au falsificat realitatea. În scopul obținerii de probe măsluite în conformitate cu ordinele primite, organele de anchetă au aplicat asupra arestaților măsuri de constrângere fizică și morală pentru a-i determina să recunoască fapte infracționale pe care nu le-au comis.

5) Organele de procuratură nu și-au făcut datoria de a supraveghea ancheta, iar cele de justiție nu au ținut seama de adevăr, de lipsa de probe concludente de vinovăție a inculpaților, de conținutul falsificat al adevărului consemnat în concluziile de învinuire și de depozitiile inculpaților în desfășurarea celor două procese.

6) După condamnare, lui PLACINTEANU GHEORGHE i s-a fixat ca loc pentru executarea pedepsei Penitenciarul din Rîmnicul Sărat, cunoscut cu regimul cel mai aspru din țară, în scopul exterminării lui fizice într-un timp cât mai scurt.

7) Dispariția unor documente care atestau preocuparea lui GHEORGHIU DEJ și ALEXANDRU DRAGHICI pentru verificarea lui PLACINTEANU GHEORGHE și GHEORGHE GRIGORIU prin mijloacele muncii de securitate și folosirea în acest scop a unui număr însemnat de ofițeri.

8) Aprobarea în condițiuni suspecte a plecării definitive din țară a fostului procuror ZEIGER SAMUIL care a fost folosit la arestarea și acuzarea lui PLACINTEANU GHEORGHE.

9) Vinovații principali pentru crimele comise în cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE cît și pentru folosirea abuzivă a aparatului și mijloacelor muncii de securitate în rezolvarea unor probleme personale ale familiei lui GHEORGHIU DEJ, sînt : ALEXANDRU DRAGHICI, gl.locot.VASILE NEGREA, PINTILIE GHEORGHE, HOLINGHER IZIDOR și lt.col.ANGHEL MARIN.

Față de gravitatea faptelor comise, pentru restabilirea adevărului și pentru reconsiderarea celor care sub o formă sau alta au avut de suferit pe nedrept, propunem să se aprobe următoarele măsuri :

1) Revizuirea proceselor privind pe PLACINTEANU GHEORGHE, PLACINTEANU IOAN și ROGOZ ION în vederea reabilitării lor juridice cu toate urmările ce decurg din aceasta.

2) Tragerea la răspundere pe linie de partid a lui ALEXANDRU DRAGHICI, VASILE NEGREA, HOLLINGHER IZIDOR și lt.col.ANGHEL MARIN.

3) Forurile competente să analizeze oportunitatea rămîinerii pe mai departe în funcția de prim adjunct al ministrului Afacerilor Interne a generalului locotenent NEGREA VASILE.

4) Pentru încălcarea conștiinței a legilor și procedurii penale pentru fals în acte publice și folosirea mijloacelor abuzive în scopul obținerii de declarații ireale în acuzare, Locot.col. ANGHEL MARIN să fie scos din cadrele active ale Consiliului Securității Statului.

5) Pentru lipsa de poziție, pentru atitudine docilă în comiterea unor ilegalități apreciate ca atare de cei în cauză chiar în perioada comiterii lor, colonel ILIE MIHAI, colonel VASILESCU TRAIAN și maior ROTARI DUMITRU să fie atenționați asupra greșelilor grave din activitatea lor, arătîndu-li-se totodată, urmările contribuției aduse în cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE.

PRIM VICEPREȘEDINTE AL
CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General maior,

Răduică Grigore

C o l e c t i v u l
Lt.col.Hiera Baralambie
Maior Mateescu Lucian
Maior Petcu Vasile

R A P O R T

către

TOV.PRIM VICEPRESEDINTE AL CONSILIULUI SEC.STATULUI

Subsemnatul ANGHEL MARIN, lucrător în cadrul Direcției Generale de Informații Externe, raportez următoarele cu privire la împrejurările și cauzele care au dus la arestarea, anchetarea și condamnarea la 10 ani închisoare a numiților PLACINTEANU GHEORGHE și PLACINTEANU ION.

În jurul datei de 23 August 1959, am fost chemat personal de tov.General NEGREA VASILE, pe atunci secretar general în cadrul M.A.I. Nu-mi reamintesc dacă am mers în cabinetul dînsului sau discuțiile au fost purtate într-unul din birourile arestului din Calea Plevnei, unde eu lucram. De asemenea îmi amintesc că nu mai era nimeni de față. Cu această ocazie mi-a spus că va trebui să încep o anchetă într-o problemă mai deosebită, despre care n-am voie să discut cu absolut nimeni, cazul în sine avînd tangență cu o persoană din conducerea partidului.

După această precizare a mai spus că este vorba de cazul PLACINTEANU GHEORGHE care ar fi un "păcătos" și care a întreținut de mai mult timp relații sentimentale cu LICA GHEORGHIU, o altă păcătoasă, cum textual s-a exprimat, relații pe baza cărora în oraș ar circula diverse zvonuri la adresa lui GHEORGHIU DEJ și a familiei sale. Mi-a precizat că nu acesta ar fi capătul de acuzare și mai mult m-a avertizat că nu am voie să intru în amănunte cu arestatul pe această temă. Îmi reamintesc cu certitudine că dînsul m-a și prevenit că în cazul cînd PLACINTEANU GHEORGHE va ridica probleme că ar ține la LICA GHEORGHIU, să-l opresc și să-i spun că la baza acestor relații n-au stat sentimente, ci anumite interese.

De asemenea, mi-a mai spus că LICA GHEORGHIU ar ține foarte mult la acest om, din care cauză se impune să-l anchetăm cât mai repede pentru a-l trimite la locul cuvenit.

Despre faptele penale propriu zise nu-mi reamintesc exact ce mi-a relatat, cu excepția unchiului său care este un filo-german notoriu, că ar fi făcut parte din gruparea legionară și că fără îndoială este un dușman al regimului nostru. Despre PLACINTEANU GHEORGHE mi-a spus în mod sigur că a primit deja o condamnare de 5 ani închisoare pentru speculă, fapt pentru care nu mai este nevoie de emiterea mandatului de arestare, că este un tip neserios și că în cercul său de prieteni înjură regimul, difuzează știrile transmise de posturile de radio capitaliste și alte lucruri de genul acesta, dar concret nimic. Mi-a dat de înțeles încă odată că anumite "interese mai mari" reclamă terminarea anchetei cât mai urgent posibil.

Este posibil de asemenea să-mi mai fi spus să iau legătura cu tov. de la fosta Direcție a II-a care l-au anchetat de mai mult timp pe PLACINTEANU ION și să văd ce anume materiale mai posedă. În plus mi-a dat dispoziții să "legalizăm" situația acestuia din urmă care era deja arestat. În acest scop am fost pus în situația să antedatam sau mai precis să falsific mandate de arestare, ordonanțe de prelungirea reținerii pentru o perioadă de 5-6 luni de zile.

Intrucât nici fosta Direcție a II-a nu poseda materiale concrete cu privire la presupusa vinovăție a celor de mai sus, am început ancheta numai în baza indicațiilor primite inițial din partea tov. general NEGREA.

Raportez că încă de la începutul anchetei mi-am dat seama că ceva nu este în regulă că nu se confirmă nimic din presupusa acuzație de uneltire, neavând cât de cât materiale de care să mă pot lega. Din această cauză și primele procese-verbale luate cred că poartă amprenta unei bîjbîieli crase. Încercam să scot ceva, să stabilesc relațiile lui PLACINTEANU GHEORGHE, care de fapt reprezenta figura centrală și nu unchiul său PLACINTEANU ION, care prin trecutul său putea - după cum gîndeam eu atunci - să ne înbesească regimul nostru, trecut despre care erau unele materiale care-l caracterizau ca filo-german. Mă gîndeam eu atunci să merg să-i stabilesc cercul de relații a lui PLACINTEANU GHEORGHE să văd dacă nu cumva printre aceste relații apar elemente cu activitate, cunoscute de organele M.A.I.

Vă rog să luați notă tov. Prim Vicepreședinte cum s-a procedat cu libertatea unor oameni, întâi erau arestați și apoi se încerca procurarea de materiale "probatorii" și în ultimă instanță falsificarea adevărului.

Cu toate eforturile și insistențele depuse în anchetă, nu se conturau fapte din care să rezulte că cei de mai sus și în special PLACINTEANU GHEORGHE a încălcat legile statului nostru. Singura "vină" comisă de PLACINTEANU GHEORGHE a constat în faptul că a cunoscut-o pe LICA GHEORGHIU, un element descompus din punct de vedere moral, lipsit de cele mai elementare scrupule.

Vă rog să mă iertați dacă mă abat un pic de la fondul problemei, dar am fost foarte indignat când în timpul anchetei am aflat - deși nu aveam voie să intru în asemenea detalii - că în timp ce ea se desfășura cu PLACINTEANU GHEORGHE, n-a permis fostului ei soț, tov. MARCEL POPESCU să-și vadă cei doi copii ai săi.

Tovarășe Prim Vicepreședinte vă raportez sincer că acest caz mi-a displicut de la început, convins fiind că se recurge la sacrificarea unor vieți de oameni pentru un astfel de element ca LICA GHEORGHIU. Mai mult, în sinea mea, atunci aduceam reproșuri organelor noastre care lucrau la faza demnităților, că nu au curajul să-l informeze pe GHEORGHIU DEJ despre faptele acestei femei, care duceau la compromiterea acestuia. Neștiind de ce a fost capabil, îmi călcam pe conștiință, crezând că pentru apărarea prestigiului unui conducător de partid s-ar impune și unele sacrificii.

Așa gindeam eu la acea dată, așa se explică în parte faptul că nu am ripostat față de cele de mai sus.

Revenind la cazul în speță, vă raportez că în primele 10 zile de anchetă, tov. NEGREA se interesa zilnic de rezultatele obținute, adică dacă PLACINTEANU GHEORGHE a recunoscut că a desfășurat activitate dușmănoasă împotriva statului. Am avut tot timpul convingerea că de rezultatul acestei anchete se interesează și alte persoane cu funcții mai mari. Mai mult, acest caz prezenta pentru cei interesați atît interes incît și în ziua de 23 Aug. 1959 tov. NEGREA m-a întrebat la telefon (de la tribună) despre rezultatele obținute.

Deși aveam indicații precise să stabilesc cît mai repede vinovăția acestor oameni de mai multe ori am fost pus în situația să dezinformez, raportînd că merg numai pe linia stabilirii directe a vinovăției, deși eu mă abăteam pentru a "căuta probe" așa cum am raportat mai sus.

In jurul datelor de 25-27 august 1959 raportând de fiecare dată că nu se conturază nimic concret, am primit dispoziție din partea tov. NEREA să recurg la alte metode în anchetarea lui PLACINTEANU GHEORGHE. Concret mi s-a spus să chem un sergent de la paza arestului și să-i tragă câteva lovituri la spate acestui păcătoș, "până când o să ne mai rugăm de el". Nu am certitudinea dacă această dispoziție a dat-o dînsul personal imediat după ce i-am spus că PLACINTEANU GHEORGHE nu recunoaște nimic încă, sau mi-a spus să revin ulterior să-mi spună ce am de făcut. Inclîn să cred că asemenea dispoziție am primit-o pe loc.

Conform celor de mai sus eu am executat această dispoziție. Imi reamintesc că PLACINTEANU GHEORGHE, fiind și un element fricos, după una sau două lovituri primite la spate, a cerut să fie lăsat deoarece va recunoaște faptele ce i se impută. Așa a început PLACINTEANU GHEORGHE să recunoască presupusele fapte de care s-ar fi făcut vinovat.

Dar ilegalitățile nu s-au oprit aici. Era necesar să stringem și alte "probe" care să confirme "mărturiile" sale.

Printre presupușii săi complici au apărut scriitorul ALEXANDRU TUDOREANU (PASTOREL) și medicul radiolog de la spitalul Colentina DOBROVICI NICOLAE. PASTOREL, fiind un element bătrîn și bolnav deși nu s-a întreprins nici un fel de metode de constrîngere, a recunoscut unele așa zise discuții dușmănoase, dar după cîte imi reamintesc, ele aveau mai mult un caracter de nemulțumire. Deci nu plăcea acțiunea tot nu se contura. In ceea ce-l privește pe medicul DOBROVICI NICOLAE, acesta n-a recunoscut nimic în afară de faptul că a deținut în mod ilegal devize, recunoaștere făcută din proprie inițiativă, ancheta necunoscînd nimic despre acest aspect. Deoarece asemenea fapte nu aveau caracter politic, medicul respectiv a fost predat organelor de miliție care se ocupă de asemenea infracțiuni.

Scriitorul PASTOREL a fost pus pînă la urmă în libertate și folosit ca martor împotriva lui PLACINTEANU GHEORGHE. Tot în calitate de martori imi reamintesc că au fost folosiți și muniții BARTOS EVA, VOICULESCU V. și cred PILAT CONSTANTIN, toți arestați care să "întărească", să "probeze" declarațiile făcute de acesta după folosirea "metodei arătate".

Despre PLACINTEANU ION concret nu-mi reamintesc ce anume a declarat. In mod cert a recunoscut o parte din trecutul său, activitatea sa desfășurată în perioada anilor 1934-1944, dar raportează că asemenea activitate nu avea caracter justitțial și ceva discuții dușmănoase cum le numim noi atunci.

Raportam la început că figura centrală în anchetă era PLACINTEANU GHEORGHE, dar pentru pregătirea procesului, în așa zisele concluzii de învinuire, figura centrală - conform dispozițiilor primite - a devenit PLACINTEANU IOAN, deoarece avea chipurile un trecut politic pătat. Deci o nouă măsurire a adevărului.

În concluziile de vinuire, întocmite în forma arătată s-a reținut în sarcina numiților PLACINTEANU GHEORGHE și PLACINTEANU ION că aceștia ar fi comis "infrațiunea de uneltire contra ordinii sociale prevăzută și pedepsită de art. 209 pct. "a", articol care prevede închisoare corecțională de la 3 la 10 ani și interdicție corecțională de la 3-5 ani.

Din câte îmi reamintesc PLACINTEANU GHEORGHE a fost condamnat din dispoziția celor interesați, la pedeapsa maximă de 10 ani.

Raportez că și în cazul când PLACINTEANU GHEORGHE ar fi comis în realitate faptele reținute și nu i-am fi smuls declarații în modul arătat, în nici un caz nu merita acordarea unei asemenea pedepse.

Am ferma convingere că condamnarea acestor oameni a fost hotărâtă deja de persoanele interesate cu mult înainte de judecarea cazului. Dealtfel, rețin precis că înaintea judecării procesului, care s-a desfășurat în secret, s-a discutat la Tribunalul Militar București să fie luate măsuri pentru a nu se divulga nimic. Nu-mi reamintesc dacă de această problemă s-a ocupat personal tov. NEGREA sau altcineva din cadrul conducerii direcției de anchete, ca urmare a dispoziției dată de dânsul.

Și pentru a se întregi complet această crimă, ce nu poate fi calificată altfel, PLACINTEANU GHEORGHE a fost internat imediat în Penitenciarul Râmnicu Sărat, chipurile pentru a fi izolat și unde de fapt a decedat, suferind deja încă înainte de a fi arestat de T.B.C. pulmonar.

Tovarășe Prim Vicepreședinte nu-mi reamintesc dacă în timpul anchetei sau la scurt timp după condamnarea celor de mai sus în București circula un zvon, precum că LICA GHEORGHIU împreună cu Dr. PLACINTEANU GHEORGHE ar fi fugit în străinătate cu o importantă sumă de bani. Îmi permit să vă rog să dispuneți să se verifice acest aspect și dacă nu cumva a fost lansat zvonul special de cei interesați pentru a acoperi crima care s-a comis.

Tovarășe Prim Vicepreședinte am început să lucrez în M.A.I. la Direcția de Anchete din luna august 1949 când abia împlinisem vârsta de 22 ani.

Am acceptat să vin în această muncă convins fiind că și aici îmi pot aduce și eu contribuția mea, ca toți oamenii cinstiți de pretutindeni la construcția unei vieți fericite pentru poporul român. Fără să devin ipocrit, eu în general mă cunosc și sînt cunoscut ca un om deschis, sincer, așa cum am fost educați de părinții mei care au crescut 8 copii.

Am avut ferma convingere că am făcut tot ce mi-a stat în putință să fiu un exemplu demn atît în muncă cît și în societate, mai ales pentru restul de 7 frați și surori, eu fiind cel mai mare. În munca de anchetă unde am lucrat așa cum v-am raportat din luna august 1949 pînă în aprilie 1960 am crezut de asemenea că mi-am făcut datoria. Din autoanaliza, în special făcută după Plenara C.C. - P.C.R. din iulie anul trecut ajunsesem de asemenea la concluzia că am lucrat bine, reproșîndu-mi bine înțeles acest caz și perioada în care am lucrat în așa zisă problema a deviatorilor de dreapta. În această perioadă august 1952 ianuarie - februarie 1954 mi-a fost repartizat în anchetă tov. VIJOLI AUREL. Analizînd în lumina documentelor de partid recente, eu cel puțin la ora actuală consider că m-am comportat corect. Am marea fericire că împotriva dînsului n-au fost luate măsuri capitale și deci poate relata ori-cînd despre poziția și atitudinea mea.

Consider de asemenea că și în ancheta cu PLACINTEANU GH. și PLACINTEANU ION am avut o comportare cît de cît demnă. În sineea mea și chiar în discuțiile purtate cu unii tovarăși ai mei de muncă: tov.col.DUMITRESCU NICOLAE și fostul maior SIMON JAK cu care am lucrat în cadrul aceluiași serviciu, primul fiindu-mi chiar șef, deși așa cum am raportat nu aveam voie să discut cu nimeni cazul PLACINTEANU, mi-am manifestat în diverse forme nemulțumirea, desgustul față de măsurile luate în acest sens.

După plenara partidului din iulie 1967 mă gîndeam că, formal, fiind militar, am o oarecare acoperire deoarece toate ilegalitățile la care am participat, le-ași fi comis pe baza ordinelor primite. În plus mai consideram eu atunci, că poporul român a avut de împlinit o revoluție și că în cazul unor astfel de prefaceri, greșelile ar fi inerente. De asemenea îmi mai spuneam că față de realizările obținute, de condițiile prezente, e și normal ca lucrurile să fie privite prin altă prismă. Ultimele documente elaborate de recenta plenară a partidului nostru, m-a pus în situația să înțeleg că față de conștiința mea, oricît aş căuta n-am cu ce o acoperi, ea rămîne pătată.

Problemele dezbătute de plenară m-au zdruncinat profund convingându-mă că asemenea fapte comise în această vîltoare a revoluției nu reprezintă simple greșeli inerente, ci pur și simplu crime comise și puse la cale în mod premeditat de DRAGHICI ALEX. și celelalte elemente de teapa sa.

Despre asemenea elemente pentru care în trecut eram în stare să fac orice, nu m-am gândit niciodată că sînt capabile de astfel de mîșvăii.

La aceste crime, într-o măsură mai mare sau mai mică au participat și unele cadre din rîndurile M.A.I. Printre acestea mă enumăr și eu.

Linia imprimată de DRAGHICI ALEXANDRU în rîndurile cadrelor și a aparatului M.A.I. a făcut pe de o parte să fie pătată conștiința cinstită a multor oameni, iar pe de altă parte a contribuit la mărirea cîmpului de acțiune a unor elemente descompuse caracteriste, lingusitoare, etc. pe care viața fie că i-a înlăturat sau îi va arunca pe parcurs.

Din auto analiza făcută, am încercat să-mi găsesc și eu locul, categoria în care m-ați încadra.

Conștiința nu mă lasă să nu vin deschis în fața partidului și să arăt că am și eu o mare parte de vină. Apreciez că numai simple manifestare de dezaprobare a faptelor care s-au comis și de care sau la care am participat, n-a fost suficientă. Personal n-am simțit pe propria mea piele asemenea nelegiuiri. Nu m-am gândit cu simțul de răspundere al unui comunist că asemenea nedreptăți se pot comite, dacă nu sînt demascate și infierate și cu alți oameni cinstiți și în ultimă instanță cu mine însuși.

Faptul că asemenea crime au fost scoase la iveală cu atîta curaj și tărie de conducerea partidului nostru, este extraordinar. Unde am fi ajuns dacă tov. Nicolae Ceaușescu și restul conducătorilor de partid ar fi procedat la fel ca mine.

Tovarășe Prim Vicepreședinte în cazul PLACINTEANU GH. și PLACINTEANU ION, personal am încercat în măsura în care mi-am adus aminte să redau cu toată sinceritatea principalele aspecte care să facă lumină și să stabilească realitatea obiectivă.

Ca și în acest caz și în alte probleme de acest gen eu stau la dispoziția Dvs. și a altor organe de partid și de stat în fața cărora prin poziția mea sinceră, obiectivă, să contribuie la restabilirea adevărului, convins fiind că numai în felul acesta pot ajuta partidul și îmi voi răscumpăra cel puțin în parte din greșelile grave pe care le-am comis în perioada în care am lucrat în cadrul direcției de anchete.

8 mai 1968.

Lt.col.ss/Anghel Marin

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
 CIA GENERALA DE INFORMATII EXTERNE
 Dir.VII-a Serv.III
 Șef superior Lt.col.ANGHEL MARIN

STRICT SECRET

8 mai 1968.

R A P O R T

către

TOV.PRIM VICEPRESEDINTE AL CONSILIULUI SEC.STATULUI.

Subsemnatul ANGHEL MARIN vin cu următoarele precizări la raportul din 8 mai a.c., privind cauzele și împrejurările care au dus la arestarea, anchetarea și condamnarea nemișilor PLACINTEANU GHEORGHE și PLACINTEANU ION.

1. Încă din momentul în care tov. NEGREA m-a chemat și mi-a spus că voi lua în anchetă persoanele de mai sus, mi-a ordonat să nu discut cu absolut nimeni, nici chiar cu conducerea direcției de anchete. Toate problemele ce le voi vrea să le discut, deci numai cu dînsul, fapt pe care l-am executat.

2. Pentru a nu mai lua cunoștință de cazul PLACINTEANU și alte elemente arestate și în special despre faptul că acesta este legat de LICA GHEORGHIU, tov. NEGREA a dispus și eu am transmis la arest ca acesta să fie ținut numai singur în celulă, dispoziție ce a fost pusă în practică în toată perioada șederii lui PLACINTEANU GH. în arestul M.A.I. Mai mult, tov. NEGREA mi-a ordonat ca PLACINTEANU GH. să fie atent supravegheat de paza arestului pentru a nu încerca să se sinucidă.

3. Îmi reamintesc de asemenea că tov. NEGREA mi-a dat ordin să fac totul ca PLACINTEANU GHEORGHE și ION să intre la pușcărie, să fie condamnați pentru ca astfel primul să fie despărțit de LICA GHEORGHIU.

4. Legat de aspectul menționat la punctul 3, adică de a face totul ca acești oameni să fie condamnați, din momentul în care PLACINTEANU GHEORGHE a început să recunoască, ca urmare a măsurilor de constrângere raportate, acesta a început să declare unele aspecte din pretinsa sa activitate dușmănoasă.

Der pentru a da colorit declarațiilor sale, pentru a smulge fapte care să se încadreze în prevederile infracțiunii de uneltire contra securității statului, PLACINTEANU GHEORGHE pentru a nu mai fi supus din nou la repressalii, așa bănuiesc eu că a gândit, și-e dat seama pe parcurs, din timpul anchetei cam ce anume se urmărește. În plus este neîndoielnic faptul că și eu am canalizat ancheta pe această linie, sugerându-i în unele cazuri ce anume să vorbească, mai precis cum să fie interpretate faptele. Nici nu a putut să se întâmple altfel din moment ce așa cum am raportat anterior, la baza arestării sale nu-mi amintesc să fi existat materiale probatorii.

5. Despre cauzele care au dus la scoaterea din proces a scriitorului ALEXANDRU TEODOREANU, exact nu-mi reamintesc. Mai mult că sigur că eu l-am informat pe tov. NEGREA că nu se poate pune bază pe declarațiile acestuia, ele fiind făcute cu foarte mare ușurință. Sau și cred că aceasta este realitatea, părea foarte neserios procesul lui PLACINTEANU GH., legat de doi oameni bătrâni și bolnavi, TEODOREANU în special suferea de [REDACTED]

[REDACTED] Fără îndoială că scoaterea sa din proces s-a făcut din dispoziția tov. NEGREA pe baza unuia din criteriile de mai sus.

Lt.col. ss/Anghel Marin,

R A P O R T

pentru Consiliul Securității Statului

Subsemnatul HOLLINGER ISIDOR, colonel în rezervă, domiciliat în București Piața Sahia nr.3, raportează următoarele în cazul PLACINTEANU.

1. Am urmărit cazul PLACINTEANU GHEORGHE în următoarele împrejurări:

- La începutul anului 1959, din filașul unui diplomat belgian și a soției sale, a rezultat că Dr.PLACINTEANU GH. s-a întâlnit cu soția diplomatului belgian (ARNSTEIN), apoi s-a întâlnit în fața sediului Crucii Roșii cu LICA GHEORGHIU, fiica lui Gheorghiu Dej.

Când mi s-a adus această notă de filaș de către tov. ILIE MIHAI (sau tov. VASILESCU, șeful serviciului de pe atunci), am convocat pe col. MARINESCU, șeful filașului și echipa ce a fixat fapta și din relatările și discuțiile purtate, m-am convins că fapta este reală.

Am luat materialul și l-am prezentat lui DRAGHICI ALEXANDRU, care era șeful meu direct. Mi-a spus să las nota la el. A doua zi m-a chemat și mi-a spus că a arătat nota tov. Gheorghiu Dej, că se cunoaște că PLACINTEANU GHEORGHE are relații cu LICA GHEORGHIU, că el vrea să se infiltreze în familia Gheorghiu Dej și că trebuie împiedicat acest lucru.

Mi-a dat ordin să urmărim pe PLACINTEANU GHEORGHE, să-l punem în filaș, să facem investigații, să-i punem în interceptare telefonul și să strângem toate datele despre el și familia sa.

Menționez că pînă la acea dată PLACINTEANU nu ne-a apărut în vre-o lucrare de spionaj, însă dețineam date (nu-mi amintesc cum ne-au parvenit) că PLACINTEANU împreună cu un Dr. ROGOZ se ocupă cu contrabandă de ciorapi pe care-i comer-

Nu-mi amintesc dacă ciocapii îi primise de la soția diplomatului.

Eu am dat ordin col. MARINESCU ION, șeful filaajului de atunci și locțiitorul meu, să-l pună în filaaj pe PLACINTEANU GHEORGHE, am cerut interceptarea telefonului și am dispus ca tov. ILIE să întocmească o fișă cu tot ce se cunoaște despre PLACINTEANU și ROGOZ.

Atît din filaaj cît și din supravegherea telefonului nu a rezultat vre-o nouă suspiciune sau culpă privitor la PLACINTEANU GHEORGHE.

In afară de unele legături banale fără importanță operativă, apăreau legături frecvente cu LICA GHEORGHIU cu care se întâlnea în oraș și care-l vizita la domiciliu.

Conform ordinelor primite de la DRAGHICI ALEXANDRU, eu informam imediat pe DRAGHICI ALEXANDRU despre aceste întâlniri.

Dealtfel vreau să arăt că o copie după interceptările telefonice le primea și tov. G-ral. NEGREA VASILE. De asemenea, uneori DRAGHICI ALEXANDRU îmi dădea ordine în cazul PLACINTEANU și în prezența tov. NEGREA VASILE.

Menționez că eu n-am primit nici-o dispoziție de la tov. NEGREA în această problemă.

Din datele strînse din arhivă, din investigațiile făcute la Iași de unde era originară familia PLACINTEANU, a rezultat că un unchi al lui PLACINTEANU GHEORGHE, numit PLACINTEANU ION ar fi avut legături cu KILLINGER ar fi fost în Germania trimis de acesta și ar fi scris în ziarele din acea vreme o serie de articole cu caracter fascist. Am găsit aceste articole la Academie și le-am fotocopiat.

Alte materiale în acest caz nu am putut obține, fapt ce-l nemulțumea pe DRAGHICI ALEXANDRU.

Analizînd cu el materialul ce-l dețineam, mi-a dat dispoziție să arestăm în secret pe PLACINTEANU ION și Dr. ROGOZ să-l depunem la închisoare la dispoziția D.II-a și să fie anchetați de ofițeri din Direcția II-a. Scopul anchetei era de a obține date despre activitatea lui PLACINTEANU ION cu nemții, date despre contrabanda lui ROGOZ cu PLACINTEANU ION și de a obține date cît mai multe compromițătoare despre PLACINTEANU G

Eu am stabilit ca anchetatori pe tov. VASILESCU ION șeful serviciului și pe tov. ROTARU.

Din câte îmi amintesc ancheta n-a adus elemente noi împotriva lui PLACINTEANU GHEORGHE. Ea s-a dus și pe apucate. Eu am raportat lui DRAGHICI ALEXANDRU rezultatul anchetei, propunându-i ca de PLACINTEANU ION să se ocupe D.III-a, iar de ROGOZ, Miliția, însă el n-a fost de acord, cerînd mereu ca să se intensifice ancheta, deși era clar că nu-l ce ancheta, neexistînd culpe în plus decît cele susmenționate, care au fost clarificate.

Între timp legăturile între LICA GHEORGHIU și PLACINTEANU GHEORGHE se intensificau avînd caracterul unei conviețuirii.

Într-o zi DRAGHICI ALEXANDRU m-a chemat, s-a arătat foarte nemulțumit asupra rezultatelor obținute pînă atunci și mi-a spus că tov. Gheorghiu Dej îi cere o fișă completă asupra lui PLACINTEANU GHEORGHE. Mi-a dat dispoziție să trimit din nou la Iași pe un locțiitor să răscolească arhivele pentru a se obține noi elemente. Mi-a spus că LICA GHEORGHIU nu vrea să renunțe la PLACINTEANU și că tov. Gheorghiu Dej este foarte necăjit, iar noi nu ne ocupăm în suficientă măsură pentru a-l demasca pe PLACINTEANU.

Eu am trimis la Iași pe tov. ILIE MIHAI, locțiitorul meu, care însă n-a găsit alte date decît cele cunoscute de noi. Ulterior am întocmit o fișă completă în care am arătat în mod real toate datele ce le-am putut obține asupra lui PLACINTEANU GHEORGHE. DRAGHICI ALEXANDRU la citirea fișei s-a arătat nemulțumit. Eu i-am propus din nou atunci să predăm cazul Miliției, deoarece era vorba de contrabandă. Nu mi-a răspuns.

După vre-o două zile m-a chemat și mi-a spus că tov. Gheorghiu Dej este nemulțumit de materialul prezentat și că pe altă linie sînt date compromițătoare asupra lui PLACINTEANU GHEORGHE. Nu mi-a precizat ce fel de materiale și de unde provin.

După cîteva zile, într-o după amiază m-a chemat DRAGHICI ALEXANDRU și mi-a dat ordin să fie reținut de îndată PLACINTEANU GHEORGHE și să fie dus la Malmeson (B.J.) Mi-a ordonat ca reținerea să fie făcută de col. MARINESCU ION, locțiitorul meu ce se ocupa cu filajul și de alți tovarăși de la filaj. Mi-a spus că PLACINTEANU să fie arestat înainte de sosirea lui LICA GHEORGHIU la domiciliul acestuia, pentru a nu ieși scutit.

Atunci mi-a spus că LICA a amenințat cu sinuciderea dacă va fi arestat PLACINTEANU. Eu l-am chemat pe tov.col. MARINESCU și i-am transmis ordinul de arestare.

Tov.MARINESCU s-a deplasat la domiciliul lui PLACINTEANU cu alți ofițeri din filaj, l-am reținut și l-am depus la B.J. După ce mi-a comunicat acest lucru, am raportat de executare lui DRAGHICI ALEXANDRU.

Mi-a spus să mă deplasez a doua zi la arest, să iau legătură cu PLACINTEANU și să duc o discuție generală cu el în sensul pentru ce crede că a fost arestat, dacă-și recunoaște vinovăția și alte probleme de ordin general.

Din discuția de cca. 15 minute avută de mine cu PLACINTEANU GHEORGHE, mi-a spus că el știe că a fost arestat pentru relațiile cu LICA GHEORGHIU, că avea cunoștință că va fi arestat, că știa că este urmărit, că el o iubește sincer pe LICA GHEORGHIU și că știe că va avea multe de tras. Am comunicat cele de mai sus lui DRAGHICI A. care mi-a dat ordin să-i aduc întreg materialul cu filajul și interceptarea telefonică despre PLACINTEANU. I le-am dus și predat la el în cabinet.

Din cele arătate de mine mai sus rezultă clar că DRAGHICI ALEXANDRU, insistă atât în acest caz deoarece era legat de LICA GHEORGHIU și că Gheorghiu Dej era la curent cu toate măsurile luate împotriva celor de mai sus.

În continuare raportează și un alt caz legat de Tanzi Gheorghiu, ceaaltă fiică a tov.Gheorghiu Dej.

Prin anul 1955 sau 1956 am fost chemat de PINTIL GHEORGHE, pe atunci ministru adjunct, care mi-a spus că Tanzi Gheorghiu este îndrăgostită de cîntărețul CEZAR GRIGORIU, care este un neserios și un profitor și că vrea să se căsătorească cu el. Că tov.Gheorghiu Dej este foarte necăjit și că trebuie împiedicată această căsătorie.

Mi-a dat dispoziție să mă ocup de acest caz și să-l pun în lucru pe CEZAR GRIGORIU, adică să-l țin periodic în supraveghere și să-i interceptez telefonul, unde vorbea împreună cu frații săi. Mi-a spus că despre aceasta știe și DRAGHICI ALEXANDRU.

Am executat această sarcină, însă stit din filaj cât și din interceptare n-a rezultat nimic compromițător. Au rezultat relațiile cu Tanți Grigoriu care-l vizita des la domiciliu, date pe care eu le raportam lui PINTILIE și uneori eram chemat și la DRAGHICI ALEX. pentru a-l pune la curent cu lucrarea.

GRIGORIU CEZAR a descoperit că este urmărit și am primit ordin să suspend filajul.

După cîtva timp am primit ordin să-l invit pe CEZAR GRIGORIU la M.A.I. și să-l ameninț că va avea de suportat consecințe grave dacă n-o părăsește pe Tanți Gheorghiu. Totodată să-i promit că va fi ajutat să facă carieră dacă o abandonează. Ordinul l-am primit de la PINTILIE GHEORGHE.

Eu l-am invitat pe GRIGORIU CEZAR însă n-am avut nici un rezultat deoarece mi-a spus că este hotărît să se căsătorească cu Tanți Gheorghiu cu orice risc.

După cîtva timp am fost chemat la DRAGHICI ALEX. unde era și PINTILIE GHEORGHE și unde mi s-a spus din nou că tov. Gheorghiu e disperat că Tanți Gheorghiu insistă să se căsătorească cu GRIGORIU CEZAR și că trebuie să împiedicăm această căsătorie.

PINTILIE GHEORGHE a dat sugestia să procurăm fotografii în care să-l prindem pe CEZAR GRIGORIU cînd are relații de perversitate cu o altă femeie și să fie arătate lui Tanți Gheorghiu, care datorită acestui fapt îl va părăsi.

Eu am primit această dispoziție și știind că după cîtva timp CEZAR GRIGORIU va pleca într-un turneu la Arad, am pregătit condițiile pentru a executa astfel de fotografii.

Astfel, într-o casă conspirată a raionului Arad a fost executată de către dir.tehnică o instalație de fotografie secretă.

Dir.II-a avea ca agent pe cîntărețul Vili Donea care pleca și el în turneu la Arad. Am pus în legătură pe Vili Donea cu o agentă, femeie de moravuri ușoare, (nu-mi amintesc numele) ce am deplasat-o la Arad cu scopul de a fi prezentată lui GRIGORIU și de a avea relații cu el.

La spectacol Vili Donea a prezentat pe agentă lui GRIGORIU, care a mers după spectacol la ea acasă (respectiv casa conspirată) a avut [redacted] cu ea, iar echipa dir.tehnice a fotografiat acest lucru și a înregistrat discuțiile.

40

Fotografiile și banda de magnetofon le-am predat
lui PINTILIE GHEORGHE.

După câteva zile am fost chemat de DRAGHICI ALEX.
care mi-a spus că tov. Gheorghiu Dej a arătat fotografiile
fiicei sale, dar că n-au avut nici un efect și că ea se căsă-
torește cu CEZAR GRIGORIU.

Mi-a dat ordin să suspend orice urmărire împotriva
lui GRIGORIU CEZAR, fapt ce l-am executat.

11.V.1968.

ss/Hollinger Isidor,

16 mai 1968.

R A P O R T

Privind cazul ROGOZ ION și PLA-
CINTEANU GHEORGHE.

În anul 1959 în cadrul direcției noastre pe linia Serviciului 3 era urmărit prin acțiune informativă cetățeanul belgia ARNALSTEIN JOSEPH, secretar al legației belgiene din București și soția acestuia, ARNALSTEIN ANNE asupra căreia posedam unele date din care rezultă că este agentă a serviciului de spionaj vest-german.

Acțiunea asupra acestora era lucrată de mine care mă ocupam la timpul respectiv de problema belgiană și olandeză.

ARNALSTEIN ANNE fiind pusă în supraveghere operativă, a rezultat că în primăvara anului 1959 într-una din zile, s-a întâlnit în parcul de lângă Muzeul Româno-Rus, după niște boschet cu un cetățean căruia i-a predat un pachetel.

Fiind luat spre plasare s-a stabilit că cetățeanul a intrat la sediul Crucii Roșii Române de unde a ieșit după câteva minute însoțit de LICA GHEORGHIU care l-a condus cu mașina pînă la domiciliul lui. În apropiere de locuință, din neatenție, ofițerii de la filaj s-au desconspirat, fapt ce a făcut să se producă un incident între ei și LICA GHEORGHIU, în sensul că aceasta după ce a coborât din mașină, s-a apropiat de ei și le-a adresat cuvinte jignitoare.

Raportîndu-se cazul la conducerea serviciului - tov. col. VASILESCU TRAIAN - și acesta la conducerea direcției - lt. col. HOLINGHER - am primit ordin ca după primirea identificării persoanei în cauză să iau toate măsurile ce se impun pentru verificarea lui.

Paralel cu aceste date, actualul serviciu 3 - problemă germană și austriacă - au obținut informații că numita DESSI ARIANY și PUSCO, foști cetățeni români stabiliți în Austria erau în atenția acestui serviciu, au trimis în țară prin ARNALSTEIN ANNE 150 perechi de ciornapi Nylon pentru Dr. ROGOZ ION de la Spitalul I.C. Frimu.

Din câte rețin se pare că întâlnirea dintre soția diplomatului și DESSI ARIANI a avut loc în barul CASANOVA din Viena, loc frecventat de fugarii români și agenți ai diferitelor servicii de informații.

Primirea ciorepilor de către Dr. ROGOZ era explicabilă prin aceea că soția lui la data respectivă - artista EUGENIA BADULESCU - a fost logodnica lui PUSCO până la plecarea lui din țară.

În baza acestor date, ambele servicii au hotărât reținerea lui ROGOZ ION pentru a clarifica această problemă, iar dacă în timpul audierii va avea o comportare sinceră, să fie recrutat pentru a fi dirijat pe lângă ARNALSTEIN ANNE.

Precizez că ROGOZ ION a fost reținut și audiat la sediul M.A.I. și a recunoscut detele care le posedam asupra lui. Totodată a făcut precizarea că ciorepii i-au fost aduși acasă de la ARNALSTEIN ANNE de către un prieten al său anume Dr. PLACINTEANU GHEORGHE care [redacted] cu soția diplomatului.

Nu mai rețin exact de unde cunosc, dar cred că tot de la ROGOZ ION, că ARNALSTEIN ANNE l-ar fi cunoscut pe PLACINTEANU GHEORGHE la un bar și că îl vizita acasă, iar la o asemenea vizită a fost prezent și Dr. ROGOZ.

Cazul Dr. ROGOZ fiind clarificat, am propus conducerii serviciului - având în vedere importanța acțiunii ARNALSTEIN - recrutarea Dr. ROGOZ, iar după obținerea tuturor verificărilor în legătură cu Dr. PLACINTEANU GHEORGHE, să trecem și la recrutarea lui, deoarece el era elementul principal prin care puteam acționa asupra soției diplomatului belgian.

Reportându-se la conducerea direcției (HOLINGHER) ce a rezultat din anchetă și ce intenționam să facem, că niciodată până atunci în metoda de a lucra cu oamenii, HOLINGHER a coborât de la etajul II la parter în biroul unde lucram și în prezența tov.col. VASILESCU a afirmat că nu este de acord cu propunerile făcute, întrucât în cazul acestor doi doctori există interese mai mari și că Dr. ROGOZ va rămâne arestat.

Personal m-am opus, încercând să-i explic ce perspective ar exista pentru organele noastre dacă am efectua aceste recrutări, însă foarte scurt mi-a ordonat să nu comentez ordinul și să execut ce s-a ordonat.

După aproximativ 24 de ore de reținere la noi, Dr. ROGOZ a fost transferat la Procuratura Generală fiind predat procurorului TZEIGHER pentru continuarea anchetei și întocmirea actelor pentru a fi trimis în justiție.

Ca lucrător am fost foarte mîhnit de cursul care a fost dat acestui caz, datorită faptului că asemenea situații se întîmpleu foarte rar în activitatea diplomaților capitaliști și mai ales că pe baza datelor acumulate, se putea acționa asupra soției diplomatului ceea ce constituia un succes deosebit pentru organele noastre. Nu era exclus ca această acțiune dacă era realizată în condițiile propuse, să fi fost de un real folos organelor noastre și în momentul de față.

După cîtva timp din ordinul conducerii direcției transmis prin tov. col. VASILESCU, m-am deplasat la Iași de unde era originar PLACINTEANU, să efectuez investigații și verificări asupra întregii familii.

Din datele obținute de mine asupra familiei PLACINTEANU era de reținut doar faptul că unchiul său, anume prof. ION PLACINTEANU, ar fi fost simpatizant legionar și decan al universității din Iași în timpul guvernării legionare. Aceste date nu au satisfăcut conducerea direcției, fapt pentru care după 2 - 3 zile a fost trimis la Iași tov. col. ILIE MIHAI, locțiitor șef direcție, pentru a efectua noi verificări, a căror rezultat a fost concretizat în unele fotocopii din dosarul de cadre al acestuia de la universitate.

Pe baza acestor date întreaga acțiune a fost orientată în jurul prof. PLACINTEANU ION, în sensul că prin ordinele date de HOLINGHER se încerca obținerea unor materiale cît mai compromițătoare asupra prof. PLACINTEANU ION. Toate datele ce se obțineau din diverse verificări, erau preluate de conducerea serviciului personal lui HOLINGHER care pleca imediat cu ele la conducerea M.A.I.

În general din toate verificările efectuate pe care personal le cunosc, datele obținute în legătură cu prof. PLACINTEANU ION se refereau la faptul că acesta a făcut studiile în Germania și era filo-german, că a fost simpatizant legionar și decan la universitatea din Iași în timpul guvernării legionare. În ce privește pe restul familiei, nu au rezultat date deosebite.

După obținerea datelor menționate, am primit ordin de la șeful meu de serviciu să invit la miliție (D.M.C. de atunci) pe prof. PLACINTEANU ION, de unde prin poarta din spate să-l aduc în clădirea centrală a M.A.I. într-o cameră ce era la dispoziția direcției pentru audieri.

Personal HOLINGHER a stat de vorbă cu el aproximativ o oră, timp în care i-a pus diferite întrebări în legătură cu activitatea acestuia, date pe care și le-a notat pe o coală de hîrtie după care a plecat. Pînă seara am discutat personal cu prof. PLACINTEANU diverse probleme fără importanță, cînd din ordinul tot al lui HOLINGHER, prof. PLACINTEANU a fost transferat la arestul M.A.I. din Calea Plevnei și predat acestor organe. În legătură cu această măsură nu s-au dat nici un fel de explicații nici mie și nici conducerii serviciului.

Nu rețin dacă în ziua următoare sau peste cîteva zile am însoțit mai multe zile la rînd pe tov. col. VASILESCU la arestul M.A.I. pentru a ancheta pe prof. PLACINTEANU. De cîteva ori din ordin am fost și singur pentru a-l ancheta.

Din ordinele primite de la HOLINGHER am înțeles că se urmărea ca în timpul anchetei să stabilim cît mai multe date compromițătoare referitoare la activitatea acestuia în timpul războiului. De asemenea să fie anchetat în legătură cu datele care le cunoaște despre membrii familiei sale și în special despre nepotul său Dr. PLACINTEANU GHEORGHE.

Toate aceste declarații erau zilnic prezentat lui HOLINGHER care le ducea la conducerea M.A.I.

După cîteva zile am primit ordin de la șeful serviciului să nu-l mai anchetez, fîcă a-mi preciza din ce cauză s-a renunțat și ce se va face cu el. Totuși mi-a ordonat ca periodic să trec pe la el să văd ce mai face și să-i duc de mîncare în special fructe.

Din cîte rețin prof. PLACINTEANU ION era ținut la arestul M.A.I. în secret și mi s-a dat de arestare în baza ordinului conducerii M.A.I., fapt despre care avea cunoștință HOLINGHER și creștin col. ILIE MIHAIL. În legătură cu acesta mai precizez că declarațiile luate de mine și tov. col. VASILESCU nu cuprindeseu fapte în baza cărora se putea emite un mandat de arestare. Mai concret nu se refereau la nici-o faptă de natură infracțională ce putea fi reținută în sarcina prof. PLACINTEANU ION și deci arestarea acestuia era o măsură abuzivă și ilegală.

În toamna aceluiași an lucrînd provizoriu la Direcția de Anchetă Penale, am fost chemat de lt.col. ANGHEL M. în biroul său unde am găsit pe prof. PLACINTEANU. Mi-a comunicat că declarațiile luate de mine și tov. col. VASILESCU nu sînt redactate în forma cerută de lege pentru a putea fi conezate la dosarul de anchetă și că este necesar să le completez cu formula de încheiere obișnuită după care să le seanez în calitate de anchetator, iar prof. PLACINTEANU de anchetat. După aceasta am aflat că anchetarea în continuare a prof. PLACINTEANU i-a fost încredințată lui și că a reușit să-l lege de un grup de elemente care ar fi purtat discuții dușmănoase, pentru a-l putea trimite în justiție.

În ce privește pe Dr. PLACINTEANU GHEORGHE de cînd a apărut cazul și pînă la arestarea lui s-au făcut diverse verificări a activității acestuia, însă în mod cert nu au rezultat date compromițătoare, în afară de aspectul relatat mai sus, adică mijlocirea primirii ciornicilor pentru ROGOZ ION. Acest aspect nu era un motiv de arestare și personal m-am opus unei asemenea măsuri după cum am precizat și la începutul raportului.

Cu toate acestea au fost neglijate și înlăturate orice interese operative ale organelor noastre pentru faptul că anumite persoane aveau interesul să-l compromită.

Fîind în concediu, nu cunoșc cine a dat ordin și pe ce bază s-a ordonat arestarea lui. Știu însă că a fost arestat de acasă într-o după amiază pe la orele 16,00 de către un grup din care făcea parte col. MARINESCU de la filaj.

După arestarea lui seara la orele 21,00, am fost chemat urgent de acasă la conducerea direcției, respectiv la HOLINGER unde se afla col. ILIE și procurorul TZAIGHER de la Procuratura Generală. Mi s-a ordonat de HOLINGER să-l însoțesc pe procuror la domiciliul lui PLACINTEANU GHEORGHE, împreună cu doi ofițeri de la filaj, dintre care rețin pe opt. SOLDOVIANU, pentru a efectua percheziția și inventarierea lucrurilor.

În timpul percheziției am fost vizitați de LICA GHEORGHIU care a intrat mai mult forțat în casă însoțit de aghiotantul ei. LICA a avut o atitudine pe care o consider impetentă față de noi lovind chiar cu ușa în cap pe unul din ofițerii de la filaj. Era revoltat mai mult pe cei care au participat la arestarea lui GHEORGHE PLACINTEANU pe considerentul că i s-ar fi vorbit obraznic la telefon și că i-au închis telefonul.

Cazul l-am raportat imediat telefonic lui HOLINGHER care ne-a atras atenția să avem grije cum ne purtăm cu ea.

Rețin că în timpul percheziției am ridicat din casă un aparat de fotogrefiat și mai multe copii după unele memorii făcute de PLACINTEANU GHEORGHE și adresate lui GHEORGHIU DEJ în care expunea situația lui, relațiile cu LICA și dorința de a se căsători cu ea. Aceste memorii am vrut să le dau lui HOLINGHER însă a refuzat să le primească, afirmând că totul să fie preluat de procuror.

De la procurorul TZAIGHER am aflat ulterior că PLACINTEANU GHEORGHE a fost condamnat la 5 ani închisoare corecțională pentru contrabandă.

După condamnare PLACINTEANU GHEORGHE a fost transferat la arestul M.A.I. și din discuții în cadrul direcției am aflat că HOLINGHER l-ar fi anchetat de câteva ori în legătură cu anumite probleme pe care nu le-a comunicat serviciului nostru.

Măsurile în cadrul PLACINTEANU au fost extinse și asupra familiei, respectiv asupra tatălui și sorii acestuia SORAN COROAMA. Din ordinul lui HOLINGHER și în baza unor ordonanțe emise de procurorul TZAIGHER, s-au efectuat percheziții domiciliare la persoanele menționate cât și la soția prof. ION PLACINTEANU.

În această operație au fost angrenate aproximativ 15 ofițeri din cadrul direcției și de la filaj deoarece toate treburile s-au făcut simultan. Pentru a cunoaște reacția familiilor în cauză, HOLINGHER (din câte rețin) a luat măsura de interceptare a telefoanelor.

Ni s-a ordonat ca în timpul percheziției să căutăm materiale compromițătoare fără a se preciza ce anume interesăm și care este scopul perchezițiilor.

În general acestea au fost măsurile luate în cazurile menționate pe care eu le cunosc.

În general toți ofițerii din cadrul serviciului nostru comentau între noi și dezaprobam măsurile luate, făcând o comparație între ceea ce puteam să realizăm în cazul când se acționa așa cum am propus inițial și ce situație s-a creiat în baza ordinului primit, datorită anumitor interese sau capricii ce le au anumite persoane.

Aceste răbufniri au existat permanent în cadrul colectivului nostru și chiar personal am refuzat spre exemplu să mai merg să audiez sau să văd ce face prof. PLACINTEANU în arestul M.A.I., dar de fiecare dată mi se ordona de tov.col. VASILESCU care justifica trimiterea mea din ordinul lui HOLINGHER.

ss/Maior Rotari Dumitru,

DECLARAȚIE

Subsemnatul cpt. IREMIE IOAN din Direcția XI-a, Serv.V., declar următoarele:

- În anul 1955 am primit ordin de la șeful Serv.V să lucrez în obiectivul nr.1 ca ofițer conducător auto pe mașina de escortă. Prin anul 1957 în luna februarie am primit ordin de la col. MARCU FLOREA să lucrez cu mașina de serviciu la dispoziția tov. LICA GHEORGHIU, la care până atunci a lucrat lt.maj. ENNE IOAN care a avut un accident de circulație.

Prin luna martie LICA GHEORGHIU a organizat o masă la mătușa ei GINA AGHELUȚA unde mi-a prezentat pe Dr. PLACINTEANU, la masă am auzit unele felicitări și urări în cinstea tinerei sub masă nunții de sur a bunicii și s-a făcut și logodna lui PLACINTEANU cu LICA GHEORGHIU.

De atunci mergeam des la Spitalul Brîncovenesc la Secția Ortopedie de unde îl luam pe Dr. PLACINTEANU sau îi duceam diferite lucruri.

Am fost trimis de mai multe ori în Calea Victoriei nr.2 la et.IV unde locuia Dr. PLACINTEANU aproape în fiecare zi o duceam pe LICA la adresa amintită și așteptam pe o stradă desnică de multe ori până la această adresă. Pe parcurs am început să-l cunosc mai bine pe Dr. PLACINTEANU, era o fire veselă foarte inteligent, se purta frumos, respectuos, dar avea [REDACTED].

Mai târziu, am început să-l aduc acasă la LICA în str. Herăstrău nr.13, eu fost și părinții lui PLACINTEANU, mai des venea sora lui SORANA COFOANA.

În luna mai am primit ordin să pregătesc o mașină pentru drum va face LICA un drum singură. După 2 zile am fost chemat de col. RAVASILA și întrebat unde este LICA și ordin să o găsească. Am găsit-o în str. Pieter Mirea la locuința lui IONEL ROȘEANU, am raportat și am fost întrebat dacă este și Dr. PLACINTEANU.

În cadrul unui instructaj făcut de col. RAVASILĂ, spunea că PLACINTEANU a fost un conducător legionar împreună cu toată familia și este periculoasă, să interzic să mai intre în obiectiv și nici la locuința tov. LICA GHEORGHIU. Posturile au primit ordin în acest sens și nu mai aveam voie să-l mai duc cu mașina.

LICA și PLACINTEANU au continuat să se întâlnească prin diferite locuri la matusile ei, la prieteni și în localuri mărginașe.

Din câte cunosc de la LICA, tatăl ei nu este de acord să întrețină legături cu PLACINTEANU și nici nu vrea să audă de așa o căsătorie. Dar LICA îmi spunea indiferent ce se va întâmpla, plec de la tatăl meu și mă voi mărita cu PLACINTEANU nu pot trăi fără el.

Când LICA era vizitată de tatăl ei, se auzea scandal și discuții foarte aprinse la adresa lui PLACINTEANU. S-au luat măsuri să nu mai aibă nici-o mașină, să nu mai poată pleca, eu eram trimis la garaj până la noi ordine.

Discuțiile purtate de LICA și PLACINTEANU în fiecare zi, erau în jurul unei probleme: aprobarea de la tatăl ei pentru a se căsători, întotdeauna se consoleau unul pe altul să mă aștepte, poate îl lămurim.

În luna iulie 1958 sau 1959 nu îmi reamintesc exact, am plecat la Piatra Neamț la turnarea filmului "Avalanșa". De la Arcul de Triumf am luat și pe Dr. PLACINTEANU care a stat cu noi 2 săptămâni.

Tatăl lui LICA era plecat la mare la Eforie. După ce am ajuns la Piatra Neamț am fost întrebat telefonic de col. RAVASILĂ dacă este cu noi și Dr. PLACINTEANU. Convorbirea a fost scurtă, am înțeles că RAVASILĂ nu era singur de unde telefona.

După această convorbire am observat că locuința din Piatra Neamț a început să fie supravegheată în special noaptea.

După turnoul de la Piatra Neamț am observat că LICA și PLACINTEANU se întâlnesc mai rar și nu în același loc. Se pleacă mai mult la Predeal, Brașov, afară din București.

Intr-o seară, prin luna iulie - august, nu îmi amintesc exact, am plecat la Predeal; pe drum LICA și PLACINTEANU se uitau mereu înapoi și discuteau că o mașină se ține încontinuu după noi. Seara am dormit la Hotelul Carmen Silva din Predeal. Eu cu PLACINTEANU am stat la restaurant până târziu. LICA s-a culcat. La o masă era un grup de 4 indivizi care ne supravegheau toate mișcărilor.

Dimineața, am plecat la București. La intersecția de la Snagov am luat-o la stînga la vila de la Snagov. LICA și PLACINTEANU au urcat în vilă, iar eu am plecat după elemente la Muntenia. Pînă bucătarul a pregătit, am ieșit pe debarcader unde a apărut un individ care m-a întrebat „cu cine ești la vilă”. Am refuzat să răspund și m-a bruscăt în apă, îmbrăcat, apoi a dispărut.

Pe la orele 16,00 am luat pe LICA și PLACINTEANU și am plecat la București, erau invitați la masă la cineva; am lăsat întâi pe Dr. PLACINTEANU acasă în Calea Victoriei nr.2, să se îmbrace și am plecat cu LICA în Herăstrău nr.13.

Așteptînd în stradă, a apărut LICA plîngînd, repede la Dr. PLACINTEANU că a fost arestat de un procuror. Am sosit la locuința lui PLACINTEANU și m-a rugat să o însoțesc sus. LICA a sunat la sonerie dar nu a răspuns nimeni, atunci disperat a bătut în ușă, ușa s-a deschis și am intrat în apartament de după ușă am fost lovit de tocul unui pistol în cap, am rezistat, am fost legitimat și dezarmat, înjurat ce caut acolo, au început discuții între LICA și grupul care făcea percheziție în apartament. Oșăteanu care m-a lovit și care conducea acest grup era un bărbat brunet și cu dinți de metal de statură mijlocie.

După cîteva minute am fost dat afară și bruscăt. LICA a mai rămas discutînd cu bărbatul cu dinți de metal.

Din Calea Victoriei LICA a avut o întîlnire scurtă cu familia Dr. PLACINTEANU, apoi ne-am învîrtit de cîteva ore pe la poarta locuinței lui DRAGHICI. Nu a intrat pentru că era acasă MARTHA DRAGHICI cu care nu era în relații bune.

Am venit apoi cu LICA în str. Herăstrău unde am fost chemat la telefon de col. RAVASILA, care m-a întrebat ce este nou. Eu am raportat cele petrecute și am primit ordin să iau toate măsurile ca să nu se întîmple ceva cu LICA, care a spus că se va otrăvi.

Împ de o lună LICA nu s-a mai întîlnit cu nimeni afară de sora lui PLACINTEANU, în fiecare zi făceam cîte o tură pe la Văcărești, poste reușeau să-l vadă pe PLACINTEANU.

La o masă la Titu sub influența alcoolului Dr. PLACINTEANU s-a luat la bătaie cu TICU GHEORGHIU, nepotul și vărul lui LICA.

După ce i-am despărțit, TICU mi-a spus „cum pot eu să-l dufăr în familia noastră pe bețivul de PLACINTEANU, că din cauza lui tatăl său a murit bunica mea, că nu a vrut să o primească la spital, nu avea bani suficienți”. Făcea afirmații la tatăl lui PLACINTEANU care era la spital director.

Aceasta îmi este declarația și o semnez.

ss/Cpt. Irimie Ion

Buc. 12 mai 1968.

C O M P L E T A R E

În completarea celor relatate în declarația din 12 mai 1968. Referitor la discuția cu inginerul TICU GHEORGHIU privind aversiunea acestuia față de Dr. PLACINTEANU GHEORGHE, fac următoarele precizări:

- În vara anului 1958 am mers cu mașina împreună cu LICA GHEORGHIU, PLACINTEANU GHEORGHE, ing. TICU GHEORGHIU și mama acestuia din urmă Victoria într-o comună pe lângă Titu unde la un cetățean al cărui nume nu rețin, a fost organizată o masă la care au participat persoanele mai sus arătate. După ce s-au consumat băuturi între ing. TICU și Dr. PLACINTEANU, au survenit discuții și insulte. Eu am fost solicitat, nu rețin de cine să intervin pentru a scoate pe TICU afară din încăpere.

Am făcut acest lucru, iar după aceea l-am întrebat pe TICU: "ce ai cu PLACINTEANU, ce vrei să-i faci, uite că este în familia ta", la care TICU a răspuns: "Cum poate fi rudă cu mine când bunica mea (mama lui Gheorghiu Dej) a murit din cauza tatălui lui PLACINTEANU care avea spital și nu a primit-o pentru intervenția chirurgicală, că nu a avut sume de bani necesare să plătească spitalul".

Precizez că în acest moment ing. TICU era sub influența băuturii, iar la discuția noastră nu a asistat nimeni.

Despre această discuție eu nu am mai revenit ulterior nici în discuțiile cu TICU și nici cu alte persoane.

Mai precizez și faptul că ing. TICU nu îl putea agreea în anturajul său pe Dr. PLACINTEANU și nici nu făcea vizite lui LICA când la ea se afla Dr. PLACINTEANU.

Cu TICU nu am purtat discuții de unde cunoaște el despre faptul că mama lui Gheorghiu Dej ar fi decedat din cauza tatălui Dr. PLACINTEANU GHEORGHE.

Asemenea discuții nu am mai auzit la membrii familiei.

ss/Cpt. Irimie Ion

23.05.1968.

Către,

CONDUCEREA CONSILIULUI SECURITATII STATULUI

Subsemnatul CEZAR GRIGORIU, domiciliat în București str.13 Decembrie nr.1, et.III,ap.IV, declar următoarele în ceea ce privește cazul Dr. GHEORGHE PLACINTEANU.

L-am cunoscut în vara anului 1958 luna mai-iunie.

Fiind cu fosta mea soție, CONSTANTA GHEORGHIU-DEJ în oraș, m-am oprit la braseria "Continental" pentru a bea o bere. Localul era plin, toate mesele ocupate. La un moment dat, de la o masă s-a ridicat un domn care era singur, invitându-ne să luăm loc. Am făcut cunoștință. S-a recomandat: Dr.PLACINTEANU. După câteva minute ne-a spus că ne cunoaște: "Sînteți d-nul GRIGORIU, iar doamna este fiica tov.GHEORGHIU DEJ".

După circa o jumătate de oră ne-am despărțit, el propunînd să ne mai vedem. Am făcut schimb de numerele de telefon, urmînd să ne chemăm reciproc.

După câteva zile am primit un telefon din partea lui cu care ocazie l-am invitat acasă. Cu acest prilej a făcut cunoștință cu sora soției mele, LICA.

După o perioadă scurtă de amicitie, între noi și Dr. PLACINTEANU a încetat să ne mai telefoneze. În acest timp relațiile dintre el și LICA deveneau din ce în ce mai strînse. Aceasta aflînd-o soția mea de la o mătușă a ei.

Relațiile lor transformîndu-se într-o dragoste reciprocă, au încetat de a mai fi ascunse. Toate rudele știau de această legătură, inclusiv soțul de atunci al LICAI, MARCEL POPESCU, născîndu-se astfel conflictele germinate de această legătură.

În cadrul acestor discuții LICA își exprima apăsări pozitive despre Dr.PLACINTEANU și familia lui cu care intrase deja în relații.

Dragostea lor evoluînd, a început, probabil, să creeze animizități și probleme noi în sinul familiei, ajungînd, cum e și firesc la tatăl ei.

Din spusele lui LICA, cu care ne vedeam totuși destul de rar, am aflat ulterior mai multe lucruri.

- că sînt urmăriți de securitate;
- că tatăl ei era contra acestei legături, prezentîndu-l pe Dr.PLACINTEANU ca pe un profitor, lipsit de caracter și carierist.

Inițial ea nu a crezut aceste lucruri, continuînd legăturile cu el.

Părerrea mea este în această perioadă între cei doi exista o dragoste sinceră.

Intr-una din zile LICA a venit la noi disperată, povestindu-ne următoarele:

- Ducîndu-se la PLACINTEANU acasă, a fost întîmpinată de o femeie de serviciu, care probabil știa de această legătură, spunîndu-i că în apartament sînt doi civili. LICA s-a întors la mașină trimițîndu-l pe EREMIA (șoforul ei) să se ducă să vadă despre ce este vorba. Intr-adevăr EREMIA i-a raportat lui LICA că în apartament sînt doi tovarăși de la securitate și că fac o percheziție.

Din acea zi Dr. PLACINTEANU a dispărut.

În acest timp LICA a suferit mult, cu care ocazie ne vizita mai des, spunîndu-ne că în fiecare zi se duce la cîte un tovarăș din conducere pentru a putea dezlega misterul dispariției. Probabil existînd un consemn trasat nu s-a aflat nimic.

După circa două săptămîni, atitudinea lui LICA față de PLACINTEANU, în urma unei discuții avute cu tatăl ei (lucru mărturisit nouă de ea) s-a schimbat radical, spunîndu-ne că a aflat o serie de lucruri (ce anume nu ne-a spus) grave despre PLACINTEANU și că el cu întreaga lui familie vor avea de suferit.

Nu știu ce fel de lucruri grave s-ar fi putut aduce familiei PLACINTEANU întrucît nu o cunoșteam, dar am fost cuprins de surprindere și neliniște despre această bruscă schimbare.

Din acea zi nu am mai știut nimic despre Dr.PLACINTEANU.

Totuși, această dispariție misterică a lăsat puternice urme în ceea ce mă privește, gîndindu-mă la metodele de intimidare și constrîngere pornite de sus și prin care personal am trecut.

Privite prin această prismă, faptele relatate m-au făcut să ajung la concluzia (poate subiectivă dar nu lipsită de logică) că Dr.PLACINTEANU a fost o victimă a unor metode dincolo de limita unor severități pămîntesti, trecînd în forma abuzurilor și a altor interese pe care nici pînă astăzi nu le-am putut afla.

1. Dr. PLACINTEANU și-a exprimat dorința față de LICA de a-l cunoaște pe GHEORGHIU DEJ. LICA refuzându-l și explicându-i că nu este încă momentul potrivit.

2. De asemenea el și-a exprimat dorința față de LICA și de mine de a-și continua studiile la Milano în cadrul unui mare institut de ortopedie.

3. După dispariția lui, LICA într-o discuție avută cu tatăl ei, i-a atras atenția că ceea ce se-ntâmplă este o crimă. Tatăl ei l-a chemat pe DRAGHICI în fața ei, spunându-i să-i raporteze dacă într-adevăr PLACINTEANU este arestat. El a jurat că nu știe nimic și nu poate crede aceasta.

4. După perioada de cca. două săptămâni de la dispariția lui, LICA în urma unei alte discuții cu tatăl ei, și-a manifestat regretul că nu a știut pe cine a iubit și că a aflat cu această ocazie lucruri foarte grave despre el.

Acțiunile de intimidare transformate apoi în acțiuni de constrângere asupra mea, au început astfel:

- În anul 1953 cu ocazia morții lui Stalin, aflându-se la Moscova, Gheorghiu Dej a făcut o vizită împreună cu Chișinevski, fiicei sale TANTI. Discutând despre persoana mea Gheorghiu-Dej i-a atras atenția lui Tanți că nu este de acord cu simpatia ce mi-o poartă, explicându-i că sînt un burghez învetezat. Tanți nu a crezut acest lucru. Tatăl ei s-a infuriat. Atunci a intervenit Chișinevski care i-a promis lui Gheorghiu Dej că la întoarcere în primele trei zile voi fi lichidat. După această discuție Tanți mi-a trimis o telegramă în care mi-a scris că: "dacă este adevărat ceea ce am aflat despre tine, va fi îngrozitor".

Din acest moment am fost cuprins de cele mai înfiorătoare emoții privind legătura mea cu Tanți de care eram uniți numai de sentimente pure.

Subiectul discuției de mai sus mi l-a relatat ulterior

După aceasta am început să fiu urmărit pas cu pas de doi bărbați și o femeie însoțiți de o mașină neagră, aceștia schi bîndu-se în ture de serviciu, reușind pînă la urmă să pot recunoaște șapte bărbați și două femei.

Primul care mi-a adus la cunoștință acest lucru a fost un șofer care umbla cu fosta mea soție, pe nume Nicu. Apoi de diferiți șoferi de pe "Getax" cu care de multe ori umblam.

Activînd în acea perioadă împreună cu frații mei în formația "Trio Grigoriu", încet, încet, acțiunea de intimidare a început să se facă simțită și pe linie profesională.

Astfel, începînd repetițiile în cadrul colectivului Teatrului "Savoy" unde eram angajați, după circa două luni de pregătire, înainte cu o zi de plecare, am fost anunțați din partea directorului de atunci din C.S.C.A. PAUL CORNEA și de către directorul teatrului M. PIRITIANU că nu mai facem parte din colectiv. De ce? Nu mi s-a spus niciodată, cu toate că pe afișele existente și astăzi, anunțate la Moscova și în alte orașe, figuram și noi. La fel cu turneele ce urmau să le facem prin O.S.T.A. în Cehoslovacia, Polonia, Ungaria. Desigur toate acestea avînd grave urmări morale și materiale asupra profesiei noastre.

Pe plan intern începusem să fim excluși din diferite spectacole protocolare, totdeauna cu puțin înainte de începerea lor. Din cadrul emisiunilor de radio am fost complet excluși. Am făcut o cerere către președintele de atunci al Radioului MELITA APOSTOL, primind un răspuns prin care mi se explica că este adevărat că nu am mai fost difuzați de un an de zile, dar că probabil situația se va rezolva pe viitor.

Din această cauză situația noastră și a familiei noastre (tata fiind pensioner) era din ce în ce mai critică, ajungînd pînă acolo încît realmente nu mai aveam ce mânca.

În acest timp Tanți, care cunoștea tot ce se întîmpla cu noi, mă încuraja spunîndu-mi că se va rezolva și că tatăl ei va înțelege odată pentru totdeauna că între noi există o dragoste adevărată. Acest lucru nu s-a adevărit. Ba mai mult, culminînd cu o seară a anului (nu-mi amintesc precis) ori toamna lui 1956 ori primăvara anului 1957, cînd întorcîndu-mă acasă după un spectacol în jurul orei 12,00 noaptea, am fost luat din plină stradă, de lîngă restaurantul Izvorul cu apă rece, în cartierul cărui locuiam, de trei indivizi civili însoțiți de o mașină de culoare neagră, care punîndu-mi ochelari de tablă pe ochi, m-au împins în mașină și m-au transportat. Unde? nu știu! Am întrebat ce se întîmplă cu mine. Drept răspuns am primit cîteva pumni, mi s-au adresat cîteva înjurături, spunîndu-mi că nu am voie să vorbesc.

După circa 15 minute de mers cu mașina, am coborît, fiind condus de brațe, pe niște trepte. Am fost introdus într-o cameră, am fost așezat pe un scaun și mi s-au luat ochelarii. Atunci am văzut că eram înconjurat de doi civili, de un sublocotenent de circa 35 ani, cu mustață subțire, neagră și de o femeie cu grad de plutonier.

Mi s-a ordonat să mă dezbrac pînă la piele. Am început să mă dezbrac, rămînînd numai în chiloți. Am fost din nou înjurat și lovit, ordonîndu-mi-se să dau și chiloții jos. Am rămas gol. După ce au rupt guma de la chiloți mi s-au dat înapoi, apoi punîndu-mi ochelarii din nou, am fost condus iar pe niște trepte, pînă am ajuns într-o celulă toată făcută din ciment, inclusiv patul. Mi s-a spus să mă culc. M-au întors cu fața spre perete.

Am fost lăsat singur. Din acest moment la fiecare 10 minute, sublocotenentul deschidea ușa celei, îmi dădea un pumn în coaste, ordonîndu-mi să mă întorc cu fața spre ușe și invers, asta cu regularitate pînă dimineața.

Dimineața mi s-au pus din nou ochelarii și am fost condus pînă într-un birou. Acolo mi s-au luat ochelarii și mi s-a spus să stau jos. În spatele unei mese era un civil de cîreo 45-50 ani, ciupit parcă de vîrsat de vînt pe față, păr negru, chipul proeminent, adus din spate și ținînd capul puțin într-o parte. Am fost întrebat pentru cine lucrez, pentru americani sau pentru englezi? Am avut "marea obraznicie" să spun că lucrez pentru C.Tănase. În acel moment am fost lovit și înjurat ordonînd unui alt civil să mă ia și să mă ducă acolo unde am destul timp să gîndesc. Din nou am fost dus în celulă. Seara am fost scos și condus pînă la magină. La un anumit punct din oraș mi s-au scos ochelarii (str.Olari) Ajunși aici, individul care m-a întrebat pentru cine lucrez, m-a lovit și m-a înjurat din nou (nu pot să redau înjurăturile de o pornografie inimaginabilă care erau adresate și părinților mei).

Ordonîndu-mi să nu povestesc nimănui ceea ce mi s-a întîmplat, iar dacă voi fi întrebat unde am lipsit atîta timp, să spun că am fost cu niște prieteni la Floiești și că îmbătîndu-mă nu am mai venit acasă. Totodată de astăzi înainte voi primi zilnic un telefon de la un anume Ionel care îmi va spune ora și locul unde trebuie să mă prezint.

Ajunș acasă, toată familia era disperată.

Am explicat ceea ce mi s-a ordonat. Nu știu dacă au crezut, că nu-mi era în obicei acest lucru, dar s-au liniștit văzîndu-mă din nou prietere ei. După puțin timp, telefonul a sunat. Era Tanți. Am fost chemat de urgență la cabinetul lui Marcel Popescu.

Ajunș acolo am găsit-o pe Tanți disperată. Marcel căuta să-o consoleze. Am fost întrebat unde am fost. Am spus același lucru.

Marcel a intervenit spunându-i lui Tanți: "Degeaba l-ai supărat pe șeful, ai văzut că nu a fost închis?" Ulterior Tanți mi-a povestit cum a căzut la picioarele tatălui ei, rugându-l să mă elibereze. Atunci el l-a chemat pe Drăghici și l-a întrebat dacă într-adevăr eu sînt închis. Acesta s-a jurat pe cîrmă-tul de partid că nu sînt închis. Astfel, Tanți a fost "convinsă" dar ea tot nu a crezut.

Din această perioadă am început să fiu sunat la telefon de respectivul Ionel. Am avut prima întîlnire cu el în grădina Icoanei. Spre surprinderea mea, Ionel nu era altul decît cel care mă anchetase cînd am fost închis. De cîte ori mă duceam la ora propusă și locul ordonat, eram întîmpinat de cele mai groaz-nice injurături. De aici eram condus în diferite garsoniere: Str. Bătușei bloc "Creditul Minier" et.6-7, Blocul Patria et.6-7, unde eram anchetat în continuare sub următoarea formă:

- Scoate pistolul din buzunar, băga un glonte pe țeavă, tră-gea piedica, explicîndu-mi că dacă nu spun pentru cine lucrez, va apăsa pe trăgaci.

Mi se dădea o coală de hîrtie pe care trebuia să scriu acest lucru. Desigur nu am făcut aceasta neavînd ce scrie. Sigur că starea mea psihologică era dezolantă, știindu-mă vinovat doar pentru faptul că o iubeam pe Tanți, acest lucru, de cele mai mul-te ori, îmi dădea curajul în fața acestor maltratări.

Altă dată sub impulsul aceluiași pistol și maltratări fizice, am scris numele femeilor cu care am trăit. Prin diferite căi erau aduse la cunoștința lui Tanți pentru a o putea îndepărta. Un lucru care mi se pare deosebit s-a întîmplat atunci cînd sub același amenințări "Ionel" mi-a spus că dacă voi iscăli că nu mă voi mai vedea cu Tanți, mi se va da un pașaport și bani pentru a pleca definitiv în orice țară doresc. Refuzînd și acest lucr răspunsul lui era același, bătăie, amenințări, injurături.

Altă dată eram dus la fostul sediu al M.A.I. (astăzi C.C.-P.C.R.) prin intrarea "B" din str. Wilson la et.II sau III, unde eram anchetat de la ora 4,30 pînă la 7,30 cînd mi se dădea drumul să plec la spectacol. În acest timp după o oră de anchetă, la care lua parte în afară de Ionel și un alt individ de circa 40 ani, părul blond-roșcat, ondulat, cu ușor accent maghiar. Este adevărat că acesta era mult mai calm decît Ionel și mult mai ma-nierat. În schimb îmi explica cu tonul cel mai dulce posibil cum mă va lichida.

După aceea mi se ordona să stau cu fața la perete pe un fotoliu. În acest timp un alt individ, chemat atunci, se plimba cu pași monotoni pe marmora podelei, blăciurile lui de la pantofi răsunând în toată camera. Cred că la jumătate de oră era schimbat. Această metodă mă făcea să plec în jurul orei 7,30 seara, total extenuat și surescitat. În aceste condiții (întâlnirile cu locul și ceilalți deveniseră periodice) mi-am dus munca de artist cîntăreț, timp de peste trei ani de zile, fapt pentru care am avut repercursiuni negative asupra profesiei noastre în această perioadă. Făceam eforturi supra omenesci ca să pot ascunde tot ce se întîmpla cu mine, familiei mele,

În urma pozelor care mi-au fost prezentate am recunoscut într-una din ele, persoana care s-a prezentat sub numele de "Ionel".

Nici cînd plecam în turneu, în provincie, nu eram scutit de asemenea tratamente de constrîngere.

La Tecuci, după spectacol, în boschetul grădinii-restaurant în care luam masa împreună cu frații mei, la un moment dat pe lîngă urechea mea a vîjîit un corp solid, care a căzut și s-a spart la picioarele mele pe ciment. Alarmați am defrișat boschetul în direcția de unde a venit corpul solid și am văzut un individ la o distanță de circa 20 de metri care alarga de zor. Nu l-am urmărit știind de unde vine.

Totul a culminat cu întîmplarea de la Ared din anul 1957 în turneu fiinî, după 31 de zile de fidelitate față de viitoarea mea soție, în timpul unei pauze a unui spectacol, în culise a venit o tînară frumoseasă fată, brunetă, la fel ca Tatî, solicitîndu-mi o întîlnire la Restaurantul "Cina" din localitate, spunîndu-mi că are să-mi vorbească. Am fost împreună cu colegul Vili Donea. Aici, creînd o atmosferă propice unei aventuri, m-a convins să mergem la ea acasă unde stă singură deoarece prietenei ei lipsește. Ajunși acasă mi-a oferit dintr-o sticlă înecăpută, vin de "Lechința". Ea nu a băut spunînd că se duce în baie. După ce am băut, Vili Donea mi-a spus că pleacă. Eu am rămas singur. Fata a apărut din baie îmbrăcată sumar, provocîndu-mă. Nici nu era greu deoarece după ce am băut eram într-o stare enforică specială.

A doua zi am plecat la vagon cu mari dureri de cap și cu regretul celor petrecute.

Ajuns la București, după 24 de ore m-am întâlnit cu Tanți. Primul lucru pe care l-a făcut mi-a arătat fotografiile în care m-am recunoscut într-un chip obscen în scene petrecute cu o seară înainte cu femeia din Arad. Am întrebat de unde le are. Mi-a spus că i le-a dat tatăl ei și că dacă vreau pot asculta și o bandă de magnetofon cu scene din aceeași seară.

După multe ore de discuții, concluzia la care am ajuns atît eu cît și Tanți a fost clară. Am fost incitat prin această femeie și cu ajutorul unor medicamente pentru a fi pus în cea mai dezonorantă și oribilă postură.

Singura soluție, totuși, în fața unor asemenea monstruizități, a fost hotărîrea de a ne căsători în pofida tuturor presiunilor.

După căsătorie greutățile au continuat, ele fiind de alt ordin (ex: existența materială precară) care nu fac obiectul acestor declarații.

Nu aş vrea să închei aceste declarații înainte de a arăta și o altă față a lucrurilor:

- Desigur că în perioada de conviețuire legală cu fosta mea soție, am fost văzut, uneori, în compania unor membri și prieteni ai familiei Gheorghiu Dej, lucru pe care unii l-au interpretat altfel decît în realitate.

Acest fapt a putut duce la concluzia, care mai persistă și astăzi în gîndul unor tovarăși, unii dintre ei în conducerea zvonurilor mele de activitate, că eu aș fi profitat cu ceva în urma acestui mariaj.

Acest lucru m-a făcut să iau cuvîntul cu emoții în cadrul prelucrării documentelor de la recenta plenară a partidului, unde am arătat o unică parte din momentele trăite în anii respectivi. Totuși în cuvîntul său, tov. Ion Brad Vice Președinte al C.S.C.A.-ului a făcut unele insinuări la adresa trecutului meu, considerînd că era bine să-mi fac și o autocritică, întrucît și eu am fost un membru al familiei Dej, prin aceea că punîndu-mă într-o situație total neplăcută în fața întregii existențe, periclitîndu-mi viitorul mea activitate profesională. Am considerat că nu era locul și momentul unor explicații, așteptînd un alt prilej pentru aceasta, lucru care s-a și împlinit prin prezenta declarație și prin audiența pe care o aștept la tov. Păbilineș, unde am așteptat-o.

Menționez în final că nu l-am cunoscut personal, nici nu am stat de vorbă vre-o dată cu Gheorghiu Dej, el avînd în acest timp de aproape 13 ani de zile, după cum reese din declarațiile de mai sus, o puternică și nejustificată aversiune împotriva mea.

Solicit pe această cale conducerii Consiliului Securității Statului, elucidarea situației mele, pentru creerea unui climat al adevărului, pentru dispariția prejudecăților ce mai există în cadrul relațiilor mele de colaborare profesională, lucru care mi-ar da un imens imbold în activitatea mea viitoare.

Vă rog să-mi permiteți să vă asigur de sinceritatea și neexagerarea celor declarate și de încrederea și devotamentul ce îl port, ca comunist, activității partidului nostru și conducerii sale.

ss/Cezar Grigoriu

Canet P.C.R.nr.1326612.

21 mai 1968.

M. A. I.
COMISIA PENTRU PAȘAPOARTE ȘI VIZE

Md. I

Nr. (hotărîrile)
Nr. (secretariatului)

Expediat comunic.
Data 17 DEC 1964

17 DEC 1964

HOTĂRÎRE

COMISIA PENTRU PAȘAPOARTE ȘI VIZE luînd în dezbateră cererea
înaintată de D.M.C. cu nr.
privind pe cet. rom. a hotărîi APROBAREA.
eliberării de acte de călătorie și viza de ieșire din țară-însoțitor pentru:

- 01/17 FM - ZIGOR SAMBILA, frizer, născut la 7 mai 1919
01/17
01/17 D - ZIGOR VICTOR, funcționară na. la 17 aprilie
01/17
01/17 M - ZIGOR ZORIL, elev, na. la 24 mai 1948 în
01/17 Cluj.

Locuiește în București str. Alexandru
Mihaila nr. 1 etajul 1 mai.

La U.M. 0123/S, cu Nr. 3493 rogu, rezultă
că ZIGOR SAMBILA între anii 1962-1964
a fost condamnat la U.M. 0123/K. În 1961 a
fost condamnat 10 ani pentru luare de
mită. În 1964 a fost grațiat.

22/1/65

Pe baza actelor de călătorie
Scopul cererii este: să fie eliberat la ruda.

În baza actelor de călătorie cu dreptul de ședere în străinătate
Scopul cererii este: să fie eliberat la ruda în țară.

MEMBRI.

V. M.

Se va comunica:

CERERE

iatul ZEIGER SAMVILA

zoști a-mi aproba eliberarea unui pașaport pentru

Israel

ompletez următoarele:

I. DATE PERSONALE

Numele și prenumele ZEIGER SAMVILA (pentru femei și numele de naștere)

Numele purtat anterior nu am avut alt nume

Poreclă nu am

Cetățenia (în prezent) Român (în trecut) Român

Naționalitatea Român

Locul nașterii (comuna, raionul, regiunea, țara) Orșul Cluj, Reg. Cluj

Ziua, luna și anul nașterii 7.12.1917 Iași

Studii gimnaziul, liceul, facultate

Ce limbi străine cunoaște nu știu

Domiciliul actual: Țara R.P. România regiunea București
raionul 1 Mai comuna București str. Alex. Sahne nr. 1 din anul 1952

SEMNALMENTE

Talia 1,69 părul castaniu ochii bruni
fața ovată semne particulare nu am

II. SITUAȚIA PROFESIONALĂ

Profesia de bază frizer

a) Ocupația în prezent nu lucrez sunt în așteptare de orice

Lucrez la: (denumirea, obiectul și adresa inst.) nu lucrez, fiind bolnav de circulator

Funcția nu am nici-o funcție

b) Ocupații acute în trecut (în tabloul de mai jos se trec datele de când a trat în timpul muncii sau de când a început studiile):

INTERVALUL		Locul muncii, școlii, universității și localitatea	Profesia (facultate de studii)	Domiciliul în acest interval
De la data	Până la data			
1927	1933	col. primară și cl. de gimnaziu	elev.	Cluj.
1933	1936	meserie prișor regiment	meserie	Cluj
1936	1940	calfa cu prișor Regiment 120	calfa	Cluj
1940	1944		Le muncă obligatorie în dif. loc. în 11.1941 Deportat în lagăr în forma muncii	Cluj
1944	1945			Cluj
1945	1948	calfa la Tronșona Regiment 120	calfa	Cluj
1948	1949	mun. într. în F. 12 la Cluj	mun. într.	Cluj
1949	1950	elev. meserie prișor. Cluj	elev.	Cluj
1950	1952	meserie prișor la Cluj	meserie la prișor. Cluj	Cluj
1952	1954	elev. F. 12 la Cluj	elev. la F. 12 la Cluj	București.
1954	1957	în acustică la Cluj	în acustică la Cluj	București.
1957	1958	în acustică la Cluj	în acustică la Cluj	București.

NOTA-EXTRAS

ASUPRA CONVOBIRII AVUTA IN
ZIUA DE 21 MAI 1960 INTRE
L.G. SI ALMA MIHAELA

Alma a s-a pus partial discutii in legatura cu
casatoria lui L.G. si cu faptul ca aceasta a
avut loc pe data de 6 mai 1960 nu loc
conviatoarea convorbire

L.G.: „In ce caz poate si voi da dimisul si
maritalui ala, si gata!”

A.M.: „Si, o sa-i lase la acuma ca eu nu-mi dau
se mai...”

L.G.: „Ce sa-i lase?”

A.M.: „Sa discurti!”

L.G.: „Am facut si eu cum trebuia, si l-am
lasat sa se descurte...”

L.G.: „Pe nume, da, nu, faptul ca eu, si
marital, si eu si sa se descurte pe cont propriu,
si pe la asta...”

Alma a spus ca este la acuma cu L.G., dar
nu a putut sa se descurte...

A.M.: „Si?”

Alma a spus ca este la acuma cu L.G., dar
nu a putut sa se descurte...

Alma a spus ca este la acuma cu L.G., dar
nu a putut sa se descurte...

- Copie -

București, 8 octombrie 1958

CIETATEA ȘTIINTELOR MEDICALE
din

REPUBLICA POPULARA ROMANA
CONSILIUL DE CONDUCERE

Str. Progresului nr. 8
Raionul Gh. Gheorghiu-Dej

C ă t r e

SFATUL POPULAR AL CAPITALII

Secția sanitară - Serviciul Cadre

Vă rugăm a dispune eliberarea referatului de cadru
întocmit la zi al tov. dr. PLACINTEANU GH., fiind necesar
în vederea participării la un congres medical la Praga.

SECRETAR

L.S. as. Gh. Petrovici

Pentru conformitate cu
originalul,

etc. L. K.

SFATUL POPULAR AL RAIONULUI „23 AUGUST”
SECTIUNEA CADRE

București, 11 octombrie 1
1958

Nr.1488

C ă t r e
SOCIETATEA STIINTELOR MEDICALE
din
REPUBLICA POPULARA ROMANA
CONSILIUL DE CONDUCERE
RAION Gh.Gheorghiu-Dej
Str.Progresului nr.8.

Ca urmare adresei dv. cu nr.3205/1958, vă trimitem
un referat de cadre, privind pe dr.PLACINTEANU GHEORGHE, medic
la Spitalul Chirurgia osoasă.

SEFUL SECTIUNEI CADRE
Popescu Stelian

SEF BIROU VERIFICARI
Damian Viorica

Pentru conformitate cu
originalul,

St. Popescu

- Copie -

SFATUL POPULAR AL RAIONULUI „23 AUGUST”
SECȚIUNEA CADRE

București, 11 octombrie
 1958

Dr. PLACINTEANU GHEORGHE

R E F E R A T

- Născut la 5 decembrie 1924 în Iași
- Naționalitatea : română
- Originea socială: mic burgheză.
- Studii : absolvent al Facultății de medicină.
- Profesia de bază: medic.
- Funcția actuală: medic la Spit. chirurgie osoasă
- Starea civilă : căsătorit.
- Ce limbă cunoaște: franceza.

Din anul 1931 până în anul 1935 a urmat școala primară la Bîrlad și Iași, iar din anul 1935 până în anul 1942 a urmat liceul la Iași, iar în anul 1943 se înscrie la Facultatea de medicină din Iași apoi se refugiază la Alba Iulia și lucrează ca extern la Spitalul de zonă interioară 285, clinici Universitare Iași. Anii 2 și 3 ai facultății i-a făcut la Sibiu.

În anul 1947 se reîntoarce la Iași unde termină cursurile facultății în anul 1949. Tot în acest an este numit ca medic consultant la fabrica „Muncitorul”, la Cristian, regiunea Stalin unde funcționează până în luna septembrie același an, când este numit : medic secundar la Spitalul de ortopedie orașul Stalin, unde funcționează până în anul 1951. Paralel cu această funcție a mai funcționat din 1950 și ca medic consultant la Spitalul I de chirurgie ortopedică București, până în anul 1957 luna decembrie când se transferă la Spitalul chirurgie osoasă a Raionului „23 August” ca medic secundar unde este și în prezent.

Soțul său este medic șef secție obstetrică și ginecologie la Spitalul Cantacuzino, iar mama sa este profesoară la Institutul de arte. Are o soră care este regizor teatral la Teatrul Cinematografic București.

Tov.dr.PLACINTEANU este căsătorit, soția sa este casnică.

Tov.PACINTEANU GHEORGHE, în trecut nu a făcut parte din

nici un partid politic, însă a făcut parte din cercurile de studenți reacționari care sfidau mișcarea democratică studentască și lupta clasei muncitoare. A avut o atitudine dușmănoasă față de studenții progresiști și era distanțat față de cei lipsiți de mijloace materiale.

În timpul studiilor a fost un element neserios și nu dădea importanță cursurilor predate. Datorită acestei comportări, nu a reușit să-și însușească cunoștințele necesare.

În prezent, ca medic secundar, la Spitalul Chirurgie osoasă T.B.C., a dat dovadă de nepăsare față de îngrijirea bolnavilor, privește munca profesională cu superficialitate.

În specialitatea sa, este pregătit mediocru și nu se străduiește ca să-și însușească cunoștințele necesare, este comod, îngîmfat și se ocupă de a-și crea popularitate ieftină lăudîndu-se că are legături cu oameni mari, mai mult nu respectă disciplina muncii fiind apreciat ca un element rău în rîndurile corpului medical.

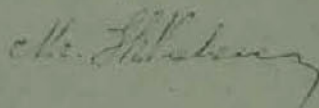
Din punct de vedere politic, nu este sindicalist, iar din luna decembrie 1957 de cînd a fost transferat în unitatea respectivă cînd i s-a cerut să prezinte carnetul de sindicalist și să plătească cotizația, a răspuns că nu este sindicalist refuzînd de a plăti cotizația de sindicalist, nu participă la viața politică din unitate nici măcar la ședințele sindicale care se organizează, a fost criticat în nenumărate ori, pînă și în revista „Urzica”, datorită lipsurilor grave de care a dat dovadă.

Considerăm că datorită comportării sale și a felului cum muncește, nu dovedește a fi atașat clasei muncitoare și nu corespunde de a participa la Congresul medical de la Praga.

SEFUL SECȚIUNII CADRE
ss. Popescu Stelian

SEF BIROU VERIFICARI
ss. Dămian Viorică

Pentru conformitate cu
originalul,

19.04.1967

R A P O R T

privind verificarea situației numiților
ILACINTEANU ION și ILACINTEANU GHEORGHE.

ILACINTEANU ION, născut la 15.02.1893 în Dorohoi, fiul
al Ion și Ecaterina, profesor universitar, decedat, cu ultimul
domiciliu în București, str. Dr. Lister nr. 7, raionul V.I. Lenin.

Sus-numitul, în perioada 1921-1926, a făcut studiile uni-
versitare în Germania, iar după aceea pînă în anul 1945, a înde-
plinit succesiv diferite funcții didactice la Facultatea de știin-
țe din Iași, al cărui decan a și fost în perioada 1940-1941.

Între anii 1945-1952 stabilindu-se cu domiciliul în Bucu-
rești a lucrat în calitate de colaborator extern la Institutul
de metrologie și fizică cit și la Institutul de documentare tehni-
că, iar în perioada 1952-1956 a funcționat la Academia militară
tehnică în funcția de șef al Catedrei de matematici.

Fiind scos din Academia militară tehnică în anul 1956,
respectivul a continuat și-și desfășurare activitatea în calitate
de colaborator extern la diferite institute de cercetare și docu-
mentare științifică din București, pînă în anul 1959 cînd a fost
arestat.

Cu privire la antecedentele politice ale numitului
ILACINTEANU ION, rezultă :

- în anul 1919 a devenit membru P.N.L., în cadrul căruia
a desfășurat activitate propagandistică, materializată prin pu-
blicarea unor articole în ziarul „Adevărul”;

- în anul 1939 fiind la studii de specializare în Germa-
nia, venind în contact cu ideologia fascistă prin participarea sa
la lecțiile și conferințele ce aveau loc la Școala superioară

politică din Berlin și reîntorcându-se în țară, încurajat fiind și de expansiunea Germaniei fasciste, cel în cauză a început să publice în ziarul „Porunca Vremii” articole cu caracter fascist care elogiau acțiunile Germaniei hitleriste propagând și susținând totodată ca și în România să se instaureze un regim fascist.

Paralel cu activitatea sa ideologică-fascistă, FLACINTEANU ION, a stabilit legături cu reprezentanți ai Germaniei în România, printre care GAMELOHEK, fost director al Institutului german din București, FABRIȚIUS și von KILLINGER, foști ambasadori ai Germaniei în România, cărora le-a și furnizat informații cu caracter politic, îndeosebi cu privire la starea de spirit și atașamentul intelectualității române față de Germania fascistă.

De asemenea, FLACINTEANU ION, și-a manifestat deschis adeziunea de a sprijini activ Germania fascistă, așa cum rezultă din telegrama expediată la 26.08.1939 din Berlin - unde se găsea la studii - ambasadorului Germaniei la București FABRIȚIUS din acea perioadă:

„Vă trimit cele mai călduroase salutări din Berlin, unde ca oaspete al Școlii superioare pentru politică, am auzit și văzut multe și unde am stabilit unele relații.

Poate voi putea și eu contribui și conlucra cu toate hotărârile mele puteri la cooperarea germano-română.

Cu stimă, prof.dr.I.Flăcinteanu”.

Ca urmare a activității ideologice fasciste desfășurate și a faptului că în 1940 se înregistrează în organizația legionară FLACINTEANU ION, a fost numit decanul Facultății de științe din Iași, în perioada guvernării legionare.

După rebeliunea legionară din 1941, a continuat să mențină legătura cu legionarul GAVANESCU, iar în preajma zilei de 23 August 1944, fiindu-i teamă de consecințe, ca urmare a activității fasciste desfășurate, a preconizat ca, cu concursul lui von KILLINGER și a altor reprezentanți ai Germaniei în România, să fugă din țară, acțiune, care așa cum declară el în procesul-verbal de interogatoriu din 20.11.1959, nu i-a reușit din cauza precipitării evenimentelor respective.

În anul 1952, FLACINTEANU ION, apăsându-se profesor la Academia militară tehnică, fiind verificat de organele noastre și rezultând antecedentele sale politice, a fost luat în lucru

- 3 -

stabilindu-se că cel în cauză avea unele manifestări negative la adresa politicii partidului nostru și a unor conducători de stat, pentru care în anul 1956 această situație s-a raportat ministrului Forțelor Armate, care a ordonat îndepărtarea lui din A.A.T.

Intrucât PLACINTEANU ION, în perioada 1944-1952 nu a fost în atenția nici unui organ M.A.I., la data îndepărtării sale din academie, materialele ce-l priveau au fost trimise fostei Direcții a Securității Capitalei cu adresa nr.706.074 din 05.12.1956, material care în prezent se găsește clasat în același stadiu, în arhiva Serviciului „C” M.A.I. (dosar individual nr.136.315)

La data de 21.03.1959, PLACINTEANU ION fiind invitat la M.A.I. camera nr.104, a fost reținut și interogată de „anchetatorul penal de securitate” căpitan ROTARIU DUMITRU - din Direcția II-a, care pînă la data de 01.07.1959 a luat reținutului 12 procese verbale de interogatoriu ce tratează activitatea profesională și politică desfășurată de acesta pînă la 23.03.1944, cît și date privind rudele și cercul lui de relații, îndeosebi cu persoane străine.

Unul din aceste procese-verbale de interogatoriu, respectiv cel din 24.04.1959, se referă la nepotul său (PLACINTEANU GHEORGHE) pe care interogatul îl descrie ca un element aventurier și imoral și că despre relațiile și legăturile acestuia de prietenie din București nu cunoaște nimic „în afară de cele care le-am declarat în procesele verbale anterioare.” Menționăm însă că, în dosarul de anchetă nr.40039 ce privește pe cei doi, nu există nici un proces-verbal de interogatoriu anterior datei de 24.04.1959 luat lui PLACINTEANU ION cu privire la PLACINTEANU GHEORGHE.

La 25.03.1959, deci după 4 zile de la reținerea lui PLACINTEANU ION la M.A.I., cpt. ANGHEL MARIN, anchetator penal de securitate din Direcția anchete penale a emis ordonanțe de reținere a acestuia.

Deși ordonanța de reținere a fost emisă de către cpt. ANGHEL MARIN, care s-a și înregistrat cu ancheta la Serviciul „C”, efectiv poartă a început să lucreze numai la data de 04.09.1959 cînd personal ia primul proces-verbal de interogatoriu reținutului PLACINTEANU ION „pînă la această dată, așa cum rezultă de mai sus, interogarea efectuîndu-se de către cpt. ROTARIU DUMITRU.

Menționăm că în dosarul de anchetă, cît și în dosarul individual nr.136.315 năgurele documente existente în arhiva

Serviciului „C” M.A.I. cu privire la FLACINTEANU ION, nu au fost găsite nici un fel de materiale care să constituie baza arestării sale din martie 1959. De asemenea, în arhivă nu există raport sau referat cu propuneri și aprobare de arestare a lui FLACINTEANU ION din care să reiasă motivarea luării acestei măsuri.

x

Cpt. ANGHEL MARIN, care a preluat ancheta de la cpt. ROTARIU DUMITRU, în perioada 04.09 - 13.11.1959, a consemnat într-un număr de cinci procese-verbale de interogatoriu declarațiile lui FLACINTEANU ION, în care acesta în afară de antecedentele sale politice arată și următoarele :

- În perioada anilor 1956-1958, datorită concepțiilor sale dușmănoase, s-a situat pe o poziție ostilă regimului democrat-popular din țara noastră. Astfel, împreună cu numiții VOICULESCU VASILE, PILAT CONSTANTIN, LAZARESCU SANDU și alții, au purtat discuții dușmănoase prin care calomniau orînduirea socială și de stat din România, elogiau modul de viață din țările capitaliste și-și manifestau dorința izbucnirii unui război care să aibă consecință reinstaurarea fostului regim burghezo-moșieresc.

- FLACINTEANU ION, în anchetă, respectiv în procesul-verbal de interogatoriu din 04.09.1959, a făcut declarații că discuții dușmănoase a purtat și cu nepotul său - FLACINTEANU GHEORGHE - care de asemenea se situa pe o poziție ostilă regimului din țara noastră și care îl informa cu știrile audiate la posturile de radio imperialiste sau cu privire la alte date de care acesta lua cunoștință în cercul de relații al familiei academicianului dr. Lupu, cu a cărui fiică a fost căsătorit în perioada anilor 1955-1959.

x

Despre FLACINTEANU GHEORGHE, din verificările efectuate au rezultat următoarele :

Sus-numitul este născut la 03.12.1924 în Iași, fiul lui Gheorghe și Clemensa, de profesie medic chirurg, divorțat, neîncadrat politic, cu ultimul domiciliu în București, calea Victoriei nr.2.

Din dosarul nr.1246/1959 al Tribunalului popular al Raionului T.Vladimirescu, reiese că în baza cercetărilor făcute de Procuratura orașului București, în persoana procurorului

IORGA D., sesizată din oficiu, FLACINTEANU GHEORGHE a fost judecat după procedura „urgentă” (Decret 324) și condamnat la 5 ani închisoare corecțională pentru infracțiunea de complicitate la speculă, reținându-i-se în sarcină următoarele :

La data de 23.04.1958, cel în cauză serbându-și ziua numelui, printre alți invitați a avut și pe numitul ARNALLSTEIN, atașat comercial al Belgiei la București cu soția (cunoscuți ocazional în 1957, cît și pe un coleg al său dr. ROGOZ ION.

În discuțiile întreținute cu această ocazie ROGOZ ION aflînd că soția lui ARNALLSTEIN urmează să plece la Viena, a rugat-o ca în localitatea respectivă să ia legătura cu o prietenă a sa anume ARIAN DAISY - emigrată din România în 1957 - în care sens i-a și dat adresa.

Soția lui ARNALLSTEIN, satisfăcîndu-i rugămîntea, la reîntoarcere în România, a adus dr.ROGOZ din partea prietenei sale 120 per.ciorapi nylon, dintre care acesta împreună cu FLACINTEANU GH. au ridicat de la soția reprezentantului comercial numai 50 perechi ciorapi, pe care tot împreună un număr de 30 perechi i-a comercializat prin numita GABI BRIADE - emigrată în Izrael la sfîrșitul anului 1958 - iar restul de 20 perechi făcîndu-i cadou.

De menționat că suma de circa 3000 lei provenită din vînzarea ciorapilor i-a revenit în exclusivitate doctorului ROGOZ, iar FLACINTEANU a primit de la acesta sub formă de cadou 4-5 perechi ciorapi.

Se poate preciza că FLACINTEANU GHEORGHE, atît la cercetările efectuate de procuratură, cît și în fața instanței de judecată a respins în totalitate învinuirile ce i se imputau, susținînd că nu a săvîrșit nici o infracțiune întrucît lui ROGOZ ION nu i-a făcut cunoștință în scopul perfectării vreunei afaceri, că nu se consideră implicat în aducerea frauduloasă a ciorapilor și a speculării lor.

De altfel, ca probă materială la dosar nu există decît declarația conculpatului ROGOZ ION pe baza căruia ambii au fost condamnați la cîte 5 ani închisoare corecțională - ROGOZ ION pentru speculă, iar FLACINTEANU GHEORGHE pentru complicitate la speculă.

Recursurile ambilor condamnați împotriva sentinței nr. 1296 din 17.08.1959, au fost respinse de Tribunalul Capitalei

R.S.România - Colegiul II, prin Decizia penală nr.1494 din 19.08.1959.

Tot pe data de 19.08.1959, când sentința a rămas definitivă, FLACINTEANU GHEORGHE, în baza mandatului de executare a pedepsei, a fost depus în arestul M.A.I., în scopul cercetării sale în cauza FLACINTEANU ION.

Interogarea lui FLACINTEANU GHEORGHE, a fost efectuată tot de căpitanul ANGHEL MARIN, care în perioada 27.08 - 18.11.1959 în cele 12 procese-verbale de interogatoriu, consemnează declarațiile celui în cauză prin care acesta arată că după 23.08.1944, ca urmare a educației reacționare primită în familie (tatăl său fost moșier și membru P.N.L.) s-a situat pe o poziție dușmănoasă regimului din țara noastră, materializată prin aceea că între anii 1944-1947 în timp ce era student la Facultatea de medicină din Cluj și Iași, a făcut propagandă de sprijinirea P.N.Ț. și de denigrare a politicii Partidului Comunist Român.

În anul 1954, FLACINTEANU GHEORGHE, stabilindu-se cu domiciliul în București, pînă la data arestării, în discuțiile purtate cu unchiul său - FLACINTEANU ION - a purtat discuții dușmănoase la adresa orînduirii noastre sociale și de stat.

Discuții de natură dușmănoasă, FLACINTEANU GHEORGHE a mai întreținut și cu alte persoane ca TEODORESCU ALEXANDRU (decedat în 1964) și BARDOS EVA (în prezent emigrată în Israel). În cadrul discuțiilor dușmănoase, FLACINTEANU GHEORGHE se folosea atît de știrile ce le audia la posturile de radio imperialiste, cît și de ceea ce afla din comentariile tendențioase ale diferitelor persoane, îndeosebi evrei, care în perioada 1955-1959 făceau parte din cercul de relații și vizitau la domiciliu pe familia socrului său academicianul doctor LUPU.

De reținut că la data arestării, FLACINTEANU GHEORGHE era divorțat de numita COLETTE LUPU.

Pe baza recunoașterilor învinutului FLACINTEANU ION coroborate cu declarațiile convinutului FLACINTEANU GHEORGHE și a martorilor VOICULESCU VASILE din 25.09.1959, FILAT CONSTANȚIN din 21.09.1959 și LAZARESCU SANDU din 04.09.1959, toți arestați și a recunoașterilor învinutului FLACINTEANU GHEORGHE coroborat cu declarațiile coînvinutului FLACINTEANU ION și martorilor - arestat - TEODORU ALEXANDRU din 10.11.1959 și BARDOS EVA din 11.09.1959, au fost învinuiți conform aprobării fostului

adjunct al ministrului Afacerilor Interne - general locot. Pintilie Gheorghe din 04.12.1959 au fost deforși justiției.

Tribunalul militar București, judecând cauza în speță, prin sentința nr. 1140/17.12.1959 a condamnat pe FLACINTEANU ION și FLACINTEANU GHEORGHE la câte 10 ani închisoare corecțională și 4 ani interdicție corecțională și confiscarea averii personale, pentru săvârșirea infracțiunii de uneltire contra ordinii sociale p.p. de art. 209 pct. 2 lit. a c.p., art. 25 pct. 6, al. 1, c.p. combinat cu art. 30 și următorul din Codul Familiei și 304 și 463 C.I.M.

Împotriva sentințelor, condamnații au făcut recurs în care fără a-și nega sau minimaliza faptele, au cerut să li se dea o pedeapsă mai mică decât maximă, la care fusese condamnați.

Tribunalul militar al Regiunii a II-a Militară prin Decizia nr. 3101/21.12.1959 a respins recursurile împotriva sentinței, condamnarea rămânând definitivă.

La cererea condamnatului FLACINTEANU GHEORGHE, pedeapsa de cinci ani închisoare corecțională s-a contopit cu cea de 10 ani, cel în cauză urmând a executa 10 ani închisoare corecțională la care s-a adăugat un plus de doi ani, prevenția fiind socotită de la 13.08.1959, dată la care a fost reținut de Procuratura orașului București, pentru complicitate la speculă.

După condamnare, FLACINTEANU ION a fost depus la penitenciarul Gherla unde a decedat la 14.11.1960, iar FLACINTEANU GHEORGHE a decedat la 01.05.1961 în penitenciarul Rm. Sărat, decese care sînt constatate prin procesele-verbale anexate în copie, din care rezultă că ambii condamnați au murit fiind suferinzi de unele boli care erau stabilite din timpul anchetei de către medicul arestului M.A.I. locot. col. ENESCU, așa cum rezultă din certificatele medicale din dosarul de anchetă întocmite de medicul respectiv.

x
x x

Intrucît din verificările efectuate pînă în prezent rezultă unele aspecte neclare, în scopul elucidării acestora este necesar a fi luate următoarele măsuri :

- Astfel, pentru stabilirea motivelor ce au stat la baza arestării lui FLACINTEANU ION să se discute cu maiorul ROTARIU DUMITRU din Direcția II-a și maiorul ANGHEL MARIN din

././.

77
Direcția I-a care au efectuat ancheta respectiv, precum și cu colonelul DUMITRESCU NICOLAE, șef serviciu la Direcția IV-a care a semnat referatul de trimitere în justiție a celor doi, ofițeri care să mai precizeze pe baza cărui ordin M.A.I. a fost arestat FLACINȚEANU ION și în urma cărui fapt FLACINȚEANU GHEORGHE a fost implicat în dosarul lui FLACINȚEANU ION.

Intrucât declarațiile martorilor folosite în probarea infracțiunii săvârșită de FLACINȚEANU ION datează din luna septembrie 1959, adică după șase luni de la reținerea sa, tot prin ofițerii respectivi să se precizeze care au fost materialele ce au stat la baza întocmirii actelor procedurale de arestare a celui în cauză.

- Deoarece în procesul verbal de interogatoriu din 24.04.1959 FLACINȚEANU ION declară că despre activitatea și relațiile lui FLACINȚEANU GHEORGHE nu mai are nimic de adăugat în afara celor declarate anterior, maiorul ROTARIU DUMITRU și maiorul ANGHIEL MARIN să precizeze unde sînt aceste declarații, intrucât la dosarul de anchetă nu există.

- În urma cărui fapt ancheta lui FLACINȚEANU ION a fost făcută de maiorul ROTARIU DUMITRU și numai după 6 luni a preluat-o maiorul ANGHIEL MARIN, aspect care să se clarifice tot prin cei doi ofițeri și colonelul DUMITRESCU NICOLAE.

- Direcția II-a avea vreo tangență cu această problemă pentru a o lucra ?

- Dacă pedeapsa de 10 ani închisoare corecțională s-a dat în raport cu gravitatea faptelor săvârșite de FLACINȚEANU GH. mai ales că pînă în 1954-1955 nu se face nici o dovadă că respectivul a desfășurat activitate dușmănoasă, ci de bază s-a luat numai ceea ce a declarat.

- În scopul elucidării vinovăției lui FLACINȚEANU GH. pentru infracțiunea de „complicitate la speculă”, este necesar a se lua legătura cu procurorul IORGA D. din Procuratura Orașului București, care să ne dea relații asupra organului care a făcut sesizarea, a desfășurării procesului penal și a motivului pentru care dosarul cauzei a fost judecat la „procedura urgentă” (dacă se încadrează în Decretul 324).

- În raport de stabilirea organului care a făcut sesizarea la procuratură a cazului în speță, vor fi cerute lămuriri

celor competenți referitor la împrejurările depistării infracțiunii și a autorilor, precum și asupra motivelor trimiterii lor în fața procuraturii. Vor fi studiate eventualele materiale informative obținute pe linia organului de miliție.

- Audierea doctorului ROGOZ ION asupra împrejurărilor comiterii infracțiunii, a desfășurării procesului penal, și îndeosebi a tangenței pe care a avut-o în comiterea infracțiunii de „complicitate la speculă”, aspecte care să poată fi materializate și dovedite.

- Dacă necesitățile impun, să fie consultați avocații FILIPESCU GRIGORE și GHICULESCU GRIGORE, care au apărut din oficiu pe ROGOZ ION și PLACINȚEANU GHEORGHE în fața Tribunalului popular al Raionului „Tudor Vladimirescu”.

Dat prin faptul că martorii folosiți în dovedirea vinovăției de uneltire contra ordinii sociale prin agitație de PLACINȚEANU GHEORGHE, nu mai există - așa cum rezultă din raport -, coaculpatul PLACINȚEANU ION și MARTORUL TEODORSCU ALEXANDRU decedați, iar martora BARDOȘ EVA a emigrat în Israel, se impune necesitatea ca prin Direcția a III-a să se identifice la locurile de muncă ale lui PLACINȚEANU GHEORGHE, persoane ce ar putea da relații în legătură cu activitatea, preocupările și îndeosebi concepțiile politice ale sus-numitului.

De asemenea, să se identifice domiciliile pe care PLACINȚEANU GHEORGHE le-a avut în București în perioada 1954- până la data arestării și persoanelor corespunzătoare să li se ceară relații în legătură cu comportarea acestuia.

Tot în scopul cunoașterii relațiilor sale, este necesar a identifica și audia în mod legendat fosta soție a lui PLACINȚEANU GHEORGHE, anume COLEPTĂ LUFU, prin care urmărim să stabilim îndeosebi date referitoare la relațiile acestuia cu numita LICA GHEORGHIU și cu persoanele care veneau în vizită la socrul său dr. LUFU și cu care acesta se întreținea în discuții dușmănoase, așa cum rezultă din dosarul de anchetă, în care dosar aceste persoane nu sînt nominalizate.

Intrucît în timpul verificării efectuate la Direcția III-a asupra lui PLACINȚEANU GHEORGHE, unul din criteriile Serviciului 7 a afirmat că cel despre care ne interesăm este cunoscut ca o relație intimă a numitei LICA GHEORGHIU și că materiale

in legătură cu această problemă există la Serviciul IV din Direcția VI-a (ofițerul respectiv a lucrat înainte pe linia Direcției a VI-a) in cazul cînd se apreciază, acest material să ne parvină pentru a nu fi puși în situația să căutăm ceea ce deja avem.

Pentru stabilirea cauzelor reale a decesurilor deținuților PLACINTEANU ION și PLACINTEANU GHEORGHE este necesar :

- Stabilirea pe perioade a locurilor de detenție a celor doi deținuți.

- De identificat persoanele cu care cei doi deținuți au fost încarcerati in locurile de detenție (in timpul anchetei și executării pedepsei) și in raport de necesități unii din ei să fie audiați in legătură cu activitatea, comportarea și starea sănătății sus-numiților, precum și referitor la tratamentul și comportarea față de aceștia a organelor in cauză.

- Identificarea ofițerilor operativi care au asigurat munca informativă in penitenciarele unde condamnații și-au executat pedeapsa, ofițeri care să ne relateze ce anume cunosc despre respectivii, indeosebi despre decesul lor. In raport de necesități și de stabilirea altor persoane competente a arăta aspecte interesante care să elucideze problemele, pe bază de aprobare să fie audiate.

- In cazul cînd datele obținute vor duce la netemeinicia proceselor-verbale de deces și deci ar exista suspiciunea că moartea vreunuia din cei doi s-ar datora altor cauze, tot pe bază de aprobare să se vorbească cu medicii care au întocmit aceste procese-verbale, cărora să li se ceară explicații in legătură cu aspectul urmărit.

Luind legătura cu maiorul VIȘINESCU ALEXANDRU, fost comandant al Penitenciarului Rm.Sărat in perioada 1957-1963, acesta a relatat că deținutul PLACINTEANU GHEORGHE a fost trimis in acel loc de detenție de M.A.I., așa cum de altfel rezultă din adresa nr.00840515 din 29.02.1960 a Serviciului închisori -semnată de șeful serviciului colonel STANCIU DUMITRU- unde pînă la data decesului deținutul a stat singur in celulă, cum de altfel și ceilalți deținuți stăteau, acesta fiind regimul la Penitenciarul respectiv.

Mayorul VIȘINESCU ALEXANDRU a mai precizat că in acest penitenciar deținuții erau depuși numai prin dispozițiile M.A.I.

- 11 -

și nu ale D.G.P.C.M., așa cum se proceda la celelalte peniten-
ciare.

Pentru clarificarea problemelor referitoare la locul
de detenție a lui FLACINTEANU GHEORGHE și îndeosebi a criteriilor
pentru care a fost depus acolo, este necesar ca maiorul VIȘINESCU
ALEXANDRU să i se ia raport scris cu aceste probleme; col. STANCIU
DUMITRU să arate din a cui dispoziție l-a transferat la Peniten-
ciarul Rm. Sărat, iar prin D.G.P.C.M. să se precizeze ce deținuți
puteau fi încarcerați la penitenciarul în cauză și din a cui
dispoziție.

LOCULITOR SET BIROU

Maior,

Valase Gh.

- Copie -

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
FORMATIUNEA 0606 GHERLA

PROCES - VERBAL
=====

DE CONSTATAREA MORTII nr.10286

Noi, dr.SIN ION, medicul Formațiunii 0606 Gherla, am constatat că deținutul FLACINTEANU ION, născut la 15.11.1893, fiul lui Ion și Ecaterina, a decedat în ziua de 14.11.1960 / ora 17,00 cu diagnosticul :

- BOALA HIPERTENSIVA,
- CORD PULMONAR DECOMPENSAT,
- SCLEROZA RENALA CU PUSEU SUBACUT DE NEFRITA CU NEFROZA,
- CIROZA CARDIACA,
- ANASACRA.

Drept pentru care s-a încheiat prezentul proces verbal în patru exemplare, spre cele legale.

MEDIC SEF
ss.dr.Sin Ioan

x
x x

Din fișa medicală rezultă că respectivul a fost internat în infirmerie de la 06.12.1960 până la 14.12.1960 cu diagnosticul : boală hipertensivă visceralizată - cord pulmonar decompensat - scleroză renală cu puseu subacut de nefrită cu nefroză / criză cardiacă avansată.

A primit regim alimentar norma 27 special și tratament medicamentos: streptomycină 13 gr., penicilină 14.000.000 unit. auromicină 36 drageuri, glucoză, Vitamina C, strofantină, pentometilin, tetraxon, pentoxal, trabzomină.

x
x x

- 2 -

Doctorul ENESCU din M.A.I. - serviciul închisori
arată în certificatul nr.5782/03.12.1959 că respectivul
„suferă de scleroză cardio-vasculară și boală hipertensivă”

Pentru conformitate,

Mr. K. K. K.

- Copie -

PROCES - VERBAL
=====

DE CONSTATAREA DECESULUI

Noi, doctor AUREL DUMITRESCU, medic primar boli interne, am constatat decesul deținutului FLACINȚEANU GHEORGHE (deținut c.r.), matricol 578/1959, născut la 03.12.1924, care a decedat în ziua de 01.05.1961 orele 01,00 în penitenciarul Râmnicu-Sărat, cauza morții fiind COLAPS CARDIO-VASCULAR.

I s t o r i c :

Antecedente personale : ULCER DUODENAL între 1950-1955; STAFILOCOCCIE PULMONARA în 1958 (boală cu care a fost internat în spital suspectându-se un T.B.C.pulmonar, HEPATITA EMIDEMICA de două ori.

Din ziua de 18 aprilie a.c. i se aprobă regim de pat pentru început de DISTROFIE (EDEME MALIOLARE).

În ziua de 20.04.1961 face frison, febră mare, junghi în semi-toracele stîng, pentru care motiv se tratează cu streptomycină 3 gr., penicilină 800.000 unități și Pentazol. Boala declarată fiind PNEUMONIE LOPARA STINGA (nefrită secundară-azotemie) distrofie, miocardoză (hipertrofie ventriculară stîngă, galop prisistolic. În 27.04.1961 se mai prescrie 18 tablete auromicină, streptomycină 5 gr. penicilină 1.000.000 unități, glucoză 30 fiole, strofantină 5 fiole, Pentazon 5 fiole.

Se face referat pentru a se aproba internarea în Spitalul Văcărești, care a fost înaintat cu poșta prin comanda unității.

În 28 aprilie i se mai adaugă HISTIDIN 10 fiole, polivitamine 5 tablete, streptomycină un flacon, Sirocol, Vitamina C.200. Se mai preciză în continuare antibiotice.

De menționat faptul că în ziua de 28.04.1961 pneumonia devine dublă, cu tot tratamentul făcut, cu toate că se observase o ușoară ameliorare în evoluția bolnavului anterior, prin dispariția galopului și a semnelor de edem pulmonar.

.//.

- 2 -

Cu tot tratamentul făcut, avînd în vedere pneumonia dublă pe un teren pulmonar (care pe vremuri fusese diagnosticat în clinică ca o stafilococie pulmonară,) rămînînd suspiciunea de T.B.C. pulmonar, bolnavul fiind și distrofic, din data de 18.04.1961 de cînd a primit și regim, în antecedente cu două hepatite epidemice și ulcer duodenal, cu această stare a suportat greu afecțiunea acută și a decedat la 01.05.1961 noaptea la ora 0,100 prin COLAPS CARDIO-VASCULAR.

MEDIC PRIMAR BOLI INTERNE
ss.dr. Aurel Dumitrescu

X
X X

Menționăm că penitenciarul Rm. Sărat prin adresa nr. 0410/29.04.1961 a cerut internarea la Spitalul Văcărești a deținutului PALCINTEANU GHEORGHE, însă formațiunea 0951 București - secția secretariat - nu a mai răspuns, deoarece între timp deținutul a decedat.

În aceeași adresă, se indică, că, dr. DUMITRESCU AUREL poate da relații amănunțite referitor la necesitatea internării condamnatului.

De asemenea, se precizează că deținutul în perioada detenției nu a fost pedepsit avînd o comportare bună.

X
X X

În certificatul medical nr. 5781/3.12.1959, doctorul ENESCU din M.A.I. Serviciul închisori, arată că arestatul „suferă de boală ulcerosă” și „T.B.C. pulmonar”.

Pentru conformitate,

Mr. Dumitrescu
1

- Copie -

18.04.1961

SE APROBA 45 ZILE
ss.cpt.indescifrabil

R E F E R A T
=====

C ă t r e

TOVARASUL COMANDANT,

Deținutul de la celula 3 M.578 (PLACINTEANU
GHEORGHE) are febră, s-a umflat picioarele, are
nevoie de regim și pat 45 zile.

OFICIANT SANITAR
ss.indescifrabil

18.04.1961

Pentru conformitate,

Mr. F. K. K.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
- Direcția V-a -

STRICT SECRET

Exemplar nr. __

29.04.1967

R A P O R T

privind rezultatul audierii doctorului ROGOZ ION.

Numele ROGOZ ION este născut la 01.09.1922 în Tîrgoviște, regiunea Ploiești, fiul lui Ion și Maria, medic ortopedist la Spitalul „Colentina”, necăzătorit, neîncadrat politic, cu domiciliu în București, calea Dorobanți nr. 51.

Suz-numitul, nu este cunoscut cu antecedente politice sau ca element care să manifeste ostilitate față de regimul nostru socialist.

Din declarațiile verbale ale audiatului, cu privire la problemele ce ne interesează, a rezultat că acesta în ziua de sîmbătă 15.03.1959 în jurul prînzului, în timp ce mergea la serviciu, pe calea Dorobanți, a fost oprit de doi cetățeni care după ce s-au prezentat ca ofițeri de securitate, l-au invitat într-o mașină cu care l-au dus la M.A.I. (clădirea fostei Procuraturi Generale).

ROGOZ ION a fost ținut la M.A.I. într-un birou două zile, în care timp cei doi ofițeri anchetîndu-l asupra legăturilor pe care le-a avut cu FIACINTEANU GHEORGHE, acesta a declarat că pe respectivul l-a cunoscut în urmă cu mai mulți ani și au fost în relații de colegialitate și prietenie la vremea, a mai declarat că FIACINTEANU GHEORGHE, la 05.04.1958 sîmbîndu-și ziua numelui, în cadrul persoanelor invitate a avut ocazia să cunoască și pe reprezentantul comercial al Belgiei la București ARMANDOOREM cu care ulterior prietenia FIACINTEANU GHEORGHE a devenit ca soția reprezentantului atunci cînd mergea la Viena să treacă și pe la o prietenă a sa (a lui ROGOZ) căruia să-i transmită salutări.

Soția atestatului este cîndva la rușinată, la

reîntoarcerea de la Viena, a adus pentru ROGOZ un pachet cu 100 perechi ciorapi nylon, dintre care numai 50 perechi îi reveneau lui, restul urmînd ca el să-i dea unei alte persoane care-i erau destinați.

Sus-numitul a mai declarat că tot prin PLACINTEANU GHEORGHE a ridicat de la soția reprezentantului comercial numai 50 perechi ciorapi, dintre care 30 perechi i-a comercializat iar restul i-a făcut cadou (3-4 perechi i-a dat lui PLACINTEANU GHEORGHE).

Deși în anchetă s-a insistat foarte mult pentru a afla și alte date în legătură cu PLACINTEANU GHEORGHE, doctorul ROGOZ afirmă că nu a mai declarat nimic. În plus deoarece nici nu avea ce să arate despre probleme ce ar interesa securitatea statului.

După interogatoriul lui, ROGOZ ION a fost ținut în continuare în același birou pînă luni 17.03.1959 cînd cu o mașină a fost transportat la arestul M.A.I. (B.J) unde timp de circa 40 zile a fost ținut singur într-o celulă fără a fi anchetat.

Pe la sfîrșitul lunii aprilie 1959, ROGOZ ION a fost transferat de la arestul „B.J.” la arestul D.G.M., unde de asemenea pînă la 20.06.1959 a stat singur într-o celulă fără a fi întrebat ceva.

În perioada 21 - 30.06.1959 a fost depus la penitențiarul „Văcărești” și apoi pînă la 17.08.1959 în arestul Procuraturii, unde procurorul IORGA D. din Procuratura Orașului București i-a întocmit dosarul penal, în care, pentru primirea și comercializarea ciorapilor a fost implicat și PLACINTEANU GH.

Înainte de judecarea cauzei, procurorul IORGA cerîndu-i lui ROGOZ ION să dea o declarație prin care să accepte un spăritor din oficiu, acesta deși a refuzat și cerut ca prin familia sa să-i fie angajat avocatul preferat, totuși sub pretextul că familia sa și spăritorul respectiv nu pot fi găsiți, în ultimă instanță apărarea tot din oficiu s-a făcut pentru ambii inculpați.

ROGOZ ION nu a mai relatat că nu cunoaște criteriile

- 3 -

pentru care Tribunalul Popular al Raionului Tudor Vladimirescu i-a judecat după procedura „urgență” - Decret 334 - mai ales că el era arestat cu cinci luni în urmă.

Pentru faptele enunțate mai sus Tribunalul sus-zis a condamnat pe ROGOZ ION și FLACINTEANU GHEORGHE la cîte cinci ani închisoare corecțională, primul pentru săvîrșirea infracțiunii de „speculă”, iar secundul pentru „complicitate la speculă”. ROGOZ ION a executat pedeapsa la penitenciarul „Poarta Albă”.

De menționat că lui ROGOZ ION proveniența i s-a recotit din 23.04.1959 cînd a fost depus la D.G.M., ceea ce denotă că pentru cele 59 zile cît a fost arestat la M.A.I. nu există nici un act procedural.

Doctorul ROGOZ ION consideră că pedeapsa ce i s-a dat este în contradicție cu prevederile legii, deoarece nu ar întruni elementele constitutive de „comerț ilicit” sau „speculă”, prin faptul că el nu a cumpărat ciorapii cu un preț și i-a vîndut cu un alt preț. Apreciază că a greșit că nu a vîndut ciorapii prin „TALCIOAC” sau „CONSIGNATIA”, însă pentru acest lucru putea în cel mai rău caz să fie amendat.

Sus-numitul, concluzionînd că procesul a fost intentat pentru a exista o bază de arestare a lui FLACINTEANU GHEORGHE care era în relații amoroase cu LICA GHIORGHIU, cerîndu-i explicații de această problemă ridicată, respectivul a relatat :

Din discuțiile pe care le-a avut cu FLACINTEANU GH., a aflat de la acesta că prin luna februarie -martie 1958 FLACINTEANU GHEORGHE fiind la restaurantul „Continental” - singur la o masă -, locul fiind aglomerat, cu permisiunea lui au luat loc la aceeași masă TANTI GHIORGHIU și soțul său GEORGE GRIGORIU, de la care dată între respectivii s-a legat o oarecare prietenie.

Intrucît FLACINTEANU GHEORGHE făcea vizite la domiciliul soților GRIGORIU, acesta a avut prilejul

ca prin luna mai 1958 în casa acestora să cunoască și pe LICA GHIORGHIU cu care la scurt timp a început să întrețină relații amoroase.

Doctorul ROGOZ ION știe tot de la PLACINTEANU GH. că acesta împreună cu LICA GHIORGHIU a fost într-o croazieră la Ialta.

Prin luna decembrie 1958 - ianuarie 1959, PLACINTEANU GHEORGHE a spus doctorului ROGOZ ION că LICA GHIORGHIU intenționează să divorțeze de MARCEL POPESCU - cu care zicea că nu se împacă și să se căsătorească cu el (PLACINTEANU GHEORGHE).

În urma celor aflate, ROGOZ ION a sfătuit pe PLACINTEANU GHEORGHE să-și vadă de treabă și să tempereze aceste relații amoroase, deoarece perfectarea unei astfel de căsătorii nu este posibilă, întrucât el născut omul cel mai indicat, tatăl acestuia niciodată nu va fi de acord și s-ar putea să aibă chiar neplăceri, - sfat de care PLACINTEANU GHEORGHE nu a ținut seamă și a continuat această relație.

PLACINTEANU GHEORGHE afirma că intenționează că prin LICA GHIORGHIU să obțină aprobarea înființării unui institut de „ortopedie” în cadrul cărui institut el să fie director adjunct.

Doctorul ROGOZ ION afirmă că în perioada când PLACINTEANU GHEORGHE a cunoscut-o pe LICA GHIORGHIU acesta era interesat a-și crea o astfel de relație prin care să realizeze favoruri în activitatea sa, mai ales că la data respectivă el era mutat cu serviciu la spitalul „Folșorul de Foc,” unde nu-i convenea de loc.

De altfel, PLACINTEANU GHEORGHE de la data intrării în relații cu LICA GHIORGHIU, prin favorurile organizate de aceasta, respectivul în scurt timp a avut o activitate foarte ascendentă, în sensul că în câteva luni a fost numit cercetător și cercetător principal la spitalul „Brîncovenesc”, iar diploma de medic primar a obținut-o cu merite deosebite.

Despre PLACINTEANU GHEORGHE și relația sa cu LICA GHIORGHIU doctorul ROGOZ ION nu a mai făcut alte declarații, mai ales că acesta nu lăsa să se discute tangențial lăsându-i

impresia că nu sîntem direct interesați în a cunoaște în amănunt.

De menționat că doctorul ROGOZ ION ar putea da relații mai ample în legătură cu activitatea și relațiile lui PLACINTEANU GHEORGHE, fiind numai în situația cînd acesta va fi întrebat în mod special despre ceea ce ne interesează, deci se va discuta cu el în mod deschis.

În încheierea audierii doctorului ROGOZ ION, acesta a declarat că, întrucît a fost condamnat pe nedrept, intenționează să ceară revizuirea procesului, asupra căruia fapt cerînd și părerea noastră, pentru a evita să i se dea un răspuns precis și pentru a lăsa calea deschisă contestației lui, mai ales că acesta este luat în studiu de Direcția III-a, i-am comunicat că părerea noastră urmează să o dăm ulterior.

LOUPEL ION ȘTEFAN

Major,

Valeni Gh.

ACT DE TRIMITERE IN JUDECATA

privind

de inculpații ROGOZ I.ION și PLACINTEANU Gh. GHEORGHE

Astăzi 14, luna august, anul 1959, în București la Procura-tura Orașului București;

Subsemnatul JUSTIN GRIGORAS, locțiitor al Procurorului Șef al Orașului București, verificând actele dosarului cu nr.942/1959 Sp. al Procuraturii Orașului București, ce se alătură la prezentu și care privește infracțiunea de speculă și complicitate la aceas infracțiune, prevăzut de art.268¹⁷ lit.C și 268¹⁷ a c.p., am sta-bilit următoarele:

- Inculpații: ROGOZ ION, fiul lui Ion și Maria, născut la 1 septembrie 1922 în Orașul Tîrgoviște, regiunea Ploiești, antece-dente penale nu se cunosc, de profesie medic, căsătorit, fără co-pii, domiciliat în București, Calea Dorobanți nr.51, raionul Sta-lin și

- PLACINTEANU GHEORGHE, fiul lui Gheorghe și Clemensa, năs-cut la 3 decembrie 1924 în Orașul Iași, antecedente penale nu se cunosc, de profesie medic, necăsătorit, domiciliat în București Calea Victoriei nr.2, raionul T.Vladimirescu, se fac vinovați pen-tru următoarele fapte penale:

Urmare unor reminiscențe a vechii morale, de a obține fără muncă pe seama altora, dornici a unei vieți de huzur, incul-patul ROGOZ ION, ajutat de inculpatul PLACINTEANU GHEORGHE, s-au dedat la acte de speculă, în scopul obținerii unor profituri ma-teriale, astfel:

- Primul inculpat, ROGOZ ION, în cursul lunii septembrie 1958, a primit în două rînduri, prin intermediul soției reprezen-tantului cu afaceri comerciale al Belgiei din statul nostru, anum ARNALSTEIN IOSEPH de la o persoană din Viena (Daisy Arian) cantî-tatea de 50 perechi ciorapi Nylon și anume, prima dată 30 perechi iar în al doilea rînd 20 perechi.

Din acest număr de perechi de ciorapi, 25 perechi au fost vândute diferiților cetățeni prin intermediul numitei GABY BRIADE din București, Calea Dorobanți nr.10, raionul Stalin, în prezent plecată în statul Israel, iar restul de 15 perechi ciorapi, au fost oferite diferitelor persoane, printre care și coinelatului PLACINTEANU 4 - 5 perechi.

Aceste operațiuni s-au produs în cursul lunii septembrie-octombrie 1958.

Faptele au fost săvârșite cu sprijinul celui de al doilea inculpat, anume PLACINTEANU GHEORGHE și care sprijin a constatat în următoarele:

- Personal a ridicat un număr de 30 perechi ciorapi Nylon transportate fraudulos peste graniță, de la domiciliul familiei reprezentantului de afaceri comerciale respectiv, din București, str.Olga Bancic nr.... și pe care i-a predat primului inculpat, în cursul lunii septembrie 1958.

În cursul aceleiași luni, a mers la domiciliul familiei acelui reprezentant de afaceri comerciale, împreună cu inculpatul ROGOZ ION, de unde au ridicat și restul de 20 perechi de ciorapi și din care, a predat chiar 4-5 perechi inculpatului PLACINTEANU GHEORGHE.

- Tot inculpatul PLACINTEANU GHEORGHE, a mijlocit desfacerea acestor bunuri la diferite bunuri, prin intermediul numitei GABY BRIADE, persoană ce a fost indicată de acesta (PLACINTEANU GH.).

Aceste acte, din partea celui de al doilea inculpat au fost posibile, prin împrejurarea că acesta cunoștea din aproape familia numitului ARNAISTEIN IOSEPH, cu care era în relații strânse, și pe de altă parte, cunoscând și acesta personal pe numita DAISY ARIAN, fostă cetățeană română și stabilită în Austria și sugerând chiar primului inculpat întâlnirea acestora la Viena și care apoi a fost posibil transferul clandestin de mărfuri menționate mai sus.

Acest din urmă inculpat, spre deosebire de primul, nu recunoaște faptele imputate, folosind împrejurarea, că parte din persoanele ce puteau da și alte relații, sînt plecate peste graniță, sau altele nu pot fi supuse urmăririi penale, prevalîndu-se de imunitate de jurisdicție penală.

Complicitatea acestui din urmă inculpat, este pe deplin dovedită, și vinovăția lui rezultă ca o concluzie logică, dacă avem în vedere următoarele:

Faptele nu s-au putut produce fără aportul direct și personal al inculpatului PLACINTEANU GHEORGHE după cum am arătat și mai sus, care aport a fost esențial pentru îndeplinirea infracțiunii de speculă.

- Coinculpatul ROGOZ ION, face arătări, ce exprimă adevărul și care arătări sînt confirmate cu exactitate de către martorii: KANNER LUIZA, FIREA VICTOR, COCOS I.FRANCISC, ALEXANDRESCU SICA, WEISS EMANOIL.

Faptele inculpaților, dacă avem în vedere și prevederile art.11 din H.C.M. nr.2145 din 17.X.1956, constituiesc infracțiunile de speculă și respectiv complicitate la această infracțiune, prevăzute de articolul 268¹⁷ lit.c și 268¹⁷ a c.p. întrucît s-au re-luat și s-a ajutat la preluarea acestor bunuri industriale, tocmai cu intenția de a le vinde, după cum s-a și întîmplat.

Asemenea fapte atrag un deosebit pericol social, ele ducînd la înfrîngerea relațiilor noastre sociale menite să apere interesele consumatorilor și nu constituiesc decît aspecte de parazitism social.

Față de cele de mai sus,

D I S P U N

Trimiterea în judecată, conform procedurii prevăzute de codul de procedură penală, modificat prin Decret 324 din 1957 a inculpaților: ROGOZ I.ION și PLACINTEANU GHEORGHE pentru faptele prevăzute de art.268¹⁷ lit.c și respectiv 268¹⁷ a c.p. cu aplicația articolului 33¹ c.p.

Inculpații se află în stare de arest în temeiul mandatelor cu nr.146 din 27 aprilie 1959 (pentru primul inculpat) și nr. 946/1959 din 13 august 1959 (pentru cel de al doilea inculpat), date la care au ^{și} fost încarcerati.

LOCUITORUL PROCURORULUI SEF AL ORAS.BUC.

ss/Justin Grigoraș,

SENTINȚA PENALĂ Nr. 1296

Sedința publică de la 17 august 1959

Tribunalul compus din:

Președinte
Procuror
Secretar ȘefPOPOV MARIN
TZAIGHER SAMUIL
ILIESCU GHEORGHE

Pe rol fiind judecarea acțiunii penale privind pe inculpații ROGOZ ION și PLACINTEANU GHEORGHE, trimiși în judecată primul pentru infracțiunea prev. și ped. de art. 268/17 lit. c c.p. comb. cu H.C.M. nr. 2145/956 și secundul pentru infracțiunea prev. și ped. de art. 268/17 lit. a raportat la art. 268/17 lit. c, comb. cu H.C.M. nr. 2145/956 cu aplic. art. 33/1.

La apelul nominal făcut în ședința publică s-au prezentat inculpații în stare de reținere, inculpatul ROGOZ ION, fiind asistat de apărători din oficiu, avocat FILIPESCU GRIGORE, iar PLACINTEANU GHEORGHE, asistat de apărători din oficiu, avocat GHICULESCU GRIGORE.

Procedura fiind completă, s-a dat citire actului de trimitere în judecată și s-au luat interogatoriile inculpaților, pe rând, după care s-a procedat la confruntarea lor.

Atât apărătorii inculpaților cât și reprezentantul procuraturii, la întrebarea pusă de tribunal dacă au probe de solicitat, după ce în prealabil apărătorii inculpaților au stat de vorbă cu aceștia timp de 30 minute, în acest scop, au declarat că nu solicită nici-o probă, înțelegând să se judece pe actele de la dosar.

Dându-se cuvântul în fond, reprezentantul procuraturii dezvoltă concluziile de învinuire, arătând că inculpații al căror rol nobil este de a vindeca bolnavii, în loc să se ocupe de această misiune, au făcut acte de speclă. Că inculpatul PLACINTEANU Gh., făcând cunoștință cu reprezentantul comercial al unui stat capitalist și avînd legături cu soția celui reprezentant, și-a înneecat conștiința într-un pahar cu vin și a ajuns în mocirlă, unde l-a atras și pe inculpatul ROGOZ IOAN.

Că în dosul întâlnirilor cu soția numitului reprezentant comercial, față de care nu avea nici-o atracție sufletească și nici trupească, au purtat discuții, care urmează să fie cercetate de organele legale, în cazul cînd se va constata vinovăția inculpatului și pentru aceste fapte, urmînd a fi trimis în judecată în fața altoi instanțe competente, a judeca asemenea fapte și în afară de acestea a tratat și introducerea în țară de mărfuri, respectiv ciorapi Nylo fără plata taxelor vamale în mod fraudulos. Că, ajutat de PLACINTEANU, inculpatul ROGOZ, prin intermediul reprezentantului comercial al statului capitalist, inculpatul ROGOZ ION, a obținut de la persoane dușmane regimului nostru, fugite în străinătate, o cantitate de 50 perechi ciorapi Nylon, din care 30 perechi au fost aduși lui ROGOZ chiar de către PLACINTEANU, care l-a și anunțat de sosirea soției reprezentantului comercial, la întoarcerea din străinătate, iar 20 perechi ciorapi au fost luați de la acesta de ROGOZ împreună cu PLACINTEANU, ROGOZ dîndu-i și acestuia din urmă 4-5 perechi ciorapi.

Arată că inculpatul ROGOZ a comercializat, așa cum a recunoscut, primele 30 perechi ciorapi, iar cele 20 perechi, nu înterează dacă au fost comercializate sau date cadou, deoarece indiferent de numărul ciorapilor vînduți, infracțiunea există, faptul fiind dovedit cu recunoașterea inculpatului ROGOZ și declarațiile martorilor FIRSA VICTOR, COCOS FRANCESCA și ALEXANDRESCU BICA.

acela a dat dovada, stit la cercetari si in fata instantei, de o perversitate ce se intilnește numai la infractorii de drept comun. Că PLACINTEANU este acela care a făcut cunoștință lui ROGOZ cu soția reprezentantului comercial, l-a anunțat când acesta a plecat și s-a întors din străinătate și tot el i-a adus primele 30 perechi ciorapi de la dînsa și a mers împreună cu el de a luat și pe cele 26 perechi ciorapi, din care ROGOZ i-a dat și lui 4-5 perechi ciorapi.

În concluziuni, arată că inculpatul ROGOZ ION se face vinovat de infracțiunea de speculă încadrată în drept în art. 268/1 lit. c c.p. comb. cu H.C.M. nr. 2145 din 1956, iar inculpatul PLACINTEANU GHEORGHE se face vinovat de infracțiunea de complicitate la infracțiunea de speculă încadrată în drept în art. 268/17 lit. a raportat la art. 268/17 lit. c, comb. cu H.C.M. nr. 2145 din 1946 și cere a li se aplica pedeapsa maximă prevăzută de aceste texte de lege, dat fiind gravitatea faptelor comise și pericolul social pe care-l reprezintă față de faptul că acești ciorapi au fost trimiși de un dușman al regimului nostru, fugit peste hotare și prin intermediul soției reprezentantului comercial a unui stat capitalist au fost introduși în țară în mod fraudulos, căutînd să lovească în sistemul economic al țării noastre și să saboteze comerțul socialist al țării noastre.

Tov. avocat FILIPESCU, din partea inculpatului ROGOZ ION arată că o fostă prietenă a acestuia DESY ARIAN, aflată la Viena, a trimis lui ROGOZ, prin intermediul soției reprezentantului comercial al Belgiei 120 perechi ciorapi Nylon, din care 30 perechi pt. ROGOZ, iar 90 pentru familia KAMMER, căreia urma să-i predea inculpatul ROGOZ. Că întîlnirea soției reprezentantului comercial DESY ARIAN la Viena, a fost aranjată în țară de către PLACINTEANU, care i-a făcut cunoștință lui ROGOZ cu soția reprezentantului comercial și l-a anunțat atît cînd acesta a plecat din țară, cît și cînd s-a înapoiat, aducîndu-i și primele 30 perechi ciorapi, din cei introduși în țară de către numita. Recunoaște că inculpatul ROGOZ a greșit și că și-a dat seama că a făcut o greșală gravă pe care n-a dorit-o, însă a acceptat-o. Cere a se ține seama de împrejurările în care s-a comis fapta, că inculpatul ROGOZ este medic specialist în chirurgie osoasă și anume în accidente de muncă, că a dus o viață modestă și are o mamă bătrînă și bolnavă, a avut decepții în viață și era plin de datorii, pe care a fost nevoit să le plătească din banii realizați din vînzarea celor 30 perechi ciorapi.

Mai arată că inculpatul ROGOZ a fost influențat de elemente speculative și necinstite, datorită situației grele în care se găsea, însă pe parcurs și-a dat seama, avînd reticente, astfel a refuzat să predea cei 90 ciorapi familiei sale. Că, inculpatul a dat dovadă de sinceritate în timpul cercetărilor și faptul comis constituie un accident în viața sa. Cere a i se da o pedeapsă mai mică care să poată fi educativă pentru dînsul.

Tov. avocat GHICULESCU, din partea inculpatului PLACINTEANU GHEORGHE, arată că acesta a cunoscut pe reprezentantul comercial al Belgiei și pe soția acestuia și l-a recomandat și pe ROGOZ ION, ajungîndu-se astfel la introducerea în țară a ciorapilor respectivi. Sustine că materialitatea faptelor nu se contestă, însă cere a se ține seama de dispozițiile art. 21 c.p. și de faptul că inculpatul PLACINTEANU GHEORGHE este medic chirurg, nu are antecedente penale, deși a lucrat ca medic prin diferite spitale, dar are nici-o abatere. Cere a i se da o pedeapsă minimă care-i va da posibilitatea să se reîntoarcă cît mai devreme la muncă sa de medic.

S-a dat cuvîntul inculpatilor:

- ROGOZ IOAN, recunoaște faptul arătat, arătînd că nu și-a dat seama de gravitatea lui decît în timpul anchetei, cînd a fost pus în fața unui fapt împlinit. Că a avut o acută nevoie de bani, fiind dator, iar mama sa bolnavă și nu știa cum să-și achite datoriile care creșteau pe zi ce trecea. Că regretă faptul comis, arătînd că este trimis în judecată pentru prima oară și că este salariat de la vîrsta de 17 ani și că a muncit și s-a întreținut singur în facultate, avînd de luptat cu greutățile vieții.

Cere a i se da minimum de pedeapsă pentru a nu-și distruge cariera și a se reîntoarce la munca sa de medic, unde va munci cu aceeași abnegație ca și pînă în prezent.

Inculpatul PLACINTEANU GHEORGHE avînd cuvîntul, arată că este medic chirurg ortopedist la Spitalul Brîncovenesc, unde conduce o secție, avînd și examen de medic primar. Că este salariat de 15 ani și că a lucrat împreună cu ROGOZ IOAN în trecut la același spital. Recunoaște că a făcut greșeala că i-a făcut cunoștință lui ROGOZ IOAN cu reprezentantul comercial al Belgiei și cu soția acestuia, însă aceasta a făcut-o înămplător și nu cu intenția de a-i procura ciorapii. Că ROGOZ este acela care a rugat pe soția reprezentantului comercial să-i facă acest serviciu și că el nu putea să indice adresa lui DAISY ARIAN de la Viena, deoarece nu-i cunoștea adresa, iar atunci cînd soția reprezentantului comercial s-a întors din străinătate, el nu era în București, astfel că nu putea să-i aducă ciorapii lui ROGOZ IOAN. Mai arată că ROGOZ a dat inițial o declarație prin care a declarat că el PLACINTEANU l-a ajutat, declarație pe care nu a mai schimbat-o deoarece s-ar pune într-o situație proastă, arătînd că împotriva sa - PLACINTEANU nu există nici-o altă probă în afară de declarația lui ROGOZ IOAN și cere achitarea de orice penalitate.

Tribunalul

Asupra procesului penal de față, pornit împotriva inculpatilor ROGOZ IOAN și PLACINTEANU GHEORGHE, prin actul de trimitere în judecată din 14 august 1959 al Procuraturii Orașului București. Pentru delictul de speculă în ce-l privește pe ROGOZ IOAN prevăzut și ped.de art.268/17 lit.c comb.cu H.C.M. 2145 din 1956 și complicitate la acest delict în ce-l privește pe PLACINTEANU GHEORGHE, încadrat în drept în art.268/17 lit.a raportat la art.268/17 lit.c c.p. comb.cu H.C.M. 2145 din 1956, deoarece ROGOZ IOAN ajutat fiind de PLACINTEANU GHEORGHE a primit de la DAISY ARIAN, din Viena ciorapi Nylon introduși în țară fără plata taxelor vamale și fără a fi declarate de către soția reprezentantului comercial al Belgiei la București pe care apoi i-a comercializat tot cu ajutorul acestuia - PLACINTEANU GHEORGHE care i-a recomandat pe GABY BRIADE cu ajutorul căruia ROGOZ a reușit să vîndă ciorapii la preț de speculă la diferiți cetățeni.

Avînd în vedere că din actele și lucrările dosarului, concluziile tov.procuror rezultă în fapt următoarele; inculpații ROGOZ IOAN și PLACINTEANU GHEORGHE, abili medici chirurgi, cu funcții de răspundere în Spitalul I.C.Frimu și Spit.Brîncovenesc din București, bucurîndu-se de încrederea și respectul oamenilor muncii în loc să se mulțumească cu cîștigul realizat prin munca de medici specialiști chirurgi la aceste spitale și să păstreze cu sfințenie această încredere, a căutat să ducă o viață de huzur, fiind stăpîniți de reminiscențele vechii morale burgheze, pentru care aveau nevoie de sume mari, pe care s-au gîndit să le obțină fără muncă.

Astfel inculpatul ROGOZ IOAN, ajutat de PLACINTEANU GH., care cunoștea mai de mult familia reprezentantului cu afaceri comerciale și cu soția acestuia, anume ARNALSTEIN IOSEPH, cu care au petrecut și chefuit atît în casă la PLACINTEANU GH. cît și în casa reprezentantului comercial.

Atunci cînd soția acestuia din urmă a plecat în străinătate și trecînd prin Viena, ROGOZ IOAN, ajutat de PLACINTEANU GHEORGHE i-a făcut acesteia cererea ca să treacă pe la prietena sa DAISY ARIAN și să-i aducă pachete cu ciorapi Nylon. Soția reprezentantului a avut întîlnire cu prietena lui ROGOZ, DAISY ARIAN în orașul Viena unde a primit de la aceasta un pachet cu peste 100 perechi ciorapi, dintre care o parte erau destinați lui ROGOZ IOAN, iar o parte KANNER LUIZA, ciorapi pe care trebuia ROGOZ IOAN, ajutat de PLACINTEANU să-i predea acesteia din urmă, sau să-i vîndă și să-i dea suma rezultată din vînzarea lor.

Ciorapii au fost aduși fără a fi declarați la vamă și fără a se plăti taxele legale pentru introducerea lor în țară.

La înapoierea soției reprezentantului comercial, PLACINTEANU GHEORGHE care se întîlnea dese ori cu acesta, l-a anunțat imediat pe ROGOZ IOAN că aceasta s-a înapoiat și că i-a adus o cantitate de ciorapi Nylon, de la DAISY ARIAN, întrebîndu-l totodată ce are de gînd să facă cu ei. La rugămintea lui ROGOZ IOAN, PLACINTEANU GHEORGHE i-a adus 30 perechi ciorapi de la soția reprezentantului comercial predîndu-i lui ROGOZ, iar a doua oară a mers împreună cu acesta la domiciliul reprezentantului comercial, de unde au mai ridicat încă 20 perechi ciorapi Nylon.

Din cantitatea de 50 perechi ciorapi Nylon, incupatul ROGOZ IOAN a vîndut 35 perechi ciorapi la diverși cetățeni prin intermediul lui GABY BRIADE, plecată în prezent în statul Izrael, care i-a fost recomandată tot de PLACINTEANU și care i-a dat suma rezultată în urma vînzării lui ROGOZ. Restul de 15 perechi de ciorapi, ROGOZ i-a făcut cadou la cunoștințele sale, iar 4-5 perechi i-a dat lui PLACINTEANU GHEORGHE.

Toate cele arătate mai sus s-au petrecut în cursul lunii septembrie-octombrie 1958.

Arătăm că fără ajutorul lui PLACINTEANU inculpatul ROGOZ IOAN, nu ar fi putut intra în posesia ciorapilor, deoarece primul este acela care i-a făcut cunoștință cu reprezentantul comercial și anume cu soția acestuia care i-a adus ciorapii trimiși de către DAISY ARIAN, prietena lui ROGOZ, care s-a stabilit în Austria - Viena, după ce a părăsit țara, renunțînd la cetățenia română. Că el este acela care i-a sugerat lui ROGOZ IOAN întîlnirea dintre cele două femei arătate mai sus, fapt care a făcut posibil transferul clandestin al ciorapilor, predarea lor lui ROGOZ IOAN și apoi comercializarea ciorapilor de către acesta din urmă, prin GABY BRIADE persoana indicată de ROGOZ de către PLACINTEANU.

Avînd în vedere că faptele comise de inculpatul ROGOZ IOAN se stabilesc în mod neîndoios atît cu procesele-verbale dresate de către organele de urmărire penală care a verificat întreaga activitate frauduloasă desfășurată de către acesta; cu recunoașterea inculpatului atît la primele cercetări, cît și la interogatoriul și confruntarea cu PLACINTEANU GHEORGHE în fața tribunalului, cu care ocazie arată că el nu ar fi putut să intre în posesia ciorapilor și apoi să-i comercializeze fără ajutorul lui PLACINTEANU GHEORGHE, care cunoscînd de mai mult timp familia reprezentantului comercial al Belgiei din București, i-a făcut cunoștință cu soția acestuia la PLACINTEANU în casă, unde a avut loc petrecere la care a fost invitată și această familie cu ocazia onomasticeii lui PLACINTEANU și că prin acesta din urmă a mers la domiciliul reprezentantului comercial unde de asemeni au avut loc petreceri; că PLACINTEANU GHEORGHE este acela care l-a anunțat de faptul că soția reprezentantului comercial va pleca în străinătate și va trece prin Viena, sugerîndu-și ideea că aceasta va putea să ia legătura cu prietena sa DAISY ARIAN, care a părăsit țara, renunțînd la cetățenia română și stabilindu-se în orașul Viena de la care va putea să primească pachete;

Că tot PLACINTEANU este acela care l-a anunțat de faptul că soția reprez.comercial i-a adus un număr de ciorapi Nylon de la DAISY ARIAN, întrebându-l ce va face cu ei și că PLACINTEANU a primit 30 perechi ciorapi de la soția reprez.comercial menționat pe care i-a adus lui, iar apoi l-a însoțit la domiciliul acestuia unde a primit și restul de 20 perechi de ciorapi; că PLACINTEANU este acela care l-a ajutat ca să comercializeze 35 perechi ciorapi prin persoana recomandată de acesta din urmă, anume GABY BRIADE;

Cu declarațiile martorilor KANNER LUIZA care arată că și ei i-au fost trimisă o cantitate de peste 100 perechi ciorapi de DAISY ARIAN, care urmau să-i fie predați sau vânduți de către ROGOZ IONAN, iar contravaloarea lor să-i fie predată; cu declarațiile martorilor FINEA VICTOR, COCOS FRANCISC și SICA ALEXANDRESCU care confirmă faptul că ei au adus pachete pentru ROGOZ IONAN de la DAISY ARIAN din Viena, precum și cu recunoașterea în parte a inculpatului PLACINTEANU GHEORGHE care arată că el este acela care a făcut cunoștință lui ROGOZ IONAN cu familia reprez.comercial al Belgiei.

Fapta comisă de inculpatul PLACINTEANU GH. se stabilește în mod neîndoios cu cele relatate în declarația dată de ROGOZ IONAN atât cu ocazia primelor cercetări, cât și la interogatoriul și confruntare în fața tribunalului, cu care ocazie precizează că el nu ar fi putut intra în posesia celor 50 perechi de ciorapi fără ajutorul efectiv dat de către PLACINTEANU GHEORGHE, atât prin faptul că acesta i-a făcut cunoștință cu soția reprez.comercial al Belgiei din București, cât și prin faptul că i-a sugerat întâlnirea acestuia cu prietena sa DAISY ARIAN, stabilită în orașul Viena, cu ocazia plecării în străinătate a primei, care i-a adus ciorapii fapt despre care l-a anunțat PLACINTEANU GHEORGHE, dându-i și ajutorul necesar prin educerea acestor ciorapi de la soția reprez.comercial și predarea lor lui ROGOZ IONAN, precum și cu arătarea acestuia că PLACINTEANU este cel care l-a însoțit atunci când a ridicat restul de 20 perechi de ciorapi și că acesta i-a dat ajutorul necesar ca să-i comercializeze prin persoana de încredere și de afaceri GABY BRIADE, precum și că PLACINTEANU este acela care a primit 4-5 perechi ciorapi de la ROGOZ.

Cu recunoașterea în parte a lui PLACINTEANU GH. care arată că el este acela care i-a făcut cunoștință lui ROGOZ IONAN, cu familia reprez.comercial al Belgiei ARNALSTEIN IOSEPH din Buc., la petrecerea ce a avut loc la el în casă cu ocazia zilei sale onomastice.

Faptele inculpatului ROGOZ IONAN de a fi primit ciorapi de la o persoană care a renunțat la cetățenia română și care locuiește în orașul Viena - Austria, prin soția reprez.comercial al Belgiei și comercializarea acestor ciorapi care i-a adus un venit de peste 3000 lei, întrunește caracteristicile delictului de speculă prev. și ped. de art. 268 pct. 17 lit. c.c.p. comb. cu H.C.M. 2145 din 1956 pct. 11, text care s-a enunțat în ședința publică și a cărei aplicațiune urmează să se facă în cauză și al condamna pe inculpat în conformitate cu acest text:

Faptele inculpatului PLACINTEANU GH. de a fi dat un ajutor substanțial atât la procurarea ciorapilor de Nylon cât și la predarea lor lui ROGOZ IONAN și comercializarea a o parte din acești ciorapi, cele 35 de perechi recunoscută de către inculpatul ROGOZ IONAN, prin indicarea lui GABY BRIADE lui ROGOZ IONAN, care a vândut ciorapii și care a predat banii rezultați din vânzarea lor lui ROGOZ IONAN întrunește caracteristicile delictului de complicitate la speculă, prev. și ped. de art. 121 c.p. 268/17 lit. a c.p. reportat la art. 268/17 lit. c.c.p. comb. cu art. 2145/1956 pct. 11, text care de asemenea s-a enunțat în ședința publică și a cărei aplicațiune urmează să se facă în cauză și al condamna pe inculpat.

Ținând seama de faptul că inculpații au comis fapte grave, deoarece fără știrea și aprobarea nimănui au luat legătura cu cei plecați peste hotare, precum și cu reprezentanții unei țări capitaliste și de la aceștia și cu ajutorul acestora au reușit să introducă în țară ciorapi Nylon pe care apoi să-i comercializeze, fără a avea o autorizație legală pt. desfășurarea acestei activități, tribunalul ținând seama și de pregătirea intelectuală a inculpaților care și-au putut da seama de gravitatea și de cunoștințele faptelor comise, urmează a vedea că nu este cazul a se aplica circumstanțe atenuante acestor inculpați, înlăturând pentru aceste considerente apărarea inculpaților, care susțin prin apărătorii lor că merită aceste circumstanțe deoarece sînt la prima abatere, că au muncit cîstit ca medici specialiști și că nu și-au dat seama de faptul că ei înfrîng dispozițiuni legale, precum și de gravitatea și consecințele acestor fapte.

Văzînd și dispozițiunile art.33 pct.1 c.p., în ce privește executarea pedepselor ce urmează a fi aplicate inculpaților, precum și art.64 c.p. în ce privește comutarea timpului de reținere și art.107 și urm. din cod pr. penal, pentru aceste motive

In numele poporului

Hotărăște:

Condamnă pe inculpații:

- ROGOZ IOAN, fiul lui Ion și Maria, născut la 1 sept. 1922 în orașul Tîrgoviște, reg. Ploiești, condamnat nu a mai fost, căsătorit fără copii, avere declară că nu posedă, de profesie medic chirurg, neîncadrat politic, origine socială mic burgheză, dom. în București Calea Dorobanți nr. 51, raionul Stalin la 5 ani închisoare corecțională, conform art. 268/17 lit. c c.p. comb. cu H.C.M. nr. 2145 din 1956 pct. 11, iar pe

- PLACI NTEANU GHEORGHE, fiul lui Gheorghe și Clemensa, născut la 3 dec. 1924 în Orașul Iași, divorțat, de profesie medic chirurg, condamnat nu a mai fost, neîncadrat politic, origine socială mic burgheză, dom. în București Calea Victoriei nr. 2, raionul Tudor Vladimirescu, la 5 ani închisoare corecțională, conf. art. 121 c.p. 268/17 lit. a raportat la art. 268/17 lit. c.c.p. comb. cu H.C.M. 2145 din 1956 pct. 11.

Face aplicațiunea pentru ambii inculpați a art. 33 pct. 1 c.p., urmînd ca aceștia să execute pedeapsa într-o colonie de reeducare prin muncă cu computarea timpului de reținere conf. art. 64 c.p. de la data reținerii.

Obligă pe fiecare inculpat să plătească spitalului cîte 150 lei cheltuieli penale.

Emite mandat de executarea pedepselor.

Cu recurs.

Data și pronunțată în ședință publică azi 17 august 1959.

Președinte
ss/Indescifr.

Secretar Sef
ss/Indescifr.

Proces - Verbal

17 august 1959

Noi Popov Marin, Președintele Tribunalului Raionului Tudor Vladimirescu și Iliescu Gheorghe, Secretar Șef, constatăm că azi 17 august 1959, după pronunțarea sentinței în dosarul nr. 1246/1959, inculpații ROGOZ IOAN și PLACINTEANU GHEORGHE, prin apărătorii lor din oficiu, avocați FILIPESCU GRIGORE și GHICULESCU GRIGORE au declarat verbal în ședință publică că fac recurs împotriva sentinței de condamnare, pronunțată în dosarul de mai sus și am cerut a se lua act de această declarație.

Președinte

Secretar Șef

ss/Indescifr.

ss/Indescifr.

Astăzi 17 august 1959

între inculpații ROGOZ ION și PLACINTEANU GHEORGHE.

- Inv.ROGOZ ION arată că pe soția reprezentantului comercial al Belgiei, a cunoscut-o la PLACINTEANU scasă, a aflat că va pleca și când a venit l-a anunțat PLACINTEANU și cei 30 perechi ciorapi tot el i-a spus că i-au fost aduși și pe PLACINTEANU l-a rugat să-i aducă. Pe cei 20 perechi ciorapi i-a luat cu PLACINTEANU.

Lui PLACINTEANU i-a făcut cadou 3-4 perechi ciorapi.

Citit, stăruie, semnează

ss/Rogoz Ioan

Secretar

ss/Indescifr.

- Inv.PLACINTEANU GHEORGHE arată că cele declarate de ROGOZ ION nu corespund realității, fiindcă nu el i-a adus ciorapii și nici nu l-a întrebat ce avea să facă cu ele. Nu înțelege dacă i-ar fi adus numai 30 perechi ciorapi și pe toți ciorapii.

Citit, stăruie, semnează

ss/Plăcințeanu Gh.

- Inv.ROGOZ ION la întrebarea tov.procuror, arată că numai 30 perechi ciorapi erau ai lui, iar restul până la 20 erau ai unei familii KANNER.

A depășit tainul însă luind încă 20 perechi tot pentru el.

Citit, stăruie, semnează

ss/Rogoz Ioan

Președinte

ss/Indescifr.

Secretar

ss/Indescifr.

Eu am mai luat 20 perechi deși nu-mi aparțineau mie fiindcă fusesem în țară prieteni buni cu ANIANA și mă gândeam că nu are să se supere că am luat 20 perechi în plus.și că nu i-am făcut serviciu ce trebuia să i-l fac.

Citit, stăruie, semnează

ss/Rogoz Ioan

Secretar Șef

ss/Indescifr.

Președinte

ss/Indescifr.

U.M.0123/0

- Copie -
102
Data 25.03.1959

Conf.art.252 al.2 C.P.P. al R.P.R.
confirm prezentul mandat privind pe
PLACINTEANU IOAN.--

procuror militar
ss/indescifrabil

MANDAT DE ARESTARE PREVENTIVA Nr.185/P

București anul 1959 luna martie ziua 25

In baza art.249 c.pr.pen. :

Eu, cpt.AGHEL MARIN, anchetator penal de securitate din
U.M.0123/0 a Ministerului Afacerilor Interne;

Avînd în vedere materialele de urmărire penală pe care le
deținem împotriva învinutului PLACINTEANU IOAN, născut în anul 1893
luna februarie, ziua 15 în comuna Dorohoi raionul Dorohoi regiunea
Suceava, fiul lui Ioan și al Ecaterinei, cetățean român, de profesie
prof.univ.pensionar,cu ultimul domiciliu în București str.Dr.Lister
nr.7 , din care rezultă că, a săvîrșit infracțiunea de uneltire contră
ordinei sociale, p.p.de art.209 pct.2 lit.a C.P.al R.P.R.,209 pct.2
lit.a C.P.

Avînd în vedere că aceste fapte sînt prevăzute și pedepsite
de art....c.p.și că rezultă probe suficiente de culpabilitate împotri-
va susnumitului învinuit;

Văzînd că învinuitul se găsește în situația prevăzută de art
250 combinat cu art.200 pct... din codul de procedură penală,intrucît
fapta se califică crimă delict, pedeapsa prevăzută de lege este mai mare de
un an și arestarea este necesară în interesul Securității Statului.

Pentru aceste motive,

O R D O N :

Tuturor organelor competente ca, în conformitate cu dispozi-
țiunile legale,să aresteze și să conducă pe PLACINTEANU IOAN la arest
M.A.I.

Pun în vedere șefului arestului să-l primească și să-l reți-
nă de la 25.03.1959 pînă la 24.05.1959.-

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE
Căpitan,
ss/Anghel Marin

Am luat cunoștință de
cuprinsul mandatului de arestare
Invinuit,

O R D O N A N T A

=====

- de reținere -

București, 24 martie 1959 -

Eu, opt. ANGHEL MARIN, anchetator penal de securitate din Direcția de Anchetă Penale a M.A.I.-R.P.R., analizând materialele de anchetă privind pe PLACINTEANU IOAN, născut la 15.02.1893, în Dorohoi, fiul lui Ioan și Ecaterina, domiciliat în București str. Dr.Lister nr.7,

- C O N S T A T -

Numitul PLACINTEANU IOAN se face vinovat de săvârșirea infracțiunii p.p.de art.209 pct.2 lit.a C.P. al R.P.R.

In baza dispozițiilor art.200 pct.7 C.P.P. al R.P.R.

- D I S P U N -

Reținerea numitului PLACINTEANU IOAN, pe timp de 24 de ore de la data de 25.03.1959 orele 14,00 până la 26.03.1959, orele....

Un exemplar din prezenta se va înainta locului de deținere.

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE

.Căpitan,

ss/ Anghel Marin

Trib.Militar Buc.

Dosar nr.1212 din anul 1959.

MANDAT DE ARESTARE

Nr.1212/1959

Noi, Mr.Just.I.Gh.Stoica Presedintele Tribunalului Mil. Bucuresti vazind ca inculpatul PLACINTEANU Gh.GHEORGHE, nascut la 3 decembrie 1924 din Com.Iasi. raionul Iasi, reg.Iasi, domiciliat in com.Bucuresti str.Calea Victoriei nr.2, raionul T.Vladimirescu, regiunea Bucuresti. de profesie medic. fiul lui Gheorghe si Cle-mansa, condamnat pentru faptul de uneltire contra ordinii sociale, prevazut in art.209 pct.2. lit.a, c.p. cu 10 (zece) ani inchisoare corectionala si 4 (patru) ani interdictie corectionala.

Vazind ca in temeiul art.320 al.2 c.p.p. acest tribunal a dispus prin sentinta nr.1140 din 17 decembrie 1959 arestarea sus-numitului inculpat, dat fiind ca se gaseste in situatia prevazuta in art.200 pct.9 c.pr.pen.intrucit pedeapsa este mai mare de 1 an inchisoare corectionala si intereseaza securitatea statului.

Ordonam tuturor agentilor fortei publice sa aresteze si sa conducă pe susnumitul inculpat la Penitenciarul Jilava.

Ordonam directorului mentionatului penitenciar sa primească pe inculpat si să-l rețină până la noi dispozițiuni.

Dat la Tribunalul Militar Bucuresti astăzi 18.XII.1959.

Presedintele Trib.Militar
Maior de Justitie,
ss/I.Gh.Stoica,

Secretar,
ss/Indescifr.

C ă t r e,

M.A.I. - U.M.ol23/O Buc.

La nr.ool21483 din 24.XI.1959

S-a aprobat prelungirea termenului de urmărire penală în cauza privitoare pe PLACINTEANU Gh.de la 17.X.1959 până la 20.XII.1959;

Plăcinteanu Ion.-

pe intervalul de la 24.05.1959 până la 20.XII.1959.

/Procuror Militar ;ef Secție
Lt.colonel de justiție

ss/indescifrabil

/ Procuror Militar Sef Binl
Maior de justiție

ss/indescifrabil

O R D O N A N T A

- de pornirea procesului penal -

București 24 martie 1959

Eu, cpt. ANGHEL MARIN, anchetator penal de securitate din Direcția de Anchete Penale a M.A.I., analizând materialele de care dispun organele securității statului cu privire la numitul PLACINTEANU IOAN, născut la 15 februarie 1893, în Dorohoi, fiul lui Ioan și Ecaterina, fost profesor universitar, pensionar, domiciliat în București str.Dr.Lister nr.7.

- C O N S T A T -

Din materialele posedate de organele securității statului rezultă că numitul PLACINTEANU IOAN, legionar notoriu, menținându-se și după 23 August 1944, pe aceeași poziție dușmănoasă a desfășurat împreună cu alte elemente reacționare în cerul cărora s-a învîrtit o intensă activitate de agitație contrarevoluționară, îndreptată împotriva formei de guvernământ democratic instaurate în R.S.R.

Astfel, PLACINTEANU IOAN în cadrul întâlnirilor sale cu alte elemente reacționare, a purtat discuții prin care a calomniat realizările regimului, conducătorii de partid și de stat, a colportat și comentat depe poziții dușmănoase știrile transmise de posturile de radio imperialiste, propovăduind totodată schimbarea orînduirii democrat populare instaurate în R.P.R.

Avînd în vedere că aceste fapte îndeplinesc elementele constitutive ale infracțiunii p.p. de art.209 pct.2 lit.a C.P.

În baza celor de mai sus și în conformitate cu art. 195, 196 și 198 C.P.P. al R.P.R.

- D I S P U N -

Pornirea procesului penal pentru săvîrșirea infracțiunii p.p. de art.209 pct.2 lit.a săvîrșită de PLACINTEANU ION și alții.

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE

CAPITAN

SS/Anghel Marin,

Conf. art. 267⁸ și 269 C.P.P. al R.P.R. confirmă prezentele concluzii de învinuire și dispune trimiterea în judecată sub stare de arest a învinuiților PLACINTEANU IOAN și PLACINTEANU GH. și sesizarea Trib. Mil. Buc. cu judecarea cauzei.

PROCUROR MILITAR

Lt. col. de justiție

ss/Indescifr.

CONCLUZII DE INVINUIRE

București 3 decembrie 1959.

Eu, cpt. ANGHEL MARIN, anchetator penal de securitate din Direcția de Anchetă Penale a M.A.I. - R.P.R. examinând actele dosarului de anchetă penală nr. 1753 privind pe:

1/. PLACINTEANU IOAN

2/. PLACINTEANU GHEORGHE - învinuit de săvârșirea infracțiunii de uneltire contra ordinii sociale, p.p. de art. 209 pct. 2 lit. a C.P. al R.P.R.

- C O N S T A T -

In fapt:

Materialele de anchetă penală îl demască pe învinuitul PLACINTEANU IOAN ca vechi dușman al clasei muncitoare și al socialismului, care încă în timpul regimului burghezo-moșieresc, prin poziția pe care a deținut-o a întreprins o serie de acțiuni împotriva poporului muncitor din țara noastră și a statului sovietic, propagând și susținând în același timp instaurarea regimului fascist în România.

De pe aceeași poziție dușmănoasă, susnumitul învinuit împreună cu învinuitul PLACINTEANU GHEORGHE și alte elemente reacționare în cercul cărora s-a învârtit, și-a continuat activitatea sa ostilă și după 23 August 1944, întreprinzând acțiuni de calomniere și ponerire a puterii populare instaurată în patria noastră, propovăduind totodată schimbarea formei de guvernământ democratică din R.P.R. și reînstituirea orânduirii burghezo-moșierești.

Activitatea dușmănoasă desfășurată împotriva formei de guvernământ democratică instaurată în R.P. Română, se materializează pentru fiecare învinuit în parte, după cum urmează:

1/. PLACINTEANU IOAN, fost profesor universitar și decan al Facultății de Științe din Iași, în perioada guvernării legionare pe care materialele de la dosar îl demască ca legionar, fascist notoriu și spion german.

Susnumitul, făcându-și studiile superioare în Germania, a venit în contact cu o serie de idei și teorii fasciste pe care a început să le propage și în România, îndeosebi în perioada când se pregătea fascizarea țării. Dat fiind concepțiile sale fasciste, pe de o parte, iar pe de altă parte ca urmare a legăturilor sale cu fostul director al Institutului German din București GAMELSCHERK, în anul 1939, la recomandarea acestuia, a participat la o serie de lecții cu caracter fascist, ce au fost ținute de elementele din conducerea Partidului Național Socialist German la Școala Superioară Politică din Berlin.

Reîntorcându-se în țară, învinuitul PLACINTEANU ION a început să scrie și să publice în ziarul "Porunca Vremii" și alte ziare reacționare, articole cu caracter fascist prin care a elogiât acțiunile Germaniei fasciste propagând și susținând că și în România să se instaureze un astfel de regim.

Printre articolele sale cu caracter fascist se enumără și cel intitulat "România în Spațiul Vital German", publicat în mai multe numere ale ziarului "Porunca Vremii", ale cărui copii se atașează la dosar fila 113,127.

Paralel cu cele de mai sus, PLACINTEANU ION a stabilit legături în afară de GAMESCHERK și cu alți reprezentanți ai Germaniei fasciste în România, printre care și cu fostul ambasador FABRITIUS și von KILLINGER, cu care a întreținut legături pînă în preajma zilei de 23 August 1944. În cadrul legăturilor sale cu aceștia, PLACINTEANU ION le-a furnizat o serie de informații cu caracter politic și social și îndeosebi privind starea de spirit a păturei intelectuale din România față de Germania fascistă. În tot timpul legăturilor sale cu reprezentanții Germaniei fasciste în România, PLACINTEANU ION și-a manifestat atașamentul său față de ei și dorința de a-i ajuta în acțiunile lor așa cum rezultă dintr-o telegramă expediată de el fostului ambasador FABRITIUS din Berlin, unde participă la lecțiile cu caracter fascist de care s-a vorbit mai sus.

Telegrama în copie se atașează la dosar (fila 128)

O dată pregătit din punct de vedere ideologic fascist, în anul 1940 devine membru al organizației legionare în cadrul căreia desfășoară o intensă activitate propagandistică și de susținere a acestei organizații, fapt ce este atestat și de documentele în fotocopie ce se atașează la dosar (fila 129,131,133,138).

După 23 August 1944, legionarul PLACINTEANU IOAN, menținându-se pe aceeași poziție dușmănoasă, și-a format un cerc de elemente reacționare în frunte cu VOICULESCU VASILE, condamnat în ianuarie 1959 la 5 ani închisoare pentru activitate contrarevoluționară,

PILAT CONSTANTIN, fiul moșierului PILAT ION, legionarului SANDU (ambii arestați) și alții, împreună cu care au desfășurat o intensă activitate de agitație contrarevoluționară, calomniind și ponegrind realizările regimului nostru, propovăduind schimbarea formei de guvernământ democratice instaurate în R.P.Română, comentând de pe poziții dușmănoase știrile instigatoare și provocatoare la adresa R.P.R. și a celorlalte state din țările lagărului socialist, transmise de posturile de radio imperialiste, citind și comentând o serie de materiale cu conținut dușmănos redactate de condamnatul VOICULESCU VASILE.

Învinuitul PLACINTEANU IOAN recunoaște în declarațiile sale că în perioada 1957-1958, cu prilejul întâlnirilor sale cu elementele menționate mai sus, întâlniri ce au avut loc la locuința condamnatului VOICULESCU VASILE, plecând de la comentarea știrilor transmise de posturile de radio imperialiste de care era pus la curent de nepotul său, învinuitul PLACINTEANU GHEORGHE, se calomnia regimul nostru democrat popular pe care-l califică că ar fi un regim de teroare unde ar lipsi cu desăvârșire libertatea de exprimare, scriere sau asociere, că poporul ar duce o viață de mizerie și că în R.P.R. s-ar efectua anumite arestări abuzive.

În cadrul acestor discuții dușmănoase - arată legionarul PLACINTEANU IOAN în declarațiile sale - mai susțineau că adevărata libertate ar exista numai în țările capitaliste, elogiind totodată acțiunile războinice întreprinse de cercurile conducătoare din aceste țări, acțiuni în care ei puneau o mare bază că vor contribui la schimbarea formei de guvernământ democratice instaurate în R.P.Română și la reinstaurarea regimului burghezo-moșieresc.

Activitatea infracțională desfășurată de legionarul PLACINTEANU IOAN, este recunoscută de acesta în declarațiile sale (dosar fila 11-83) declarații ce se coroborează cu cele ale coînvinuitului PLACINTEANU GHEORGHE (dosar fila 142-221) și probate cu ale martorilor VOICULESCU VASILE, PILAT CONSTANTIN și LAZARESCU SANDU (dosar fila 84-109).

2/. PLACINTEANU GHEORGHE, provine dintr-o familie de elemente dușmănoase fasciste, cum este însuși unchiul său numitul PLACINTEANU IOAN, cu care a întreținut strânse legături pînă în momentul cînd au fost arestați.

Susnumitul - după cum recunoaște în declarațiile sale, ca urmare a educației reacționare primită de la membrii familiei sale, inclusiv de la tatăl său - fost membru al P.N.L. după 23 August 1944, s-a postat pe o poziție dușmănoasă regimului democrat popular instaurat în R.P.România.

118
Astfel, așa cum s-a stabilit în cadrul anchetei penale, numitul PLACINTEANU GHEORGHE în perioada 1944-1947, pe când urma cursurile Facultății de Medicină din Cluj și apoi din Iași, s-a înconjurat de elemente reacționare ca și el, împreună cu care a desfășurat propagandă intensă de sprijinire a P.N.T. în special în campania alegerilor electorale din anul 1946 și de denigrare a Partidului Comunist Român și a programului său.

În orașul Iași, unde PLACINTEANU ION a locuit pînă în anul 1949, și-a format un alt cerc de elemente reacționare, fii de exploatatori și de membrii ai partidelor burgheze, elemente descompuse din punct de vedere moral, împreună cu care a desfășurat activitate de agitație contrarevoluționară, calomniind realizările regimului nostru și relațiile R.P. Române cu Uniunea Sovietică.

Începînd din anul 1951, cînd învinuitul PLACINTEANU GH. s-a stabilit în București, a venit în contact direct cu unchiul său legionar PLACINTEANU IOAN, cu care ori de cîte ori se întâlnea, calomnia regimul nostru, conducătorii de partid și de stat propagînd schimbarea formei de guvernămînt democratice, comentînd totodată în mod dușmănos știrile transmise de posturile de radio imperialiste cu care de obicei după cum recunoaște însuși susnumitul, venea el.

Învinuitul PLACINTEANU GHEORGHE recunoaște în declarațiile sale că și-a intensificat activitatea sa dușmănoasă împotriva regimului nostru, începînd din anul 1955, cînd în urma recăsătoriei sale cu numita LUPU COLLETTE, a venit în contact prin părinții acesteia cu mai multe elemente de naționale evrei, elemente ostile, în marea lor majoritate foști fabricanți și negustori ce în momentul de față sînt plecați din țară.

În cadrul întîlnirilor sale cu aceste elemente, PLACINTEANU GHEORGHE comenta știrile instigatoare și provocatoare transmise de posturile de radio imperialiste și pe baza acestor știri denigrau politica partidului nostru și realizările regimului.

Așa cum s-a stabilit în cadrul anchetei penale, PLACINTEANU GHEORGHE a colportat mai departe știrile instigatoare și provocatoare transmise de posturile de radio imperialiste pe care el le afla de obicei de la elementele reacționare cu care a venit în contact la locuința socrului său și în rîndul altor cercuri dușmănoase în care el s-a învîrtit pînă în momentul arestării sale, discutînd în mod ostil la adresa regimului nostru a cărui schimbare a propagat-o.

Astfel de discuții și comentarii dușmănoase PLACINTEANU GH. a avut în perioada anilor 1955-1959 și cu martorul TRODO-

În cadrul anchetei penale s-a mai stabilit că învinuitul PLACINTEANU GH. a avut manifestări dușmănoase prin care a calomniat realizările regimului nostru și pe conducătorii de partid și de stat și față de numita BARDOS EVA, cu care a avut legături de prietenie în perioada anilor 1957-1958.

Cu privire la manifestările dușmănoase pe care PLACINTEANU GH. le-a avut față de martora BARDOS EVA, aceasta, în procesul verbal din 11 sept. 1959, printre altele arată:

"Atunci când PLACINTEANU GH. calomnia regimul democrat popular instaurat în R.P.R. pe care îl caracterizează că ar fi un regim de teroare, afirma în mod dușmănos că acest lucru s-ar datoră Uniunii Sov. care după cum textual se exprima el "ne-ar fi coto-pit țara".

Cu privire la conducătorii de stat ai Uniunii Sovietice și ai R.P.R. PLACINTEANU GH. a adus o serie de calomnii folosind o serie de expresii ofensatoare încât ele nu pot fi redatăe".

Activitatea infracțională desfășurată de înv. PLACINTEANU GHEORGHE este recunoscută de acesta în declarațiile sale ce se coroborează cu cele ale coînvinuitului PLACINTEANU I. și ale martorilor BARDOS EVA și TEODOREANU ALEX. (Dosar fila 222-242).

În drept:

Faptele învinuiților PLACINTEANU ION și PLACINTEANU GH. de a fi desfășurat activitate de agitație contrarevoluționară în scopul schimbării formei de guvernământ democratice instaurate în R.P.R., constituie delictul de uneltire contra ordinii sociale, p.p. de art. 209 pct. 2 lit. a C.P. al R.P.R.

Față de cele de mai sus,

- D I S P U N -

Conf. art. 267² CPP al RPR, înaintarea dosarului de anchetă penală nr. 1573/1959, procurorului militar spre a dispune trimiterea în judecată și sesizarea instanței competente, privind pe învinuiții:

1. PLACINTEANU ION, legionar, fost profesor universitar în timpul regimului burghezo-moșieresc, născut la 15.II.1983 în Do-hoi, fiul lui Ion și Ecaterina, cu ultimul domiciliu în București str. Dr. Lister nr. 7, arestat la data de 24.III.1959, în baza mandatu-lui de arestare nr. pentru săvârșirea delictului de uneltire contra ordinii sociale, p.p. de art. 209 pct. 2 lit. a C.P. al RPR.

2. PLACINTEANU GHEORGHE, de profesie medic chirurg, născut la Iași, la 3 XII.1924, fiul lui Gheorghe și Clemansa, cu ultimul domiciliu în București Calea Victoriei nr.2, condamnat la 17 august 1959 la 5 ani închisoare corecțională prin sentința nr.1296 din 1959 pentru săvârșirea infracțiunii p.p. de art.268¹⁷ lit.a comb.cu art.267¹⁷ lit.c și cu H.C.M. nr.2145/1956, învinuit de săvârșirea infracțiunii p.p. de art.209 pot.2 lit.a C.P. al R.P.R.

- Persoane ce urmează a fi citate în instanță -

Invinuiți:

1. PLACINTEANU ION	- în prezent arestat la
MAI. dosar fila 2138.
2. PLACINTEANU GHEORGHE	- în prezent arestat la
MAI. dosar fila 139-226.

Martori:

Pentru învinuitul PLACINTEANU IOAN

1. LAZARESCU SANDU	- în prezent arestat la
M.A.I. dos. fila 84-90.
2. PILLAT CONSTANTIN	- în prezent arestat la MAI
dosar fila 91-97.
3. VOICULESCU VASILE	- în prezent arestat la MAI
dosar fila 98-109.

Pentru învinuitul PLACINTEANU GHEORGHE

1. BARDOS EVA	- domiciliată în Buc.str.
Vasile Lascăr nr.11
dos. fila 227-236.
2. TEODOREANU ALEXANDRU	- în prezent arestat la MAI
dosar fila 237-242.

Corpuri delictive găsite la locuința lui PLACINTEANU I.

- Trei buletine cu caracter mistico-religios cu conținut legionar.
- Se mențin măsurile asigurătorii luate prin ordonanțele de sechestrare emise pentru susnumiții învinuiți.
- Se fixează cheltuieli de urmărire penală ce urmează a fi suportate de învinuiți în suma de 200 lei pentru fiecare învinuit în parte.

Alte date

- a/. Infracțiunea a fost săvârșită în perioada 1953-1958.
- b/. Procesul penal s-a pornit din oficiu la data de 8 octombrie 1958.
- c/. Invinuiților li s-au prezentat ordonanțele de punere sub învinuire după cum urmează:

- PLACINTEANU ION la data de 18.XI.1959.

- PLACINTEANU GHEORGHE la data de 18.XI.1959.

d/. Mandatele de arestare au fost puse în aplicare după cu
urmează:

- PLACINTEANU ION la data de 24.III.1959.

- PLACINTEANU GHEORGHE la data de 18.VIII.1959.

e/. Materialele de anchetă penală au fost prezentate învi-
nuiților la data de:

- PLACINTEANU ION la data de 3.XII.1959.

- PLACINTEANU GHEORGHE la data de 2.XII.1959.

ANCHETATOR PENAL DE SECURITATE
CAPITAN

ss/Anghel Marin,

S E N T I N T A Nr.1140

Astăzi 17 decembrie 1959

Tribunalul Militar București, compus din:

Maior de Justiție	STOICA IOAN	Președinte
Căpitan	Radu Gheorghe	Asesor Popular
Căpitan	Pop Teodor	Asesor popular
Maior de Justiție	Răsuceanu Mihai	Procuror militar
-	Nicolaescu Daniel	Secretar

S-a întrunit în ședința publică, cu respectarea dispozițiilor legale, în scopul de a soluționa cauza privitoare pe:

1.- Civ. PLACINTEANU I. IOAN, născut la 15 februarie 1893, în Dorohoi, fiul lui Ioan și Ecaterina, de profesiune pensionar, în trecut fost profesor universitar, căsătorit, nu are copii, avere personală nu are, condamnat declară că nu a mai fost, studii posedă doctoratul în fizică și matematici, aparține de Comisariatul Militar al raionului Lenin, cu ultimul domiciliu în București, str. Dr. Lister nr. 7, raionul Lenin, în prezent arestat la U.M. 0123/0 Buc., în baza mandatului de arestare preventiv nr. 185/P din 25 martie 1959;

2.- Civ. PLACINTEANU GH. GHEORGHE, născut la 03 decembrie 1924, în Iași, fiul lui Gheorghe și Clemanse, de profesiune medic, divorțat, avere personală nu are, situația militară satisfăcută, aparține de Comisariatul Militar al raionului 1 Mai, studii posedă Facultatea de Medicină Umană, condamnat a mai fost prin sentința nr. 1296 din 17 august 1959 a Trib. Popular al raionului Tudor Vladimirescu, la 5 ani î.c. pentru infracțiunea de complicitate la speculă, pedeapsă ce se află în curs de executare în baza mandatului de executare nr. 1522 din 18 aug. 1959; cu ultimul domiciliu în București, Calea Victoriei nr. 2, raionul T. Vladimirescu.

- ambii învinuiți pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale, p.p. de art. 209 pct. 2 lit. a c.p.

Președintele, confirmându-se disp. art. 262 c.j.m. a ordonat ca inculpații să fie introduși în sala de ședință. Aceștia, prezentându-se în instanță, în stare de arest, sînt asistați de apărătorii lor, după cum urmează:

- Inculpatul Plăcinteanu Ion de avocat din oficiu Petrescu Gheorghe, iar
- Inculpatul Plăcinteanu Gheorghe de avocatul din oficiu Dumitrescu George, ambii din Colegiul de avocați București.

Președintele a stabilit identitatea inculpaților, care este menționată în interogatoriile anexate la dosarul cauzei.

Secretarul a făcut apelul martorilor acuzării propuși în cauză, conform c.j.m., inveterând instanței că martorii: Iăzărescu Sandu, Pillat Constantin, Voiculescu Vasile și Bardoș Eva sînt prezenți, lipsă fiind martorul Teodoreanu Alexandru zis Păstorel.

Președintele a dispus ca martorii prezenți să părăsească sala de ședință și să se nu se îndepărteze de la locul anume destinat, fără incuviințarea sa.

S-a dat citire de către secretar, a actului de trimitere în judecată și piesele din dosar, iar președintele a procedat conform art. 269 c.j.m. la luare interogatoriilor inculpaților pe rînd și separat, punîndu-li-se în vedere dovezile faptului ce li se aduce în sarcină, cerîndu-le totodată să spună ceea ce este util apărării lor.

S-a procedat apoi la audierea martorilor prezenți, ale căror dispoziții au fost reproduse în rezumat de către secretar conform art. 279 c.j.m., anexîndu-se la dosarul cauzei, după ce au fost semnate de aceștia, contrasemnate de secretar și vizate de președinte.

După audierea martorilor acuzării, președintele a pus în discuția părților eventualele probe în plus ce au de formulat, precum și situația lipsei martorului acuzării Teodoreanu Alexandru.

Procurorul militar, avînd cuvîntul, declară că nu are probe de solicitat în plus și în acelaș timp că renunță la martorul acuzării lipsă.

Avocat Petrescu Gheorghe, și avocat Dumitrescu George, în numele inculpaților, au declarat că nu au probe de solicitat.

Inculpații, avînd cuvîntul, au declarat că se raliază la cele susținute de apărătorii lor.

Tribunalul ia act de cererea părților și dispune continuarea dezbaterilor.

Data și citită în ședință publică astăzi 17 decembrie 1959

S-a dat apoi cuvîntul procurorului militar, care în concluziunile sale orăle a susținut vinovăția ambilor inculpați, arătînd starea de fapt reținută prin concluziile de învinuire, care a fost dovedită și în instanță prin confirmarea acesteia în total.

Procurorul militar a arătat probele administrate la anchetă referitor la inculpatul Plăcinteanu Ion, precum și încercarea acestuia de a le diminua în fața instanței, încercări rămase fără rezultat, ele fiind combătute cu tărie prin probe cu martori. Aceștia atît la primele cercetări, cît și în fața instanței, au învederat în mod amănunțit faptele comise de către inculpat. De asemeni, procurorul militar arată recunoașterea totală atît la primele cercetări, cît și în fața instanței, a inculpatului Plăcinteanu Gheorghe, recunoaștere ce se coroborează atît cu arătările coinculpatului Plăcinteanu Ion, cît și cu depoziția martorei Bardos Eva audiată în instanță.

După ce a făcut analiza în drept a faptelor ce li se impută ambilor inculpați, procurorul militar arată că sînt întru-nite elementele constitutive ale infracțiunii imputate și solicită instanței condamnarea ambilor inculpați cu confiscarea totală a averii lor personale.

Av. Petrescu Gheorghe, pentru inculpatul Plăcinteanu Ion, a susținut că acesta a fost un profesor de valoare în trecut, care însă a comis faptele ce i se impută și care sînt recunoscute de el.

După ce apărarea a arătat instanței importante funcțiuni pe care inculpatul le-a deținut și în timpul regimului democrat-popular - respectiv după 23 August 1944, solicită instanței a se avea în vedere pe lîngă fapta comisă de inculpat, și de dispozițiunile prev. de art. 21 c.p., precum și de circumstanțele subiective, fiind un om în vîrstă și bolnav. Dacă nivelul său profesional era destul de ridicat, nivelul politic nu era în aceeași măsură și părerea sa era că tot ce discuta, aceasta se făcea în mod critic, însă nu este mai puțin adevărat că problemele politice discutate, constituia infracțiune în sine.

Pentru toate aceste considerente, apărarea solicită a se avea în vedere toate elementele care conduc la o justă dozare a pedepsei.

Av. Dumitrescu George, pentru inculpatul Plăcinteanu Gh., arată că acesta a recunoscut faptele ce i se impută și că ele sînt bine dovedite. Apărarea susține că inculpatul a comis aceste fapte între anii 1954-1957, atunci cînd se afla sub influența cercului de oameni ce veneau în casa socrului său, de la care afla diferite știri, pe care apoi le transmitea celorlalți, ca venind din partea sa. Solicită a i se aplica o pedeapsă prin prisma disp. art. 21 c.p., adică a se ține seama de limitele pedepselor fixate de lege, de gradul de pericol social pe care îl

prezintă infracțiunea și infractorul și în special de împrejurările în care infracțiunea a fost săvârșită.

După ce spărarea a vut ultimul cuvânt, președintele a întrebat pe inculpați dacă mai au ceva de adăugat în apărarea lor, la care aceștia au declarat cele ce urmează:

- Inculpatul Plăcinteșanu Ion a arătat că faptele sînt identice cu cele arătate în concluziile de învinuire scrise și orale ale procurorului militar și că în profesional a avut o activitate multiplă, dar aceasta nu constituie o scuză față de faptele sale. Mai arată că în perioada anilor 1940-1944-respectiv în 1943 - fiind solicitat de tov.Niculi de la Iași pentru a depune ca martor al apărării într-un proces privind comuniști din ilegalitate, printre care un carecare Sindrilaru, acesta conștient de activitatea sa democratică și ca om, s-a prezentat ca martor al apărării în proces și intervenind pe lîngă președintele Curții Marțiale de la Iași, a scăpat pe acesta să nu fie condamnat la moarte.

După ce repetă că această activitate a sa nu-l scuză cu nimic față de infracțiunea comisă, cere instanței o apreciere justă a faptelor sale, arătînd că este bolnav și bătrîn, avînd tensiunea 24.

- Inculpatul Plăcinteșanu Gheorghe arată că faptele puse în sarcina sa sînt clare și că nu are nimic de cerut instanței, rugînd numai ca după pronunțarea pedepsei, să fie trimis la muncă pentru a se reabilita.

Tribunalul s-a retras apoi în camera de consiliu, spre a delibera asupra culpabilității și aplicațiunii pedepselor.

T R I B U N A L U L

Deliberînd în conformitate cu prevederile c.j.m. :

Asupra actului de sezișare din 03.decembrie 1959 al M.A.I. Direcția Anchete Pensale și confirmate la 08 decembrie 1959 de Procuratura Militară București - împotriva civ.Plăcinteșanu Ioan și Plăcinteșanu Gh.Gheorghe, ambii învinuiți pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale, prev.și ped.de art.209 pct.2 lit.a c.p.

Avînd în vedere concluziunile orale ale procurorului militar, precum și susținerile inculpaților, făcute personal și prin apărătorii lor, în fața instanței, în ședință publică;

Avînd în vedere că din instrucția orală, urmată în cauza în ședință publică, cît și din actele de la dosar, care au fost puse în discuția părților în ședință publică, se constată următ.:

IN FAPT:

1.- PLACINTEANU I. IOAN, vechi politician, în anul 1919 se înscrie în Partidul Național Liberal, unde activează pînă în anul 1928, cînd demisionează și își oferă serviciile sale Partidului Național Tărănesc.

În cadrul ajutorului ce-l dădea acestui partid, în anul 1937 scrie un articol în ziarul "Adevărul", împotriva legionarilor, articol care i-a atras ura acestora împotriva sa materializată prin unele amenințări.

Intrucît inculpatul era atras de unele idei și teorii fasciste, de pe vremea cînd își făcuse studiile de specializare în Germania, în cursul anului 1939, participă la expunerea unor lecții cu caracter fascist, ce s-au ținut la Școala Superioară Politică din Berlin.

Încurajat de expansiunea Germaniei hitleriste, care începuse în anul 1938 și văzînd ca partid de viitor pe legionari, reîntorcîndu-se în țară, inculpatul după ce își adună materialul documentar adecuat, a scris cîteva articole pe care le-a publicat în ziarul "Porunca vremii" și prin care a elogiat acțiunile Germaniei hitleriste.

Paralel cu această activitate, inculpatul Plăcînțeanu Ion stabilește unele legături cu o serie de conducători ai Germaniei hitleriste la București.

Datorită sprijinului dat mișcării legionare, prin activitatea sa de propagator al ideilor acestora, pe de o parte, iar pe de altă parte, prin ajutorul moral și material pe care l-a dat profesorului universitar Găzderu, comandantul legionar al Univ. din Iași, în anul 1940 cînd legionarii au venit la putere, a fost numit în funcția de decan al Facultății de Științe de la Iași.

În perioada guvernării legionare, el și-a manifestat atașamentul față de acțiunile acestei mișcări (Telegrama în copie la dosar fila 128).

După 23 August 1944, inculpatul deținînd mai departe funcții în învățămîntul superior la diferite institute, printre care și la Academia Militară Tehnică, s-a menținut pe aceleași poziții ideologice, formîndu-și un cerc de elemente reacționare, ca: dr. Voiculescu Vasile, Pillat Constantin, Lăzărescu Sandu și nepotul său Plăcînțeanu Gheorghe, împreună cu care în perioada anilor 1956-1958 a desfășurat o activitate de agitație contrarevoluționară.

Astfel, împreună cu cei de mai sus, inculpatul Plăcințeanu Ion a calomniat regimul democrat-popular din țara noastră înfățișându-l ca un regim de oprimare.

În activitatea de penagrire a crînduirii de stat din R.P.R., inculpatul împreună cu elementele menționate, a purtat discuții prin care a elogiat modul de viață din țările imperia-
liste, afirmînd că în aceste țări nivelul de trai este mai ri-
dicat decît la noi, a comentat știrile transmise de posturile
de radio imperialiste, în mod defavorabil regimului din țara
noastră și a susținut că în R.P.R. s-ar fi făcut arestări abu-
zive.

În discuțiunile purtate, inculpatul Plăcințeanu Ioan
a abordat și problema eventualității izbucnirii unui război între
forțele lagărului imperialist și țările lagărului socialist, ră-
zboi ce ar urma, după părerea lui, să fie declanșat de Germania
occidentală.

Interogat la primele cercetări (f.11-83 vol.1) cît și în
ședință publică (f.10 vol.2), inculpatul recunoaște faptele sale
recunoaște ce se coroborează cu arătările coinculpatului
Plăcințeanu Gheorghe, la primele cercetări (f.142-221 vol.1),
cît și în ședință publică (f.11 vol.2), precum și cu depozitiile
martorilor audiați la primele cercetări și în ședință publică:
Voiculescu Vasile, Pillat Constantin și Lăzărescu Sandu (filele
84-109 vol.1 și 12-14 vol.2 dosar).

Astfel, martorul Lăzărescu Sandu, în depozitia dată
în fața instanței (f.12 vol.2), arată că în perioada anilor
1957-1958 l-a întîlnit pe inculpatul Plăcințeanu Ioan de circa
3-4 ori în casă la dr.Voiculescu Vasile, unde odată s-au purtat
discuții politice cu caracter resoționar. Cu această ocazie, in-
culpatul a făcut un pronostic politic, afirmînd că Germania occi-
dentală înarmată de statele imperialiste, va declanșa la început
un război local împotriva Germaniei răsăritene, pe care o va în-
vinge, schimbînd astfel echilibrul de forțe al lagărului imperialist
în dauna celui socialist și că după acest început, războiul se va
generaliza și se va răsfrînge și asupra țărilor din răsăritul
Europei.

Tot cu această ocazie inculpatul a discutat nefavorabil
Instrucțiunile Ministerului Culturii referitoare la dreptul de
autor.

Martorul Pillat Constantin arată că la cunoscut pe inculpat
în anul 1956-1957, în casă la dr.Voiculescu Vasile și pînă la

data arestării, l-a întâlnit de vreo 4 ori. Cu ocazia acestor întâlniri s-au purtat discuții politice, când s-a calomniat regimul politic din țara noastră.

În acest sens martorul arată că inculpatul afirma că prin procesul de înarmare a Germaniei occidentale, imperialiștii vor câștiga un element de forță în plus față de lagărul socialist care fie prin război, fie prin presiuni diplomatice, va ceda forțele imperialiste și atunci se va schimba și la noi regimul actual, care îngreșește libertatea și micșorează nivelul de trai. Martorul citat mai arată că aceste discuții se duceau în colectiv (fils 13 vol.2).

Martorul Voiculescu Vasile arată că inculpatul Plăcinteanu Ion l-a vizitat de mai multe ori la domiciliul său, în perioada 1956-1958, dat fiind situația sa de rudă prin alianță cu aceasta și că uneori, în cadrul acestor vizite, s-au purtat și conversații politice. Martorul nu-și reamintește concret la ce se refereau aceste discuții și apreciază că a fost mai mult vorba de o trecere în revistă a întâmplărilor vremii. Precizează însă martorul că nu totdeauna aceste conversații erau favorabile regimului din R.P.R., dând ca exemplu discuția asupra pretinsei lipse de libertate a scrisului, când toți cei ce au participat la această discuție (Pillat C-tin și Iăzărescu Sandu) au fost la unison, în a arăta că în R.P.R. nu ar exista libertatea scrisului.

Față de probele de mai sus, instanța reține ca dovedite în sarcina inculpatului Plăcinteanu Ion faptele imputate.

2.- PLACINTEANU GH. GHEORGHE, în prezent arestat în executarea unei pedepse de 5 ani î.c. pronunțată de Tribunalul Popular al raionului T. Vladimirescu, pentru infracțiunea de complicitate la speculă cu obiecte provenite din țările capitaliste.

Susnumitul, în perioada studiilor universitare a întreținut strânse legături cu unele elemente reacționare, sprijinind activitatea acestora.

Astfel, în toamna anului 1946, pe când era student la Facultatea de Medicină din Iași, a sprijinit în campania electorală acțiunile Partidului Național Țărănesc.

După ce s-a stabilit în București, în 1954 a reluat legăturile cu coinculpatul Plăcinteanu Ioan, cu care pînă la data arestării a purtat o serie de discuții cu caracter ostil la adresa regimului nostru democrat-popular.

Inculpatul și-a intensificat activitatea dușmănoasă, începînd din anul 1955, cînd în urma recăsătoririi sale cu numita Lupu Collette, a venit în contact prin părinții acestia, cu mai multe elemente de naționalitate evrei, elemente ostile în marea lor majoritate foști fabricanți și negustori, care în prezent mai sînt în țară. Aflînd de la aceștia o serie de știri tendențioase; inculpatul le-a transmis unchiului său, coinculpatul Plăcînțeanu Ioan, cu care le-a comentat în mod dușmănos.

Cunoscîndu-l la atelierul sculptorului Vlad Ion pe numitul Teodoresanu Alexandru, s-a înfrîntenit cu acesta, în urma cărui fapt a purtat discuții ostile, comentînd o serie de știri de la posurile de radio imperialiste.

Tot cu aceste ocazii, inculpatul califica regimul din țara noastră ca un regim de oprimare, unde nu ar exista libertatea întrunirilor, a expunerilor și a scrisului.

În timpul evenimentelor din R.P. Ungaria, inculpatul a comentat în mod favorabil acțiunile contrarevoluționarilor, sperînd ca acestea să se extindă și în celelalte țări socialiste.

Tot cu privire la evenimentele din R.P. Ungaria, inculpatul a afirmat în fața numitului Teodoresanu Alex. și Bardoș Eva, că poporul maghiar s-ar fi răsculat, deoarece nu ar mai fi putut suporta teroarea dezlănțuită de comuniști.

Legat de libertatea scrierilor, inculpatul a afirmat că literatura noastră este dirijată de U.R.S.S., că scriitorii noștri nu scriu din convingere, ci forțați de îngrîurări, căci altfel mori de foame.

În privința libertății din R.P.R., inculpatul a afirmat că aceasta este stîrbită, întrucît nu există decît un singur partid că adevărata libertate ar fi în țările capitaliste, unde sînt și partide de opoziție. A mai afirmat de asemeni că nivelul de trai din țara noastră ar fi mai scăzut ca în țările capitaliste că din punct de vedere economic sîntem dependenți de U.R.S.S. și a calomniat principiul leninist al conducerii colective.

Despre conducătorii de partid și de stat din R.P.R., inculpatul Plăcînțeanu Gheorghe a afirmat că între aceștia ar avea loc o luptă surdă pentru putere.

Interogată la primele cercetări (f.142-221 vol.1) cît și în ședință publică (f.11 vol.2), inculpatul recunoaște faptele ce i se impută, recunoaștere ce se coroborează cu arătările coinculpatului Plăcînțeanu Ion la primele cercetări (f.11-83 vol.) și în ședință publică (f.10 vol.2) și depozitiile martorilor

Teodoreanu Alexandru zis Păstorel și Bardoș Eva, la primele cercetări (f.222-242 vol.), iar ultima și în ședință publică publică (f.15 vol.2).

Martora Bardoș Eva, în depoziția sa dată în fața instanței, în ședință publică, arată că îl cunoaște pe inculpatul Plăcințeanu Gheorghe din anul 1957, întâlnindu-se deseori cu care ocazii au purtat discuții în legătură cu politica internă și internațională, precum și despre literatură.

Martora precizează că în aceste discuții, inculpatul se arată nemulțumit de felul de conducere a guvernului, afirmând că statul nostru este dirijat din punct de vedere politic de URSS.

În același sens discutau și despre literatură, susținând că ar fi dirijată, iar scriitorii nu s-ar bucura de libertatea scrisului.

Față de martoră inculpatul și-a manifestat admirația cu privire la contrarevoluția din R.P.Ungaria, susținând că românii ar fi lași și că nu ar fi în stare să facă ce s-a făcut în Ungaria, manifestându-și dorința de a avea loc și în R.P.R. astfel de evenimente.

Tot față de martoră, inculpatul a calomniat pe conducătorii de guvern și de stat prin expresii nepotrivite.

Martorul Teodoreanu Alexandru zis Păstorel, audiat la primele cercetări (f.237-242 dosar vol2) arată că inculpatul Plăcințeanu Gheorghe a afirmat în fața sa, în discuțiile purtate asupra evenimentelor din R.P.Ungaria din toamna anului 1956, că poporul maghiar ar fi un popor violent și șovin, care n-ar tolera "teroarea comunistilor", însă poporul român este un popor las și tolerant.

De asemenea, inculpatul a afirmat că țările capitaliste un șomer ar trăi mai bine decât un muncitor în R.P.R.

Tot martorul Teodoreanu Alexandru arată că Plăcințeanu Gheorghe avea ca obicei atunci când se întâlneau și după ce se salutau, să spună: "Ai auzit ce s-a mai petrecut, ce a spus la radio cutare persoană din țările capitaliste?", crezându-se totdeauna ca unul e bine informat.

Față de probele de mai sus, instanța reține pe deplin dovedită în sarcina sa fapta imputată.

ÎN DREPT:

Având în vedere că inculpații: Plăcințeanu Ioan și Plăcințeanu Gheorghe au fost trimiși în judecată pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale, prev. și ped.

de art.209 pct.2 lit.a c.p. și că în împrejurările arătate în sarea de fapt, în perioada anilor 1956-1958, au desfășurat activitate de agitație și propagandă în sensul că au calomniat regimul democratic-popular din R.P.R., au elogiat modul de viață din țările capitaliste și contrarevoluția din R.P.Ungaria au comentat în mod dușmănos știrile trasemise de posturile de radio imperialiste și au preconizat izbucnirea unui război mondial, din partea țărilor imperialiste, care să ducă în cele din urmă la schimbarea formei de guvernământ din țara noastră. Considerând că prin toate aceste acțiuni inculpații au creat o stare de spirit nesănătoasă, făcând astfel agitație din care ar fi putut rezulta un pericol pentru securitatea statului, instanța constată deci că elementele constitutive ale infracțiunii de uneltire contra ordinii sociale, prev. și ped.de art.209 pct.2 lit.a c.p. sînt întrunite, existînd latura obiectivă a infracțiunii, în sensul că inculpații prin viu grai au propagat mai multe persoane, o serie de idei și puncte de vedere, care reprezintă un pericol pentru securitatea statului.

Latura subiectivă a infracțiunii, dedusă din materialitatea faptelor, este întrunită în speță, deoarece inculpații prin propagarea ideilor și punctelor de vedere arătate, îndreptate împotriva formei de guvernământ cît și a securității R.P.R., au prevăzut caracterul socialmente periculos al urmărilor faptelor și au voit ca aceste urmări să aibă loc.

Văzînd că dispozițiunile art.25 pct.6 al.1 c.p., art.304 și 463 c.j.m., instanța urmează a face în cauză aplicațiunea acestor texte.

În ceea ce privește peminculpatul Plăcințeanu Gheorghe instanța urmează a face aplicațiunea în cauză și a dispozițiunilor art.320 al.2 pr.pen.

Pentru aceste motive, tribunalul în unire cu concluziunile procurerului militar, cu unanimitate de voturi, declară culpabili pe civ.Plăcințeanu I.Ioan și Plăcințeanu Gh.Gheorghe, ambii pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale, prev.și ped. de art.209 pct.2 lit.a c.p.

Avînd în vedere că nu există circumstanțe atenuante în favoarea inculpaților.

În consecință,

TRIBUNALUL
ÎN NUMELE POPORULUI
HOTĂRĂȘTE :

Cu unanimitate de voturi, făcînd aplic.art.209 pct.2 lit.a

c.p., 25 pct.6 al.1 c.p.comb.cu art.30 și urm.Codul Fam.,art. 304 și 463 cjm, condamnă pe civ.PLACINTEANU I.IOAN la 10 (zece) ani închisoare corecțională și 4 (patru) ani interdicție corecțională, cu suspendarea exercițiului drepturilor prev.de art. 58 pct.2-4 c.p., pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale.

Se dispune confiscarea totală a averii personale a condamnatului.

I se compută detenția preventivă de la 24 martie 1959.

Il obligă la 250 (douăsutecincizeci) lei cheltuieli de judecată.

Cu unanimitate de voturi, făcînt aplic.art.209 pct.2 lit.a c.p.,25 pct.6 al.1 c.p., 304 și 463 cjm, condamnă pe civ. PLACINTEANU GH.GHEORGHE la 10 (zece) ani î.c. și 4 (patru) ani interdicție corecțională, cu suspendarea exercițiului drepturilor prev.de art.58 pct.2-4 c.p., pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale.

Se dispune confiscarea totală a averii personale a condamnatului.

În baza art.320 al.2 c.pr.pen.se dispune arestarea condamnatului.

Il obligă la 250 (douăsutecincizeci) lei cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs.

Data și citită în ședință publică, astăzi 17.XII.1959.

P R E S E D I N T E
Maior de Justiție
ss/I.Gh.Stoica

ASESORI POPULAR:
ss/ opt. indescifrabil
opt. indescifrabil

Secretar
ss/indescifrabil

TRIBUNALUL MILITAR AL REG.II-a MILITARA
- Colegiul de Recurs -

Dosar nr.3401/1959

D E C E Z I U N E A Nr.3101

Astăzi 21 decembrie 1959

Tribunalul Militar al Reg.II-a Militară-colegiul de
recurs - compus din :

Președinte :	Col.de Just.	Dimitriu Adrian
Judecător :	Maior	Just.Lavrov George
Acesori	Maior	Olaeru Dumitru
populari :	"	Murani Paul
	"	Preda Virgil
Procuror "	Maior just.	Răsuceanu Mihai
Secretar de sedință:		T.Petrescu Joițeanu

. . .

A luat în cercetare în ședință publică recursurile
declaratate de către:

1/ PLACINTEANU I.ION, născut la 15 februarie 1893 în
Dorohoi, fiul lui Ioan și Ecaterina, pensionar, fost profesor
univ.căsătorit fără copii, fără avere, studii doctoratul de
fizică și matematici, cu domiciliul în București str.Dr.Lister
nr.7 raionul Lenin în prezent arestat;

2/ PLACINTEANU GheORGHE, născut la 3 decembrie 1924
în Iași, fiul lui Gheorghe și Clemance, medic, divorțat, fără
avere serviciul militar satisfăcut, studii facultatea de medici-
nă umană, cu domiciliul în București, Cal.Victoriei nr.2 raionul
T.Vladimirescu, în prezent arestat, în executarea unei pedepse
de 5 ani î.c. dată de Trib.Popular raion T.Vladimirescu, prin
sentința nr.1522 din 18.08.1959, pentru complicitate la speculă
ambii declarând recurs împotriva sentinței nr.1140 din 17.XII.
1959 pronunțată de Trib.Mil.Buc.,

Recurenții au fost prezentați de apărătorii lor numiți
din oficiu și anume avocat Petrescu Gh.pentru recurentul
Plăcințeanu Ion, și avocat Dumitrescu George pentru recurentul
Plăcințeanu Gh. Procedura completă.

S-a ascultat raportul prezentat de maior de justiție
Lavrov George.

Reprezentanții recurenților au invocat în susținerea
recursurilor, netemeinicia sentinței sub aspectul sancțiunilor
arătând că pedepsele sînt disproporționate față de împrejurările
de fapt și de circumstanțele personale ale recurenților și au
cerut în concluziuni redozarea pedepselor aplicate de instanța
de fond.

Procurorul militar a pus concluziuni de respingerea
recursurilor inculpaților ca nefondate, arătând că instanța de

126

fond reținând just starea de fapt, a aplicat pedepse proporționale cu faptele și cu pericolul social, astfel că sentința este legală și temeinică.

După care,

T R I B U N A L U L :

Deliberând în secret asupra recunoașterilor de față:

Constată că prin sentința nr. 1140 din 17 decembrie 1959 Trib. Mil. București a condamnat pe Plăcinteanu I. Ion și pe Plăcinteanu Gh. Gheorghe la câte 10 ani i.c., câte 4 ani interdicți corecțională, cu suspendarea exercitiului drepturilor prev. de art. 58 pct. 2-4 c.p. și cu confiscarea totală a averii personale, pentru uneltire contra ordinii sociale p.p. de art. 209 pct. 2 lit. a c.p.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut în sarcina inculpaților Plăcinteanu Ion și Plăcinteanu Gheorghe, faptul că au purtat discuții dușmănoase, preconizând schimbarea regimului nostru, că au proferat calomniile la adresa realizărilor din țara noastră, au elogiat acțiunile contrarevoluționare, din Ungaria, au audiat posturile de radio imperialiste difuzând aceste știri în rîndul unui cerc de intelectuali; făcînd comparații defavorabile țării noastre cu privire la nivelul de trai, la libertatea presei etc.,

Impotriva acestei sentințe ambii inculpați au declarat recurs, cerînd redozarea pedepselor.

Avînd în vedere motivul unic și comun de recurs formula de inculpați și analizînd probele cauzei, tribunalul constată că judecătorii fondului au reținut în mod just faptele ambilor inculpați de a fi purtat discuții ostile la adresa regimului nostru preconizînd schimbarea orînduirii sociale în urma unui război dezlănțuit de imperialiști, de a fi calomniat realizările poporului muncitor și politica guvernului nostru, de a fi audiat și difuzat știrile transmise de posturile de radio imperialiste.

Aceste fapte au fost reținute atît pe baza recunoașterilor depline ale inculpaților din fața instanței și de la orănelor de anchetă, cît și pe baza depozițiilor martorilor Barboș Eva, Teodorescu Alexandru, Lăzărescu Sandu, Pillat C-tin și alții audiați la cercetări și în instanță.

Văzînd periculozitatea faptelor săvîrșite de inculpați care au purtat aceste discuții dușmănoase o lungă perioadă de timp în 1957-1959 și față de multe persoane, încercînd să răspîndească în jurul lor ideea neîncrederii în trăinicia regimului nostru și să creeze o stare de spirit potrivnică orînduirii sociale din țara noastră.

Văzînd și împrejurarea că inculpatul Plăcinteanu Ion este un vechi politician liberal, legionar, autor a unor articole cu conținut fascist, iar inculpatul Plăcinteanu Gheorghe proveni dintr-o familie burgheză, are și antecedente penale fiind condamnat pentru complicitate la speculă, instanța apreciază că pedepsele aplicate de judecătorii fondului sînt juste și bine proporționate, nefiind cazul reducerii lor.

Așa fiind, motivul comun de recurs formulat de inculpați apare nefondat și cătă a fi respins, menținîndu-se ca temeinică și legală sentința de condamnare pronunțată de instanța de fond.

./.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL

În numele poporului

DECIDE :

Respinge ca nefondate recursurile declarate de către inculpații Plăcinteanu I. Ion și Plăcinteanu Gh. Gheorghe împotriva sentinței nr. 1140 din 17.XII.1959 pronunțată de Trib. Mil. Buc.

Il obligă să plătească fiecare dintre recurenți câte 50 (cincizeci) lei cheltuieli de judecată.

Data și citită în ședință publică astăzi 21.XII.1959 la București.

P R E S E D I N T E

Col. de Justiție

ss/Dimitriu D. Adrian

JUDECATOR

Maior de Justiție

ss/Lavrov George

Maior ss/Olariu Dumitru

Asesori: Maior ss/ Murani Paul

Maior ss/ Preda Virgil

Secretar

ss/T. Petrescu Joiteanu

MOTIVE DE CASARE

depuse de inculpatul PLACINTEANU GH.GHEORGHE în susținerea recursului declarat împotriva sentinței nr.1140/1959 a Tribunalului Militar București.

ENUNȚARE: Art.400/2 pr.penală.Hotărîre netemeinică prin aceea că:
- soluția nu este justă, pedeapsa fiind disproporționată.

DEZVOLTARE: Plăcinteanu Gh.Gheorghe a fost condamnat prin sentința nr.1140 din 17.XII.1959 a Trib.Mil.București la 10 ani f.c. și 4 ani interdicție corecțională pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale conf.art.209 pct.2 lit.a C.P. și anume pentru faptul că în perioada anilor 1956-1958 a desfășurat activitate de agitație și propagandă în sensul că a calomniat regimul democratic-popular din R.P.R., a elogiât modul de viață din țările capitaliste și contrarevoluția din R.P.Ungaria, a comentat în mod dușmănos știrile transmise de posturile de radio imperialiste și a preconizat izbucnirea unui război mondial din partea țărilor capitaliste, care să ducă în cele din urmă la schimbarea formei de guvernământ din țara noastră.

Starea de fapt reținută de instanța de fond a fost stabilită pe baza probelor administrate în fața anchetei și în fața instanței, fiind recunoscută în mod constant de către inculpat cu ocazia interogatoriilor luate și în special cu ocazia interogatoriului luat în ședința dela 17 decembrie 1959, precum au fost confirmate de coinculpatul Plăcinteanu Ion și prin declarațiile martorilor audiați în cauză atât la anchetă cît și în fața instanței de judecată.

Din acest punct de vedere activitatea stabilită prin probele dosarului și reținută în sarcina inculpatului constituie o activitate ce realizează în mod just latura obiectivă a infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată și condamnat.

Deasemeni, elementele infracțiunii reținută sînt întrunite încît din punct de vedere al legalității al hotărîrii și al temeiniciei ei, nu avem de făcut obiecțiuni.

În ceea ce privește însă pedeapsa socotim că aceasta este disproporționată, în conformitate cu dispoz. art.21 c.p.fată de împrejurările în care a fost consumată infracțiunea și de situația personală a infractorului.

S-a stabilit din probele dosarului că activitatea infracțională a inculpatului a fost desfășurată în perioada anilor 1956-1958.-

Deasemeni din probele dosarului rezultă că inculpatul după venirea sa în București și în special prin căsătoria sa cu Colett Lupu, a avut ocazia să vină în legătură permanentă cu cercuri reacționare, membrii familiei soției sale, majoritatea foști comercianți și industriași care erau preocupați să plece din țară și în întâlnirile cu aceștia ascultau știrile posturilor de radio imperialiste pe care apoi Plăcinteanu Gheorghe le colporta și le comenta cu alte persoane prieteni de ai lui personal.

Deasemeni în legăturile sale de familie cu inculpatul Plăcinteanu Ion, recurentul Plăcinteanu Gheorghe a avut ocazia să comenteze și să facă discuții ositile regimului nostru desfășurând astfel o activitate permanentă în acest sens.

Din aceste împrejurări rezultă că activitatea lui infracțională a fost desfășurată în general din cauza legăturilor de familie pe care le-a avut și a cercurilor reacționare pe care le-a frecventat în cadrul familiei lui și a familiei soției.

Din comportarea lui atât în fața anchetei cât și în fața instanței a reeșit o atitudine consecventă de a mărturisi adevărul și a nu căuta să îngreuneze cercetările și stabilirea faptelor pentru care a fost pus sub inculpare.

Pentru aceste considerațiuni, ținând seama de împrejurările în care a fost consumată și atitudinea lui în tot cursul procesului socotim că pedeapsa aplicată este disproporționată și solicităm admiterea recursului și în fond redozarea pedepsei.

LA LUPTA ACTIVA PENTRU PACE

pt. Plăcinteanu Gh. Gheorghe
George Dumitrescu
a v o c a t

Dosar Nr.3401/1959

MOTIVE DE RECURS

depuse de recurentul inculpat PLACINTEANU ION,
impotriva sentinței penale nr.1140/17 decembrie
1959

Situația de fapt:

Prin sentința penală Nr.1140 din 17 decembrie 1959,
recurentul inculpat Plăcințeanu Ion a fost condamnat la:

- 10 ani închisoare corecțională;
- 4 ani interdicție corecțională cu suspendarea exercițiului dreptului prevăzute de art.58 pct.2-4 C.P. pentru infracțiunea de umiltire contra ordinii sociale p.p.de art.209 pct.2 lit.a C.P.
- și confiscarea totală a averii condamnatului.-

MOTIVE DE RECURS

Violarăa dispoz.art.400/2 c.pr.pen.în sensul că instanța de fond a pronunțat o sentință netemeinică sub aspectul proporționalizării pedepsei în lumina aplicării dispoz.art.21 c

Instanța de fond prin sentința recurată l-a condamnat pe recurentul inculpat.Plăcințeanu Ion la 10 ani î.c.,fără să țină seama de circumstanțele subiective ale persoanei și de împrejurările în care au fost săvârșite infracțiunile așa cum s-a arătat și cum rezultă din actele dosarului.-

Din actele dosarului rezultă că recurentul inculpat în perioada regimului nostru democrat popular a avut și o activitate pozitivă fiind posesor la Academia Militară Tehnică, cercetător la Academia R.P.R.la Institutul de Metrologie, etc.și în acelaș timp a dat publicității și o serie de lucrări cu caracter științific, fapte care însă așa cum a arătat și inculpatul în ultimul său cuvînt nu scuză cu nimic manifestările sale de agitație pe care le-a săvîrșit.

Deasemenea, la toate acestea se mai adaugă și împrejurarea că recurentul inculpat este în vîrstă de 66 ani, cu o veche mentalitate și educație supusă influenței adînci a concepției fasciste. Deasemenea recurentul inculpat este bolnav de inimă suferind de "scleroză cardio-vasculară" așa cum arată certificatul medical nr.5782 din 3 decembrie 1959 aflat în dosar la f.110, și avînd tensiune arteliară de 24, așa cum rezultă din sentință.

- 2 -

Inculpatul recurent nu are nici un fel de antecedente penale pînă la vîrsta sa și în plus în ultimul său cuvînt Plăcînteanu Ion a arătat că în perioada anterioară anului 1944 și-a manifestat și o atitudine pozitivă democratică, în sensul că a ajutat pe unii tovarăși din acea perioadă.

Față de toate aceste împrejurări noi socotim că pedeapsa maximă de 10 ani este mult prea mare și urmează ca în lumina analizei celor de mai sus, să constatați că militează în favoarea sa aplicarea de circumstanțiere în legătură cu persoana și împrejurările în care a fost săvîrșită infracțiunea binevoind a disproporționaliza această pedeapsă sub acest maxim care a fost aplicat.-

LUPTAM PENTRU PACE

t. Plăcînteanu Ion

Petrescu Gheorghe

a v o c a t

R. P. R.

NU ESTE RECIDIVIST

TRIBUNALUL MILITAR BUCURESTI

Dos.nr.1212 - 1959

Poziția reg.exec.nr.....

MANDAT DE EXECUTARE A PEDEPSEI

Nr.1212 din 23.12.1959

Noi Maior de Justiție ANDREI DUMITRU, Președintele Tribunalului Militar București, văzînd hotărîrea nr.1146 din 17 decembrie 1959 a Tribunalului Militar București prin care numitul PLACINTEANU GHEORGHE, născut la data de 3.12.1924 în Iași, raionul Iași, regiunea Iași, domiciliat în com.București str. Calea Victoriei nr.2, raionul T.Vladimirescu, regiunea București, de profesie medic, fiul lui Gheorghe și Clemansa, a fost condamnat la 10 (zece) ani închisoare corecțională și 4 (patru) ani interdicție corecțională, pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale, prev.și pedepsit de art.209 pct.2 lit. c. c. p.

Văzînd că hotărîrea a rămas definitivă prin respingerea recursului de către Tribunalul Militar al Reg.II-a Mil.prin dec.nr.1301/1959.

Ordonăm tuturor agenților forței publice să aresteze și să conducă pe susnumitul condamnat la Penitenciarul Jilava.

Ordonăm directorului penitenciarului menționat să primească pe condamnat, să-l rețină și să-l facă să execute pedeapsa mai sus arătată, în a cărei durată se va socoti și timpul cît a stat în detențiunea preventivă de la.....pînă la.....conform.....

Executarea pedepsei începe la 17 decembrie 1959 și expiră la 13 decembrie 1969, cînd va fi pus în libertate dacă nu va fi reținut pentru alte fapte.

Prezentul mandat anulează mandatul de arestare nr.1212/1959, emis de.....

PRESEDINTELE TRIB.MIL.BUC.

Maior de Justiție

ss/Andrei Dumitru

FUNCTIONAR PRINCIPAL

ss/Indescifr.

PROCES-VERBAL NR.272DE DEPUNERE SI PERCHEZITIE CORPORALA

Făcut astăzi 21 martie 1959 ora 17,30 în București
Noi Locot. BOACA CONSTANTIN din M.A.I. D.O.tov.lt.col.
HOLINGHER din Direcția II-a se încarcerează în închisoare în
interesul cercetărilor, arestatul PLACINTEANU ION născut la
15.II.1893 în comuna Dorohoi, raionul Dorohoi, regiunea Suceava,
fiul lui Ion și Ecaterina, de profesie profesor, căsătorit cu
Georgeta cu ultimul domiciliu în București str.Doctor Lister
nr.7.

Procedînd la percheziția corporală s-a găsit asupra lui
următoarele obiecte: un fular, una cravată, una curea piele,
una pereche șireturi, una plasă, una pereche ochelari de vedere.

Drept care am încheiat prezentul proces-verbal
OFITER DE SERVICIU

ss/Indescifr.

Am primit obiectele
Magazioner

Percheziționat
ss/Indescifr.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

N O T A

S-a depus în arestul M.A.I. numitul PIA CINTEANU
ION adus de Dir.II-a la dispoziția cpt. Vasilescu Tr. și
lt.maj. Roteru Dumitru din ordinul lt.col.Holingher Izidor.

Data 21.III.1959.

Of.de serv.

ss/Indescifrabil,

I SE VA ACORDA O ATENTIE DEOSEBITA

N O T A

Se primește: Se va încarçera la celula 40. . . .
înaintat de. . . . numitul PLACINTEANU GHEORGHE. . . .
cu nr. pentru

Cpt.ss/Indescifr.

PROCES - VERBAL

de constatarea decesului

Noi, Dr. AUREL DUMITRESCU - medic primar boli interne, am constatat decesul detinutului PLACINTEANU GHEORGHE (detinut C.R.) meticol 578/1959, născut la 3 decembrie 1924, care a decedat în ziua de 1 mai 1961, orele 1,00 în Penitenciarul Rm.Sărat, cauza morții fiind colaps cardio-vascular.

ISTORIC:

Antecedentele personale: Ulcer duodenal între 1950-1955. Stafilococie pulmonară în 1958 (boală cu care a fost internat în spital, suspectându-se un T.B.C. pulmonar). Hepatită epidemică de două ori.

Din ziua de 18 aprilie a.c. i se aprobă regim și pat pentru început de distrofie (edeme maliolare).

La data de 25.04.1961 bolnavul are semne incipiente azotemie. I se face analiza urinei, găndu-se albumină prezentă și ureia în sînge 2 grame la litru, pentru care se administrează glucoză și vitamine.

În ziua de 20.04.1961 face frison, febră mare, junghii în nemi-toracele stîng, pentru care motiv se tratează cu streptomycină 3 gr., penicilină 800.000 unit. și pentazol. Boala declarată fiind Pneumonie lombară stîngă (nefrită secundară-azotemie), distrofie, miocardoză (hipertrofie ventriculară stîngă, galop presistolic) În 27.04.1961 se mai prescrie 18 tablete suomicină, streptomycină 5 gr., penicilină 1.000.000 unit., glucoză 30 fiole, strofantină 5 fiole, pentazol 5 fiole. Se face referat pentru a se aproba internarea în Spitalul Văcărești, care a fost înaintat cu poșta prin comanda unității. În 28 aprilie i se mai adaugă Histidin 10 fiole, polivitamine 5 tablete, streptonin 1 flacon, Sirocol, Vit.C-200. Se mai prescrie în continuare antibiotice.

De menționat faptul că în ziua de 28 aprilie 1961 Pneumonia devine dublă, cu tot tratamentul făcut, cu toate că se observase ușoară ameliorare în evoluția bolnavului anterior, prin dispariția galopului și a semnelor de edem-pulmonar.

Cu tot tratamentul făcut, avînd în vedere Pneumonia dublă pe un teren pulmonar (care pe vremuri fusese diagnosticat în clinică ca o stafilococie pulmonară, rămînînd suspiciunea de T.B.C. pulmonar, bolnavul fiind și distrofie din data de 18.ov.1961 de cînd a primit și regim, în antecedente cu două hepatite epidemice și ulcer duodenal, cu acestea toate a suportat greu afecțiunea acută și a decedat la 1 mai 1961, noaptea la ora 1,00 prin Colaps Cardio-Vascular.

MEDIC PRIMAR BOLI-INTERNE

Dr/as/Aurel Dumitrescu.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

D.G.P.C.N.

Serviciul Evidență

Nr. 38467 din 14.09.1960.

Către,

PENITENCIARUL Rm. Sărat

Urmare adresei nr. Z.P. 6601/1960 a Procuraturii Principale Militare si în conformitate cu ordinul rezolutiv al tov. Adj. Ministru PINTILIE GHEORGHE, va comunicăm că det. PLACINTEANU GHEORGHE născut la 3.XII.1924, va rămâne în continuare la categoria det. C.R., iar după executarea pedepsei de 10 ani să treacă la categoria det. D.C. pentru a executa încă 2 ani.

LOCUITOR SEF DIRECTIE
COLONEL,

ss/Col. Constantinescu M.,

SEFUL SERVICIULUI
LT. COLONEL

ss/Lt.col. Ind.

dos. nr. 4007 val nr. 4

dos. nr. 4007 val nr. 4

Nr. 3958

din 19.08.1959.

R E F E R A T

PLACINTEANU GHEORGHE cl. 40 suferă
de: T.B.C. pulmonar? se propune pentru
radioscopie pulmonară la Spitalul Văcăres-
ti.

MEDIC

ss/Indescifribil,

*Dr. M. Theodor, a dat aviz
la radioscopie la 12.09.59
Dr. M. Theodor*

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Nr. 4588
Din 25.09.1959.

CERTIFICAT MEDICAL

Subsemnatul Dr. SIN IOAN, medic M.A.I.
certific că:

Arestatul PLACINTEANU GHEORGHE suferă
de T.B.C. pulmonar, ulcer duodenal și este
în depline facultăți mintale.

MEDIC M.A.I.

ss/Sin Ioan,

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Nr. 5781
Din 3.12.1959.

CERTIFICAT MEDICAL

Subsemnatul Dr. SIN IOAN, medic M.A.I.
certific că:

Arestatul PLACINTREANU GHEORGHE suferă
de boală ulceroasă și T.B.C. pulmonar și est
în depline facultăți mintale.

MEDIC M.A.I.

ss/Dr. Sin Ioan,

R A P O R T

privind cazul profesorului
universitar PLACINTEANU IOAN
(decedat).

PLACINTEANU IOAN s-a născut la 15 februarie 1893 în Dorohoi. În perioada 1921-1926 și-a făcut studiile universitare în Germania, iar pînă în anul 1944 a îndeplinit diferite funcții didactice la Facultatea de Științe din Iași. După 1944 s-a stabilit cu domiciliul în București. În perioada 1945-1952 a fost colaborator extern la Institutele de metrologie, fizică și documentare tehnică. Din 1953 și pînă în 1956 a funcționat ca șef al catedrei de matematică la Acedemia militară tehnică. După această perioadă și-a desfășurat activitatea în calitate de colaborator extern la diferite institute de cercetare și documentare științifică din București pînă la 21 martie 1959 cînd a fost arestat de Direcția de contraspionaj din M.A.I.

La 17.XII.1959 a fost judecat și condamnat de Tribunalul militar București (sentința 1140) cu maximum de pedeapsă (10 ani închisoare corecțională) pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale.

Din verificările efectuate asupra motivelor arestării și a temeiului condamnării lui PLACINTEANU IOAN au rezultat următoarele:

Pînă la data de 21 martie 1959 cînd a fost arestat, prof. universitar PLACINTEANU IOAN - la acea dată pensionar - nu a făcut obiectul muncii organelor de securitate.

Arestarea lui PLACINTEANU IOAN s-a făcut din ordinul lui ALEXANDRU DRAGHICI, cu scopul ca prin anchetarea lui să se obțină eventuale materiale compromițătoare despre nepotul său dr. PLACINTEANU GHEORGHE care intrase în relații intime cu LICA GHEORGHIU și trebuia îndepărtat de aceasta.

192

Din martie 1959 și pînă în august 1959 prof. PLACINTEANU IOAN a fost anchetat de col. VASILESCU TRAIAN și maior ROTARI DUMITRU din Direcția de contraspionaj, însă cu toate insistențele acestora nu au rezultat fapte justițiabile. Ca urmare cazul a fost preluat de lt.col. ANGHEL MARIN din Direcția de anchete M.A.I. care sub îndrumarea directă a generalului lt. NEGREA VASILE a falsificat adevărul pentru a putea trimite în justiție atît pe prof. PLACINTEANU IOAN, cît și pe dr. PLACINTEANU GHEORGHE.

În sarcina lui PLACINTEANU IOAN s-a reținut în esență faptul că înainte de 23 August 1944 publicase unele articole în presă cu caracter filo-german, că deținuse timp de cîteva luni în perioada de guvernare legionară funcția de decan al Facultății de Științe din Iași (fără a fi membru al org. legionare), că cunoscuse pe foștii ambasadori ai Germaniei hitleriste la București, iar după 23 August 1944 și-a manifestat uneori față de cunoscuți unele nemulțumiri privind anumite stări de lucruri de ordin economic și politic existente la acea dată în țara noastră.

Apreciindu-se denaturat faptele și interpretîndu-se în mod exagerat gradul de vinovăție, cu toate că atît PLACINTEANU IOAN, cît și PLACINTEANU GHEORGHE nu săvîrșiseră fapte contra securității statului, în concluziile susnumiților a fost reținută infracțiunea de uelțire contra ordinii sociale.

După condamnare, PLACINTEANU IOAN a fost trimis pentru executarea pedepsei la penitenciarul Aiud unde la 14 decembrie 1960 a decedat.

Precizăm că la data arestării PLACINTEANU IOAN avea o maladie cardio-vasculară-cord pulmonar, boală care s-a agravat în condițiile existente în detenție, cu toate că i s-a acordat asistență medicală.

Ca și în cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE, în privința lui PLACINTEANU IOAN atît instanța de judecată, cît și cea de recurs au reținut în sarcina sa fapte care nu îi aparțineau, neverificîndu-se temeinicia acuzațiilor.

În concluzie, prof. PLACINTEANU IOAN nu a săvîrșit fapte care să constituie infracțiuni contra securității statului, iar arestarea și condamnarea sa constituie o încălcare flagrantă a

legilor statului nostru.

Ca și în cazul dr.PLACINTEANU GHEORGHE, vinovații principali pentru măsurile luate contra prof.PLACINTEANU IOAN sînt: ALEXANDRU DRAGHICI, general lt.VASILE NEGREA, lt.col.ANGHEL MARIN, precum și organele de procuratură și justiție.

Față de cele arătate mai sus, considerăm că propunerile făcute în cazul dr.PLACINTEANU GHEORGHE sînt valabile și în cazul prof.PLACINTEANU IOAN intrucît arestarea, anchetarea, judecarea și condamnarea sa au fost făcute de aceleași persoane și în acelaș mod ilegal.

SEFUL COMISIEI

Prim vicepreședinte al
Consiliului Securității Statului
General maior,

Răduică Grigore

Comisia,

Lt.col. Hiera H.
Maior, Mateescu I.
Maior, Petcu V.

Redactat: colectivul
Dactilo: C.N.
exp.3

R A P O R T
=====privind cazul doctorului
PLACINTEANU GHEORGHE (decedat)

PLACINTEANU GHEORGHE, fiul lui Gheorghe și Clemansa, s-a născut la 3 decembrie 1924 în Iași. A fost de profesie medic chirurg, fără antecedente politice și penale, cu ultimul domiciliu în București, Calea Victoriei nr.2.

La 13 august 1959 dr.PLACINTEANU GHEORGHE a fost arestat de organele Direcției de contraspionaj ale M.A.I. și implicat în cazul dr. ROGOZ ION, iar la 17 august 1959 a fost judecat și condamnat la 5 ani închisoare corecțională pentru complicitate la infracțiunea de speculă.

În decembrie 1959 dr.PLACINTEANU GHEORGHE, împreună cu unchiul său profesor universitar PLACINTEANU IOAN au fost condamnați la cîte 10 ani închisoare corecțională pentru infracțiunea de uneltire contra ordinii sociale.

După ultima condamnare, dr.PLACINTEANU GHEORGHE a fost internat în penitenciarul Rm.Sărat unde la 1 mai 1961 a decedat, fiind bolnev de T.B.C. pulmonar și ulcer duodenal.

Din studierea materialelor existente în arhivele securității statului și din discuțiile purtate cu 19 persoane care au avut tangență sau au lucrat în cazul dr.PLACINTEANU GHEORGHE au rezultat următoarele:

În luna aprilie 1958 dr.PLACINTEANU GHEORGHE a cunoscut întîmplător la Braserie "Continental" din București pe Tanți Gheorghiu și Cezar Grigoriu, prin intermediul cărora ulterior a cunoscut-o pe Lica Gheorghiu.

La scurt timp după ce l-a cunoscut pe dr.PLACINTEANU GH. Lica Gheorghiu a început să întretină relații intime cu acesta, fapt ce a avut ca rezultat despărțirea sa de MARCEL POPESCU.

GHEORGHIU DEJ, aflind de legăturile existente între Lica și dr. PLACINTEANU GHEORGHE și-a manifestat în mod hotărât dezechordul și a căutat pe toate căile să le destrame și să împiedice intențiile lor de căsătorie.

În acest scop, GHEORGHIU DEJ s-a folosit de DRAGHICI ALEXANDRU și de VASILE NEGREA care au întreprins măsuri pe linie de securitate, mai întâi de verificare, apoi de compromitere în mod deliberat a dr. PLACINTEANU GHEORGHE și în final de exterminare a acestuia.

Pentru realizarea acestor măsuri în diverse etape, au fost obligați să obțină materiale compromițătoare, în vădită contradicție cu realitatea ofițerii: colonel în rezervă HOLINGER ISIDOR, col. ILIE MIHAI, col. VASILESCU TRAIAN, maior ROTARI DUMITRU și lt. col. ANGHEL MARIN.

Inițial s-a creat în jurul dr. PLACINTEANU GHEORGHE și a familiei sale legenda că er fi fost legionar și că intenționează să se infiltreze în familia lui GHEORGHIU DEJ cu intenții dușmănoase. Din materialele existente nu reiese însă că dr. PLACINTEANU GHEORGHE și unchiul său au fost membri ai organizației legionare și nici că dr. PLACINTEANU GHEORGHE avea intenții dușmănoase familiei lui GHEORGHIU DEJ.

Deoarece prin aceasta nu s-a reușit îndepărtarea dr. PLACINTEANU GHEORGHE de LICA GHEORGHIU, s-a recurs la implicarea artificială a acestuia într-un proces de speculă în care el era prezentat drept complice al dr. ROGOZ I. Acesta din urmă primise prin intermediul soției reprezentantului comercial al Belgiei la București de la fosta sa logodnică din Viena 50 perechi ciorapi de nylon pe care apoi i-a vândut la diferite persoane, însă fără ca dr. PLACINTEANU GHEORGHE să fi contribuit la vânzarea lor, complicitatea fiind deci inexistentă.

Cazul a fost judecat la procedura de urgență conform Decretului 324 de către Tribunalul popular al fostului raion Tudor Vladimirescu, avind ca președinte de instanță pe POPOV MARIN, iar ca procuror pe ZEIGHER SAMOIL (sentințe nr. 1296 din 17 iulie 1959).

De menționat că procurorul ZEIGHER SAMOIL a fost folosit pentru arestarea dr. PLACINTEANU GHEORGHE și a participat la percheziția efectuată acestuia.

Despre procurorul ZEIGHER SAMOIL s-a stabilit că în 1961 a fost arestat de organele de securitate și ulterior condamnat la 10 ani închisoare pentru infracțiunea de luare de mită. După 3 ani de la condamnare a fost grațiat, iar în martie 1965 a plecat din țară definitiv în Israel împreună cu familia. Viza de plecare i s-a acordat cu multă ușurință de general maior DUMITRU ION și colonel VASILESCU TRAIAN.

Intrucât condamnarea la 5 ani închisoare corecțională a dr.PLACINTEANU GHEORGHE nu constituie o rezolvare convenabilă care să asigure înlăturarea lui definitivă din viața lui LICA GHEORGHIOU, ALEXANDRU DRAGHICI a dispus trecerea cazului în directă răspundere a general lt.NEGREA VASILE și anchetarea în continuare a acestuia de către Direcția de anchete a M.A.I., în al cărui arest fusese depus încă de la arestare.

Ceea ce a urmat începând din luna august 1959 în cazul dr.PLACINTEANU GHEORGHE a fost o înscenare și mai grosolană, însă de data aceasta a unui proces cu nuanță politică. La baza acestuia nu au existat probe de vinovăție, constituind o vădită acțiune tendențioasă de răzbunare și în ultimă instanță de exterminare a dr.PLACINTEANU GHEORGHE.

Începând din luna august 1959 general locot.NEGREA VASILE s-a ocupat personal de acest caz, pe care l-a încredințat spre anchetare lt.col.ANGHEL MARIN, pe atunci locțiitor șef serviciu în cadrul Direcției de anchete M.A.I. (în prezent la D.G.I.E.) instruindu-l și ținând legătura direct și permanent cu ofițerul asupra desfășurării anchetei.

Din studiul tuturor declarațiilor date de PLACINTEANU GHEORGHE și din discuțiile purtate cu lt.col.ANGHEL MARIN, rezultă că pînă la data cînd dr.PLACINTEANU GHEORGHE nu a fost bătut, el nu a recunoscut acțiunile imaginare ce i se sugerau în anchetă, refuzînd să-și însușească faptele pe care nu le săvîrșise. Tortura fizică a fost ordonată în mod expres de general locot.NEGREA VASILE.

După ce a fost bătut dr.PLACINTEANU GHEORGHE a recunoscut tot ceea ce i s-a cerut și pe baza unor astfel de "probe" a fost trimis în justiție și condamnat împreună cu unchiul său PLACINTEANU IOAN la maximum de pedeapsă (10 ani închisoare corecțională) pentru pretinsă activitate de uneltire contra ordinii sociale.

Cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE a fost judecat de Tribunalul militar București (sentința 1140 din 17.XII.1959). Președinte al completului a fost maiorul STOICA IOAN, iar procuror maior RASUCEANU MIHAI. Recursul făcut de invinuit și respins a fost judecat la 21.XII.1959 de Tribunalul regiunii a II-a militare (colegiul de recurs), având ca președinte al instanței pe col. ADRIAN DIMITRIU și ca procuror tot pe maiorul RASUCEANU MIHAI.

După condamnare, din ordinul conducerii M.A.I. dr. PLACINTEANU GHEORGHE a fost trimis pentru executarea pedepsei la penitenciarul Rm.Sărat unde erau trimiși cei mai periculoși dușmani ai regimului nostru. Decesul survenit la 14 luni (1.V.1961) după încarcerare la Rm.Sărat și lipsa de asistență medicală, confirmă intenția cu care a fost trimis dr. PLACINTEANU GHEORGHE în acest penitenciar.

x

x

x

Concluziile care se desprind din verificările efectuate în acest caz, sînt în evidență următoarele:

1. Dr. PLACINTEANU GHEORGHE nu a săvîrșit fapte care să constituie infracțiuni contra securității statului, iar condamnarea și exterminarea sa în detenție, constituie o crimă pentru care sînt răspunzători ALEXANDRU DRAGHICI și V. NEGREA. Aceștia au angrenat un însemnat număr de ofițeri și mijloace ale muncii de securitate în scopul înlăturării dr. PLACINTEANU GHEORGHE din viața lui LICA GHEORGHIU.

2. Instrumentarea cazului PLACINTEANU GHEORGHE, procesele în care a fost implicat și pedepsele ce i s-au dat, reprezintă o inscenare juridică grosolană, o încălcare a legilor și procedurii penale, făcute pentru rezolvarea unor interese personale.

3. Organele de procuratură nu și-au făcut datoria de a supraveghea ancheta, iar cele de justiție nu au ținut seama de adevăr, de lipsa de probe concludente, de vinovăția inculpatului, de conținutul falsificat al adevărului consemnat în concluziile de invinuire și de depozitia "inculpatului" în cele două procese.

Față de gravitatea faptelor comise, pentru restabilirea adevărului, propunem să se aprobe următoarele măsuri:

1. Revizuirea proceselor în care în mod nejustificat a fost implicat PLACINTEANU GHEORGHE, în vederea reabilitării lui juridice, cu toate urmările ce decurg din aceasta.

2. Tragerea la răspundere pe linie de partid a lui ALEXANDRU DRAGHICI, V. NEGREA, HOLINGHER ISIDOR și Lt.col. ANGHEL MARIN.

3. Forurile competente să analizeze oportunitatea rămânării pe mai departe în funcția de prim adjunt al M.A.I. a general locot. NEGREA VASILE.

4. Pentru încălcarea conștiință a legilor și procedurii penale, pentru fals în acte publice și folosirea de mijloace abuzive în scopul obținerii de declarații ireale în scuzare, Lt.col. ANGHEL MARIN să fie scos din cadrele active ale securității statului.

5. Pentru lipsa de poziție, pentru atitudine docilă în comiterea unor ilegalități, ofițer de securitate colonel ILIE MIHAI, col. VASILESCU TRAIAN și maior ROTARI DUMITRU să fie atenționați asupra greșelilor grave din activitatea lor, arătându-li-se totodată urmările contribuției aduse în cazul dr. PLACINTEANU GH.

6. Forurile competente să ia măsuri de tragere la răspundere a lucrătorilor de procuratură și justiție care s-au ocupat de cazul dr. PLACINTEANU GHEORGHE și care au contribuit efectiv la condamnarea ilegală a acestuia.

SEFUL COMISIEI

Prim vicepreședinte al
Consiliului Securității Statului
General maior,

Răduică Grigore

Membrii comisiei:

Lt.col. Hiera H.

Mr. Mateescu L.

Mr. Petou V.

Redactat: colectivul
Dactilo: C.N.
exp. 3

12 iunie 1968

R A P O R T

=====

privind cazul CEZAR GRIGORIU
regizor la Studioul Cinemato-
grafic "Buftea".

Din dispoziția lui ALEXANDRU DRAGHICI, în perioada 1956-1957, organele de securitate au fost angrenate în urmărirea și timorarea regizorului GRIGORIU CEZAR cu scopul de a-l determina să renunțe la relațiile și intențiile sale de a se căsători cu Tanți Gheorghiu.

Din verificările efectuate în acest scop, a rezultat că de acțiunile întreprinse împotriva lui CEZAR GRIGORIU, s-a ocupat direct și nemijlocit colonel în rezervă HOLINGHER ISIDOR fost șef al Direcției de Contraspionaj.

Paralel cu măsurile de urmărire și de șicanare întreprinse asupra lui CEZAR GRIGORIU, organele de securitate prin persoana col. HOLINGHER ISIDOR au exercitat asupra acestuia timp de aproape doi ani presiuni morale cu scopul de a-l determina să renunțe la căsătoria proiectată cu Tanți Gheorghiu.

CEZAR GRIGORIU a fost ridicat de pe stradă și reținut în arestul M.A.I., unde după ce i s-au aplicat anumite măsuri de constrângere fizică și morală, a fost anchetat și amenințat în mod grosolan de către colonel în rezervă HOLINGHER ISIDOR.

Ulterior, timp de luni de zile CEZAR GRIGORIU era obligat ca în anumite zile să se prezinte în diferite locuri fixate în prealabil de colonel HOLINGHER ISIDOR după care era condus la diferite case conspirative ale organului de contraspionaj.

Cu prilejul acestor întrevederi, CEZAR GRIGORIU era amenințat și i se pretindea să confirme că lucrează în favoarea spionajului englez sau american, să vorbească despre femeile cu care a întreținut relații intime, etc.

Intrucit presiunile fizice și morale întreprinse împotriva lui CEZAR GRIGORIU nu au dat rezultatele scontate, acestuia i s-a făcut propunerea să renunțe la căsătoria cu Tanți Gheorghiu și în schimb să primească un pașaport și bani pentru a pleca definitiv în orice țară dorește. Deoarece nici oferta susamintită nu a avut efect asupra lui CEZAR GRIGORIU s-au întreprins și alte măsuri cu scopul de a-l compromite.

În acest sens, cu prilejul unui turneu făcut de CEZAR GRIGORIU la Arad, colonel HOLINGHER ISIDOR a organizat cu ajutorul unor informatori ai organelor de securitate stragerea acestuia într-o casă conspirativă din Arad. Aci CEZAR GRIGORIU în timp ce avea [redacted] cu o informatoare pregătită din timp, a fost fotografiat în secret, iar discuțiile înregistrate pe bandă de magnetofon. Fotografiile au fost duse de ALEXANDRU DRAGHICI lui GHEORGHIU DEJ care le-a dat ficei sale Tanți, iar aceasta le-a arătat lui CEZAR GRIGORIU căruia i-a relatat de unde le are și în ce scop i-au fost preluate.

Având în vedere procedeele folosite de organele de securitate față de CEZAR GRIGORIU, propunem să fie chemat și să i se arate oprobiul conducerii Consiliului Securității Statului pentru modul condamnat în care a fost timorat cu ocazia constrîngerilor morale și fizice exercitate asupra sa.

În măsura în care se apreciază ca utile datele din prezentul raport, propunem să fie înaintate spre exploatare comisiei care verifică activitatea lui DRAGHICI ALEXANDRU.

SEFUL COMISIEI

Prim vicepreședinte al
Consiliului Securității Statului
General maior,

Răduică Grigore

Comisia

Lt.col. Hiera H.

Maior Petcu V.

Maior Mateescu L.